

Motion till riksdagen 2013/14:Fi12

av **Jimmie Åkesson m.fl. (SD)**
med anledning av prop. 2013/14:100

2014 års ekonomiska vårproposition

Innehållsförteckning

Förslag till riksdagsbeslut.....	7
1 Nyhet: Vårdlyftet!.....	7
1.1 Nya satsningar inom vården	7
1.1.1 Ingen karensdag i arbeten med hög smittorisk	8
1.1.2 Avskaffad patientavgift för äldre 85+.....	9
1.1.3 ”Nystart” för omvårdnadslyftet	9
1.2 Befintliga satsningar inom vården	10
1.2.1 Möjlighet till heltid	10
1.2.2 Vårdplatser	11
1.2.3 Matlyft.....	11
2 Regeringens ekonomiska vårproposition	12
2.1 Höjd fordonsskatt för lätta fordon.....	12
2.2 Höjd skatt på snus.....	12
2.3 Slopad gruppregistrering till mervärdesskatt m.m.	12
2.4 Slopad åldersavskrivning för nya studielånstagare	13
3 Vårdlyftet!	13
3.1 Personal.....	13
3.1.1 Utökad möjlighet till heltid i offentlig sektor.....	14
3.1.2 Utökad rätt till deltid	14
3.1.3 Avveckling av de ofrivilliga delade turerna	14
3.1.4 Kompetensutveckling, karriärvägar och lön	15
3.1.5 Stimulansbidrag för slopad karensdag.....	16
3.2 Vård.....	17
3.2.1 Akut- och tillgänglighetsmiljard	17
3.2.2 Vårdplats på rätt klinik med rätt kompetens	17
3.2.3 Telemedicin	18
3.2.4 Obligatorisk undersökning av nyanlända.....	18
3.2.5 Mobila vårdenheter	19
3.2.6 Medicinsk vårdgaranti.....	19
3.2.7 Ambulandssjukvården	19
3.2.8 Återställt högkostnadsskydd	20

3.2.9 Tandvårdsbidrag	20
3.2.10 Vård till tillståndslösa	20
3.2.11 Screeningprogram	21
3.2.12 Grön omsorg.....	21
3.2.13 Prehospital vård	21
3.2.14 Rörlig vård	22
3.2.15 Förbättrade villkor för landsbygdsläkare.....	22
3.2.16 Stöd till glesbygdsapotek.....	22
3.2.17 Palliativ vård	22
3.2.18 Vårdprogram för palliativ vård av barn.....	24
3.2.19 Vårdutbildning inom palliativ vård	24
3.2.20 Hospis för barn och unga.....	24
3.2.21 Nationellt kunskapscentrum med särskild kunskap om barns behov av hjälpmedel.....	25
3.2.22 Utdrag ur belastningsregister	25
3.2.23 Juridiskt bindande nationella riktlinjer	25
3.2.24 Nationella riktlinjer för vård av barn och unga	25
3.2.25 Medlare i vårdnads mål.....	26
3.2.26 Stärkt anhörigstöd.....	26
3.2.26 Narkolepsi	26
3.2.27 Bekämpa missbruket.....	27
3.3 Äldreomsorg	27
3.3.1 Rättvisa skatter	28
3.3.2 Stärkt garantipension	28
3.3.3 Avgiftsfri vård för personer över 85 år.....	28
3.3.4 Nationella yrkeskrav inom vård och omsorg av äldre	29
3.3.5 Socialt umgänge	29
3.3.6 Matlyft	29
3.3.7 Insatser mot brott	30
3.3.8 Fler trygghetsboenden.....	30
3.3.9 Kategorieboende med husdjursprofil	30
3.3.10 Äldre vårdcentraler.....	30
3.3.11 Kultur för äldre	31
3.4 Psykisk ohälsa.....	31
3.4.1 Rättpsykiatri.....	31
3.4.2 Suicidprevention.....	32
4 Arbetsmarknad, fackligt anslutna och arbetsmiljö	34
4.1 Förstärkt arbetslöshetsförsäkring.....	34
4.2 Sammanslagning av arbetslöshetskassorna, arbetsförmedlingen och försäkringskassan.....	34
4.3 Moderniserad arbetskraftsinvandring	36
4.4 Arbetsmiljö	37
4.4.1 Arbetsskador och stress.....	37
4.4.2 Hot och våld	37
4.4.3 Arbetsmiljöverkets roll	37
4.4.4 Systematiskt arbetsmiljöarbete	38
4.4.5 Fortbildning av ombud.....	38

4.4.6 Utbildning av fackombud	38
4.4.7 Nationellt kunskapscentrum för arbetsmiljö	39
4.5 Personer med funktionsnedsättning	39
4.5.1 Handisam.....	39
4.5.2 Lönebidrag.....	39
4.5.3 Sociala företag	40
4.5.4 Arbetsplatsanpassning	40
4.5.5 Personer med psykisk funktionsnedsättning	40
5 Sysselsättning	40
5.1 Utbildning	42
5.2 Komvux	42
5.3 Myndigheten för yrkeshögskolan	42
5.4 Högre utbildning.....	42
5.5 Lärlingsjobb	43
5.6 Starta-eget-bidrag	43
5.7 Senior-RUT	44
5.8 Föreningsjobb.....	44
6 Landsbygden.....	45
6.1 Skogsnäring.....	46
6.1.1 Inlandsbanan med tvärbanorna	46
6.1.2 Norrbotniabanan	46
6.1.3 Utbildning.....	47
6.1.4 Äganderätten.....	47
6.1.5 Torv.....	47
6.2 Vattenbruk och fiskodling.....	47
6.3 Jordbruk	48
6.3.1 Avbyttjänster.....	48
6.3.2 Livsmedelskontroller.....	48
6.4 Kulturmiljövård.....	48
6.5 Turism och besöksnäring	49
6.6 Gruvor.....	49
6.6.1 Malmbanan	49
6.6.2 Utbildning.....	49
6.7 Allmän värnplikt.....	50
6.8 Höjd milersättning	50
6.9 Landsbygdsprogrammet	50
7 Småföretagare	51
7.1 Slopad löneavgift för småföretag.....	51
7.2 Sjuklöneansvar	51
7.3 Turordningsreglerna.....	52
8 Stockholm.....	52
8.1 Utbyggnad.....	53
8.2 Finansiering.....	53
8.3 Bostäder	54
8.4 Trängselskatter	54
9 Jämställdhet.....	55
9.1 Utökad möjlighet till heltid i offentlig sektor	56

9.2 Utökad rätt till deltid	56
9.3 Kompetensutveckling, karriärvägar och lön.....	57
9.4 Underhållsstöd	57
9.5 Graviditetspenning	58
9.6 Stärkt anhörigstöd	58
9.7 Screeningprogram	58
9.8 Hedersvåld	58
9.9 Särskilda satsningar.....	59
9.10 Breda jämställdhetsåtgärder	60
10 Skolan	61
10.1 Återförstatligande	61
10.2 Friskolor	62
10.3 Avknoppning och vinstuttag	62
10.4 Tioårig grundskola	63
10.5 Trygghet och studiero	63
10.5.1 Motverka regeringens sparbetning	63
10.5.2 Tidiga betyg	63
10.5.3 Kunskapsatsning i svenska språket.....	64
10.5.4 Trygghet i skolan	64
10.5.5 Kulturarvet	65
10.5.6 Matreform	65
10.5.7 Studievägledning	66
10.5.8 Förbättrad skolmiljö	66
11 Kultur	66
11.1 Kulturarvsfonden och kulturmiljön	67
11.2 Kulturkanon	67
11.3 Digitalisering av filmarkivet	67
11.4 Kyrkoantikvarisk ersättning	67
11.5 Museiverksamhet	68
11.6 Kulturarvsforskning och arkeologi	68
11.7 Kultur för äldre.....	68
11.8 Personer med funktionsnedsättnings rätt till kultur	69
11.9 Skapande förskola	69
11.10 Satsning på idrotten	69
12 Familjer	70
12.1 Föräldrapenning	70
12.2 Bostadsbidrag.....	70
12.3 Vårdnadsbidrag	70
12.4 Sorgpeng.....	71
12.5 Småbarnsföräldrar	71
12.5.1 Förskoledagar	71
12.5.2 Dubbeldagar	71
12.5.3 Kontaktdagar	72
12.5.4 Nattis.....	72
13 Tillväxt.....	72
13.1 Forskning och utveckling.....	72
13.2 Energi.....	73

13.2.1	Energitillförsel	73
13.2.2	Kärnkraft	74
13.2.3	Vindkraft	74
13.2.4	Vattenkraft.....	74
13.2.5	Solkraft.....	75
13.2.6	Biobränslen och nya energikällor.....	75
13.2.7	Sänkt elskatt.....	75
13.3	Bostäder	76
13.3.1	Andrahandsuthyrning	76
13.3.2	Studentbostäder	76
13.3.3	Bostadsbyggande och bostadspolitik	76
13.4	Infrastruktur.....	76
13.4.1	Åtterreglering.....	77
13.4.2	Upprustning av järnvägsnätet.....	78
13.4.3	Utbyggnad av järnvägsnätet.....	78
13.4.4	Särskild investeringspott för marknadsåtgärder	79
13.4.5	Fyrfilig motorväg på E20.....	79
15	Säkerhet.....	79
14.1	Försvarets anslag är för lågt.....	79
14.2	Försvarets effektivitet är för låg.....	80
14.3	Försvarets anpassning är inte optimal	80
14.4	Upprustning av försvarsmakten	80
14.4.1	Försvarspolitikens inriktning	81
14.4.2	Försvarets finansiering och materieförsörjning	82
14.4.3	Armén.....	83
14.4.4	Marinen	83
14.4.5	Flygvapnet	83
14.4.6	Försvarets stödresurser	84
14.4.7	Krisberedskapspolitikens inriktning	84
14.4.8	Elsäkerhetsmyndigheten	84
14.5	Krafttag mot brottsligheten.....	84
14.5.1	Ideologiska överväganden	85
14.5.2	Trygghet för individen.....	85
14.5.3	Hårdare tag mot brottsligheten.....	86
14.5.4	Brottsbekämpande myndigheter.....	88
15	Invandring	89
15.1	Flyktinginvandring	89
15.2	Anhöriginvandring.....	89
15.3	Arbetskraftsinvandring.....	90
15.4	Fri rörlighet inom EES	91
16	EU-medlemskapet	91
16.1	Demokrati och självständighet.....	92
16.1.1	Omförhandla EU-medlemskapet.....	92
16.1.2	Tillsätt en demokratikommission	92
16.1.3	EU ut ur grundlagen	93
16.2	Trygghet.....	93
16.2.1	Återinförda gränskontroller.....	93

16.2.2 Utökat mellanstatligt samarbete.....	94
16.2.3 Upprustat svenskt försvar i stället för EU-försvar.....	94
16.2.4 Utvidgning	94
16.3 Migration inom och in till EU	95
16.3.1 Riv upp utstationeringsdirektivet	95
16.3.2 Mindre arbetskraftsinvandring – mer specialistkompetens.....	95
16.3.3 Reglerad anhöriginvandring	96
16.3.4 Fri rörlighet inom EU.....	96
16.4 Ekonomi	97
16.4.1 Avveckla bankunionen.....	97
16.4.2 Skrota EU:s jordbruksstöd.....	97
16.4.3 Minska EU:s budget.....	97
16.4.4 Nej till stödmekanismer	98
16.4.5 Nationell skatterätt.....	98
16.4.6 Frihandelsområde i stället för EU	98
16.5 Djurskydd och livsmedel	99
16.6 Klimat.....	100

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen beslutar riktlinjer för den ekonomiska politiken och budgetpolitiken i enlighet med vad som anförs i motionen.

1 Nyhet: Vårdlyftet!

1.1 Nya satsningar inom vården

Sverigedemokraterna föreslår i denna budget tre nya förslag på förbättringar för personal och brukare inom vård- och omsorgsyrkena. Vi vill dels *slopa karensdagen inom yrken i offentlig sektor med hög smittorisk*. Vi vill *avskaffa patientavgiften för äldre (85+)* inom den öppna hälso- och sjukvården. Därtill vill vi låta *Omvårdnadslyftet fortlöpa i ytterligare fyra år* och skjuter till ytterligare en miljard kronor för perioden 2015–2018.

Tabell 1 Satsningar inom vård och omsorg

Miljoner kronor, relativt regeringens alternativ	2015	2016	2017	2018
PERSONAL	2 850	5 050	5 050	5 050
Utökad möjlighet till heltid	2 900	5 900	5 900	5 900
Utökad möjlighet till deltid	-700	-1 500	-1 500	-1 500
Slopad karensdag (nyhet)	400	400	400	400
Omvårdnadslyftet (nyhet)	250	250	250	250
SJUKVÅRD	2 820	2 970	3 120	3 455
Akut- och tillgänglighetsmiljard	1 000	1 000	1 000	1 000
Vårdplats på rätt klinik med rätt kompetens	350	450	550	650
Telemedicin	25	25	25	25
Obligatorisk undersökning av nyanlända	60	60	60	60
Mobila vårdenheter	100	100	100	100
Medicinsk vårdgaranti	100	100	100	100
Ambulanssjukvården	100	150	200	250
Återställt högkostnadsskydd	840	840	840	840
Vård till tillståndslösa	-300	-300	-300	-300
Screeningprogram	100	100	100	100
Grön omsorg	25	25	25	25
Prehospital vård	40	40	40	40
Fler läkarplatser	100	100	100	100
Stöd till glesbygdsapotek	20	20	20	20
Palliativ vård	200	200	200	200
Nationellt kompetenscenter för barns hjälpmedel	10	10	10	10
Medlare i vårdnadsmål	5	5	5	5
Bekämpa missbruk	5	5	5	5

Miljoner kronor, relativt regeringens alternativ	2015	2016	2017	2018
Rättspsykiatri	15	15	15	200
Suicidprevention	25	25	25	25
ÄLDREMSORG	1 245	1 545	1 845	2 145
Stärkt anhörigstöd	100	150	200	250
Avgiftsfri vård för personer över 85 (nyhet)	300	300	300	300
Socialt umgänge	100	100	100	100
Matlyft	200	300	400	500
Insatser mot brott	50	50	50	50
Fler trygghetsboenden	100	200	300	400
Kategoriboende med husdjursprofil	100	100	100	100
Äldrevårdscentraler	100	150	200	250
Kultur för äldre	35	35	35	35
Tandvårdsbidrag	160	160	160	160
Totalt	6 915	9 565	10 015	10 650

1.1.1 Ingen karensdag i arbeten med hög smittorisk

Sverigedemokraterna föreslår att den första karensdagen slopas inom yrken i den offentliga sektorn med hög smittorisk.

Årligen återkommande epidemier kan ställa till stora problem för både personal och patienter inom vården. När detta händer, exempelvis när vinterkräxjukan går hårt fram på vårdinrättningar är det mycket vanligt att både patienter och personal insjuknar.

Många gånger drabbas stora delar av personalstyrkan, med stora störningar i vården som följd, och villkoren för personalen som drabbas varierar kraftigt mellan yrkesgrupper och landsting.

En del arbetsgivare inom vården är generösare i sin hållning medan andra är striktare. Några tydliga riktlinjer för hur man ska agera saknas, vilket gör att vårdinrättningarna inom ett och samma landsting kan använda sig av olika regler. Region Skåne hör till de generösa arbetsgivarna som låter smittad personal vara hemma med full lön utan någon karensdag.

Vinsterna att låta personal vara hemma med full lön efter smitta är flera och då inte minst ur ett patientsäkerhetsperspektiv. Patienter ska kunna vara säkra på att bli mottagna av frisk personal som inte sprider smittan vidare.

Som arbetsgivare betraktad blir man mer attraktiv, då det ofta är svårt att rekrytera personal i samband med vinterkräxjukan då riskerna för att själv bli sjuk och förlora pengar måste övervägas. Ur ett samhällsekonomiskt perspektiv är det bättre att ersätta anställdas inkomstbortfall än att stänga ned en hel avdelning.

Sverigedemokraterna värnar om det arbetsgivaransvar som landstingen har och vill endast ge de verktyg som behövs, varför vi inte vill styra allt genom nationella riktlinjer eller kräva slopad karensdag, utan vi överlåter till arbetsgivaren att avgöra hur reglerna ska se ut i detalj.

Vi ser att de problem som uppstår under hösten och vintern har påtagliga konsekvenser för personalen och det bör därför ligga i arbetsgivarens intresse att utforma ett regelverk om hur ett system med slopad karensdag ska se ut, om det endast ska gälla på arbetsplatsen eller även i hemmet, varför vi anslår stimulansbidrag till arbetsgivare inom vård och omsorg som låter smittad personal vara hemma med full lön utan någon karensdag.

1.1.2 Avskaffad patientavgift för äldre 85+

Sverigedemokraterna föreslår att äldre över 85 år inte ska behöva betala patientavgift i den öppna hälso- och sjukvården.

Sverigedemokraterna vill att vården ska utgå från människans behov och individanpassningen är en viktig nyckel för att fler uppsöker sjukvård i rätt skede. När man väl är i behov, förekommer det att vissa avstår från att uppsöka den vård som faktiskt behövs, som senare kan leda till större besvär och fler besök än vad som egentligen vore nödvändigt. Orsakerna till att man undviker att uppsöka den vård som behövs är flera, ett skäl för många är dock att sjukhusbesöken kan vara dyra, vilket blir särskilt påtagligt om ekonomin redan är ansträngd.

En grupp som är i särskilt behov av extra stöd är våra äldre, inte minst äldre kvinnor, som ofta har låg pension. Som ett komplement till våra satsningar inom äldreomsorgen vill vi minska de ekonomiska trösklarna för äldre sjuka så att de söker sig till vården i ett tidigt skede och därmed kan undvika att bli inlagda på sjukhus. Vi föreslår därför en riktad satsning som medför att alla som är över 85 år ska få avgiftsfria läkarbesök, sjukvårdande behandling och provtagning i den öppna hälso- och sjukvården för att förebygga akuta, kostsamma och ibland även livsavgörande vårdbesök.

1.1.3 ”Nystart” för omvårdnadslyftet

Sverigedemokraterna föreslår att det s.k. Omvårdnadslyftet som pågår mellan 2011 och 2014 där regeringen satsat en miljard kronor för att höja kompetensen inom vårddyrkena förlängs med ytterligare fyra år och ytterligare en miljard.

År 2011 startade det s.k. Omvårdnadslyftet som en kompetensreform för anställda inom äldreomsorgen. Under totalt fyra år, mellan 2011 och 2014, satsade man från statens sida totalt en miljard kronor. Det uttalade syftet var att dels stärka kompetensen inom äldreomsorgen, dels att ge personalen möjligheten att växa och utvecklas i sina yrkesroller. Det finns flertalet fördelar med regeringens satsning härvidlag. Dels innebär en ökad kunskap och förståelse kring äldres situation en direkt fördel för brukarna inom äldreomsorgen, dels kommer en kompetenshöjning och fler karriärvägar komma personalen till godo och dels kan antas att anställda som upplever att de växer i sin yrkesroll, såväl praktiskt som teoretiskt, leda till en nöjdare och mer engagerad personal, vilket i sin tur även det kommer brukarna till gagn. I slutändan är det nämligen inte den juridiska driftsformen som avgör kvaliteten inom äldreomsorgen, utan snarare engagemanget hos personalen.

Det är tydligt att behovet av kunnig, kompetent och framför allt engagerad personal inte kommer att minska inom en överskådlig framtid. Tvärtom pekar prognoserna på att vi blir allt fler äldre och att det finns ett behov inte bara av ”fler händer” inom äldreomsorgen, utan också av högre kompetens. Det betyder att Socialdemokraternas förslag om ”Extratjänster” och att låta deltagare i sysselsättningsfasen få arbeta inom äldreomsorgen är långt ifrån tillräckligt. Tvärtom vittnar det dessvärre om en oförståelse för såväl personalens förutsättningar och utmaningar som för brukarnas behov; vård- och omsorgsyrkena är i dag kvalificerade yrken där kunskap och förståelse för de äldres situation är centrala parametrar. Att över huvud taget vara av uppfattningen att ”vem som helst” kan lösa uppgiften indikerar en flagrant ovilja mot att vara lyhörd gentemot de utmaningar som finns.

Behovet av mer personal i allmänhet och särskilda kompetenser i synnerhet behöver dock matchas med arbetskraften och att människor vill söka sig till vårddykena. Det innebär att statusen inom vård- och omsorgsyrkena måste ökas, så att det blir mer attraktivt att söka sig dit. Om det finns en möjlighet att utveckla sig och utbilda sig, och därmed höja sin lön, så blir yrket också mer attraktivt. Omvårdnadslyftet kan i sin karaktär därmed också sägas ha en positiv effekt på matchningen på arbetsmarknaden.

Kunskapshöjningen stärker därtill den enskilde anställdes roll på såväl arbetsplatsen som på arbetsmarknaden generellt. En nischad undersköterska med specialkompetens står sig mer rustad på arbetsmarknaden än ett mindre erfaret vårdbiträde.

Sverigedemokraterna ser positivt på de effekter som Omvårdnadslyftet haft för kompetensen inom äldreomsorgen, för personalen och för brukarna. Vi väljer därför att förlänga reformen i ytterligare fyra år och med ytterligare en miljard kronor under perioden 2015–2018.

1.2 Befintliga satsningar inom vården

1.2.1 Möjlighet till heltid

Sverigedemokraterna vill utöka möjligheten att arbeta heltid inom den offentliga sektorn.

Inom primär- och landstingskommunal sektor är ca 50 procent av personalen deltidstjänstgörande. Här återfinns också många av de kraftigt kvinnodominerade yrkena, exempelvis inom vården. I vissa kommuner uppgår andelen deltidanställda kvinnor till så många som tre fjärdedelar.

Sverigedemokraterna skjuter till resurser för staten för att utöka möjligheten och rätten till heltid inom offentlig sektor.

Förslaget kommer skapa omkring 25 000 nya helårsarbetskrafter inom den offentliga sektorn och kan kostnadsfritt jämföras med regeringens sänkning av restaurang- och cateringmomsen, som på sin höjd har skapat omkring 3 000 nya jobb.

1.2.2 Vårdplatser

Sverigedemokraterna vill utöka antalet vårdplatser, vilka numera är bland de lägsta bland jämförbara OECD-länder.

Minskningen av antalet vårdplatser har varit ett kontinuerligt problem som ännu inte fått en konkret lösning. Detta anser Sverigedemokraterna vara en felprioritering då vi har en växande befolkning med ett större behov av hälso- och sjukvård. Platsbrist leder till försämrad vård och risk för felaktiga diagnoser. Det ska inte vara så att sjukvården är så pass överbelastad att det inte går att ge vård oavsett tidpunkt eller sjukdom. Bristen på vårdplatser riskerar patienters liv vid akuta fall eller större katastrofer då det inte finns möjligheter att behandla på plats.

Att komma till rätta med vårdplatsbristen är en av sjukvårdens enskilt viktigaste frågor. Det har tidigare funnits exempel om enskilda avdelningar som har så få platser att patienterna tvingas få vård i korridorer, matsalar eller expeditioner. Ett större problem uppstår när patienter skickas till en annan avdelning där plats finns men där vårdpersonalen kan sakna rätt kompetens och utrustning. Riskerna att patienter inte får den behandling som egentligen behövs eftersom vårdpersonalen är stressad, inte har rätt information och är överbelastad, kan då förekomma.

Sverigedemokraterna oroas av att se hur en alltför stor och riskfylld neddragning av antalet vårdplatser under många år har ökat. En minskning på ca 400 platser per år innebär att vi i dag har knappa 25 000 vårdplatser, varav den somatiska korttidsvården utgör ca 20 000, motsvarande 2,6 platser per 1 000 invånare. Detta innebär att Sverige numera ligger i den absoluta botten bland jämförbara OECD-länder.

Platsbristen leder inte bara till en försämrad vård och garanti för patienterna, den ökar sjukhusrelaterad dödlighet, ger längre vårdtid och en högre kostnad för vårdgivaren än vad som egentligen skulle behövas. Bristen bromsar även akutmottagningens funktion, vilket gör att patienterna får vänta onödigt länge på behandling.

Patienter i behov av intensivvård tvingas vänta alltför länge, vilket riskerar liv och föranleder utvecklingar som vi i normalfallet skulle kunna förhindra. Sverigedemokraterna ser det därför som högst angeläget att öka antalet vårdplatser och att gällande vårdgaranti kompletteras med rätten att vid behov garanteras en vårdplats på rätt klinik, bemannad med rätt kompetens.

1.2.3 Matlyft

Sverigedemokraterna vill satsa resurser på ett matlyft för att förbättra kvaliteten på maten inom äldreomsorgen.

Det bör vara en självklarhet att även på äldre dagar ges chansen att varje dag få avnjuta nylagad, välsmakande och näringsrik mat. För att så många brukare inom äldreomsorgen som möjligt ska erbjudas detta vill vi införa ett statligt stimulansbidrag.

Smak och lukt är ofta de sista sinnen som bevaras intakta. Matens kvalitet och tillagningssätt är därför av stor betydelse för de äldres välbefinnande och

hälsa. Fryst och kyld mat som värms i mikrovågsugnar ska inte förekomma inom äldreomsorgen. System där mathantering åläggs den redan stressade vårdpersonalen riskerar att leda till undermålig matkvalitet och hygien och stjäla framför allt mycket vård- och omsorgstid från patienterna.

Målsättningen bör vara att maten ska lagas på plats på boendet så att de äldre kan känna doften från tillagningen och att ansvaret för inköp av råvaror och matlagning ska åläggas särskilt anställda och utbildade kokkar eller kokerskor. Sverigedemokraternas förslag syftar till att ge så många brukare inom äldreomsorgen som möjligt chansen att varje dag få nylagad, välsmakande och näringsrik mat samt införandet av en lagstiftning som säkerställer att de äldres mat i likhet med skolbarnens mat ska uppfylla vissa grundkrav gällande näringsinnehåll och kvalitet.

2 Regeringens ekonomiska vårproposition

Sverigedemokraterna är på det stora hela positivt inställda till regeringens förreslagna reformer. Det finns däremot ett flertal tveksamheter kring finansieringen, som ska ske ”krona för krona”.

2.1 Höjd fordonsskatt för lätta fordon

Regeringen vill göra det dyrare att åka bil, vilket kommer slå huvudsakligen mot de som bor och verkar på landsbygden. Detta kommer inte ha en positiv effekt på sysselsättningen och kommer bidra till urbaniseringstrenden.

Sverigedemokraterna säger nej till förslaget.

2.2 Höjd skatt på snus

Att höja skatten på snus relativt mer än man höjer skatten på cigaretter är inte en klok politik utifrån ett folkhälsoperspektiv. Det är av allt att döma mindre skadligt att snusa än att röka.

Sverigedemokraterna ställer sig bakom förslaget om höjd skatt på cigaretter, men kommer inte bidra till en höjning av skatten på snus.

2.3 Slopad gruppregistrering till mervärdesskatt m.m.

Sverigedemokraterna har noterat att förslaget att slopa möjligheten att registrera s.k. momsgrupper kommer att slå väldigt hårt mot företag som är direkt, indirekt eller genom stiftelseform ägda av kunderna och har en stark lokal förankring, oftast utanför tätorterna.

De som berörs är i huvudsak Länsförsäkringar, Sparbankerna och Dina Försäkringar, vilka samtliga är av relativt större vikt för landsbygden. Det vore ett

hårt slag mot landsbygden om bankkontor tvingades slå igen. Det kan också konstateras att förslaget inte har någon inverkan på de större bankerna eller på utländska aktörer.

Sverigedemokraterna säger nej till förslaget.

2.4 Slopad åldersavskrivning för nya studielånstagare

Sverigedemokraterna delar den grundläggande principen att tagna lån givetvis ska återbetalas och inte skrivas av enbart för att man nått en viss ålder. Däremot är vi oroade för exakt vilka konsekvenser det kan få för matchningen på arbetsmarknaden. Om äldre personer undanlåter att fortbilda, vidareutbilda eller om-utbilda sig själva eftersom de då kommer behöva betala av på studieskulder till långt in på pensionen finns det risk för att matchningen försämras på ett påtagligt sätt. Detta gäller i synnerhet i en alltmer dynamisk och modern arbetsmarknad.

Sverigedemokraterna vill låta utreda eventuella effekter på matchningen och tar ställning till förslaget konkret till hösten.

3 Vårdlyftet!

3.1 Personal

Arbetsmiljön har för många löntagare försämrats, inte minst inom den offentliga sektorn, de senaste åren. Arbetsbelastningen har ökat och tar sig uttryck i tunga och/eller ergonomiska lyft, tidsbrist, stress och ångest över att inte kunna ge brukare och vårdtagare den uppmärksamhet de behöver och förtjänar.

Sverigedemokraternas grundrecept för att förbättra denna situation är att tillföra fler händer till vården och till omsorgen. Med fler anställda förbättras inte bara kvaliteten och servicen för vårdtagarna utan hela arbetsplatsen blir mindre stressfylld – också för de anställda. En högre personaltäthet borgar för minskad arbetsbelastning och minskande arbetsrelaterad ohälsa.

En viktig aktör inom området arbetsmiljö är naturligtvis Arbetsmiljöverket. Deras målsättning är att minska riskerna för ohälsa och olycksfall i arbetet samt att förbättra arbetsmiljön, såväl fysiskt och psykiskt som socialt och arbetsorganisatoriskt. Det är ett viktigt uppdrag som Sverigedemokraterna vill fördjupa och vidareutveckla.

Omfattningen av arbetsorsakade besvär har ökat, och i dag uppger 22 procent av kvinnorna samt 17 procent av männen att de haft besvär till följd av arbetet under det senaste året. Detta innebär att uppskattningsvis 860 000 sysselsatta har haft arbetsorsakade besvär. Under 2012 var det även 45 personer som omkom på sin arbetsplats.

3.1.1 Utökad möjlighet till heltid i offentlig sektor

Inom primär- och landstingskommunal sektor är ca 50 procent av personalen deltidstjänstgörande. Här återfinns också många av de kraftigt kvinnodominerade yrkena, exempelvis inom vården. I vissa kommuner uppgår andelen deltidanställda kvinnor till så många som tre fjärdedelar. För många är det såklart en självvald situation för att kombinera arbetet med studier, barn, familj eller motsvarande. Inom hela den offentliga sektorn är det dock nästan var fjärde (23 procent) deltidanställd som vill arbeta heltid men enbart erbjuds deltid. Tyngdpunkten ligger inom den kommunala sektorn, där nästan tre av tio (29 procent) deltidanställda vill arbeta heltid.

Inom det privata näringslivet är problemet inte tillnärmelsevis lika stort. Sverigedemokraterna kan och vill heller inte styra över de privata arbetsgivarna. När arbetsgivaren är den offentliga sektorn har vi dock ett ansvar. Sverigedemokraterna vill utöka möjligheten till heltid inom offentlig sektor.

Enligt vårt förslag ska den som har arbetat 6 månader efter att provanställningen övergått i en tillsvidareanställning ha möjlighet att söka och få en heltidsanställning. Vårt förslag består också av en tvåstegsraket, där vi i ett första skede skjuter till de medel som krävs, från staten till övriga delar av den offentliga sektorn, för att därefter, vid behov, ändra på lagar och regelverk. I grunden utgår vi dock från att ett stimulansbidrag är tillräckligt, då det knappast kan finnas andra än ekonomiska skäl för kommuner och landsting att inte i högre grad erbjuda heltidsarbete.

Förslaget kommer skapa omkring 25 000 nya helårsarbetskrafter inom den offentliga sektorn och kan kostnadsjämföras med regeringens sänkning av restaurang- och cateringmomsen, som på sin höjd har skapat omkring 3 000 nya jobb.

3.1.2 Utökad rätt till deltid

Skillnaden i mäns och kvinnors sjukfrånvaro har ökat sedan 80-talet. En arbetshypotes från IFAU gör gällande att kvinnors sjukfrånvaro ökar vid tidpunkten för barnafödande och att nivåskillnaden gentemot männen inte utjämnas förrän 15 år efter det första barnet.

Med nuvarande regelverk har den ena föräldern en lagstadgad rättighet att arbeta på 75 procent deltid fram till den tid barnet fyller 8 år. Det förefaller som att detta inte är optimalt för många föräldrar och att man, åtminstone den första tiden, borde ges möjlighet att arbeta mindre än 75 procent. Sverigedemokraterna vill utöka möjligheterna att arbeta deltid, ned till 50 procent.

Kvinnor är i högre utsträckning än män sjukskrivna och detta gäller inom samtliga yrkesgrenar. Att utöka familjernas flexibilitet och möjlighet att vara hemma mer tid med barnet än i nuläget är ett sätt att bekämpa detta problem.

3.1.3 Avveckling av de ofrivilliga delade tureorna

Delade turer, där personalen tvingas till långa, ofta obetalda håltimmar mellan två längre arbetspass, är ett fenomen som tyvärr är ganska vanligt inom offentlig sektor. Enligt Kommunalarbetsförbundet använder sig nio av tio

kommuner av delade turer och i sex av tio kommuner tycks förekomsten ha ökat på senare år. Cirka 100 000 kommunalarbetare har delade turer med ofrivilliga, obetalda håltimmar.

Cirka 10 procent av de anställda uppger att de uppskattar att arbeta med delade turer. För en långt större grupp är de delade turerna dock en tvingande plåga. Många har svårt att få familjelivet att gå ihop. Tiden som skulle ha använts till att laga mat, skjutsa barnen till idrottsaktiviteter, läsa godnattsaga osv. försvinner. Många ser inte sina barn i vaket tillstånd på en hel arbetsvecka.

Fyra av tio som arbetar med delade turer uppger att de dagligen känner stress och trötthet, och enligt stressforskaren Göran Kecklund ökar delade turer riskerna för sociala problem. Han menar också att forskningen på området är bristfällig och att riskerna och skadorna förmodligen har underskattats.

Trots att frågan funnits på dagordningen i många år så har väldigt lite hänt. Det tycks till och med bli värre. Den primära bakomliggande orsaken är sannolikt neddragningarna på personal och resurser. Inom äldreomsorgen har var tionde anställd försvunnit sedan 2002, samtidigt som de äldre har blivit fler.

Statliga ingrepp i den konkurrensutsatta privata sektorn bör göras med försiktighet, men när det gäller den offentliga sektorn är det politiska ansvaret stort och personalens fysiska och psykiska hälsa borde i högre utsträckning prioriteras.

Även ur ett långsiktigt, strategiskt perspektiv är det viktigt att åtgärder vidtas mot de delade turerna. De dåliga arbetsvillkoren är en av huvudledningarna till den hotande framtida bristen på vård- och omsorgspersonal. Det är uppenbart att kommunerna och landstingen inte förmår att lösa det här problemet på egen hand och att staten därför måste gå in med styrmedel och resurser.

3.1.4 Kompetensutveckling, karriärvägar och lön

Att kvinnor är dominerande på de offentliga arbetsplatserna, med de tämligen personalintensiva vård- och omsorgsyrtena, är egentligen inte förvånande. Diskrepansen uppstår redan i gymnasiet; i en rapport från Högskoleverket konstateras att de yrkesförberedande programmen är ”kraftigt könsuppdelade efter ett traditionellt mönster”. Kvinnor läser i betydligt högre utsträckning barn-, fritids- eller omvårdnadsprogram. Männens läser i stället bygg-, el-, energi-, fordons- och industriprogrammen. Som rapporten också konstaterar handlar jämställdhet om att ”ge kvinnor och män lika villkor och samma frihet att välja utbildning och yrke”. Att försöka kvotera vissa utbildningar för att uppnå ett visst resultat är heller inte Sverigedemokraternas väg framåt. Det vi däremot kan konstatera är att kvinnor, redan från gymnasiet, i högre utsträckning väljer utbildningar som leder till yrken där arbetsgivaren tillhör det offentliga snarare än det privata, medan männen gör det motsatta.

Detta förklarar också stora delar av det lönegap mellan män och kvinnor som i dag är ett faktum. Enligt Medlingsinstitutet tjänar kvinnor i genomsnitt 88,5 procent av männens lön. Det finns alltså ett könsbaserat lönegap på 11,5 procent. Om man däremot tar hänsyn till faktorer som sektor, näringsgren och yrke så minskar det oförklarade gapet till 5 procent. Det optimala hade givetvis varit om det inte fanns något gap över huvud taget när man tagit hänsyn till alla

faktorer, men faktum kvarstår att av det lönegap som finns så kan huvuddelen förklaras av att kvinnor väljer sektorer, näringsgrenar och yrken där lönenivåerna är lägre. Eller, kort och gott, kvinnor jobbar i högre utsträckning i offentlig sektor, medan män jobbar i det privata.

Om vi därmed kan göra den offentliga arbetsplatsen mer attraktiv, även i ett lönesammanhang, så kan vi också bidra till att minska det ursprungliga lönegapet mellan kvinnor och män. Sverigedemokraterna ser positivt på idén om att inrätta fler karriärvägar inom olika yrken i det offentliga. Löneskillnaden mellan exempelvis en nyutexaminerad sjuksköterska och en med 30 års erfarenhet är i dag på tok för låg.

I kombination med att fler steg inom ett och samma yrke inrättas bör också möjligheterna till kompetensutveckling på arbetstid ökas. Sverigedemokraterna vill stimulera detta genom att skjuta till medel till det offentliga.

3.1.5 Stimulansbidrag för slopad karensdag

Årligen återkommande epidemier kan ställa till stora problem för både personal och patienter inom vården. När detta händer när exempelvis vinterkräxjukan går hårt fram på vårdinrättningar är det mycket vanligt att både patienter och personal insjuknar.

Många gånger drabbas stora delar av personalstyrkan, med stora störningar i vården som följd, och villkoren för personalen som drabbas varierar kraftigt mellan yrkesgrupper och landsting.

En del arbetsgivare inom vården är generösare i sin hållning medan andra är striktare i sin bedömning. Tydliga riktlinjer för hur man ska agera saknas, vilket gör att vårdinrättningarna inom ett och samma landsting kan använda sig av olika regler. Region Skåne hör till de generösa arbetsgivarna som låter smittad personal vara hemma med full lön utan någon karensdag.

Vinsterna att låta personal vara hemma med full lön efter smitta är flera och då inte minst ur ett patientsäkerhetsperspektiv. Patienter ska kunna vara säkra på att bli mottagna av frisk personal som inte sprider smittan vidare.

Som arbetsgivare betraktad blir man mer attraktiv, då det ofta är svårt att rekrytera personal i samband med vinterkräxjukan då riskerna för att själv bli sjuk och förlora pengar måste övervägas. Ur ett samhällsekonomiskt perspektiv är det bättre att ersätta anställdas inkomstbortfall än att stänga ned en hel avdelning.

Sverigedemokraterna värnar om det arbetsgivaransvar som landstingen har och vill endast ge de verktyg som behövs, varför vi inte vill styra allt genom nationella riktlinjer eller kräva slopad karensdag, utan vi överlåter till arbetsgivaren att avgöra hur reglerna ska se ut.

Vi ser att de problem som uppstår under hösten och vintern har påtagliga konsekvenser för personalen, och det bör därför ligga i arbetsgivarens intresse att utforma ett regelverk om hur ett system med slopad karensdag ska se ut, om det endast ska gälla på arbetsplatsen eller även i hemmet, varför vi anslår stimulansbidrag till arbetsgivare inom vård och omsorg som låter smittad personal vara hemma med full lön utan någon karensdag.

3.2 Vård

Det är Sverigedemokraternas målsättning att den svenska hälso- och sjukvården ska hålla en hög internationell kvalitet. Det är därför av största vikt att vi kan erbjuda patienten de allra senaste kunskaperna inom vården, prövade och avancerade behandlingsmetoder, den senaste tekniken och väl fungerande läkemedel. Allt detta behövs för att på bästa sätt kunna bota, lindra samt förebygga sjukdomar och ohälsa. Det är för oss en självklarhet att alla patienter ska ha rätt till likvärdig vård av högsta kvalitet och tillgänglighet, oavsett var i landet de bor.

För att vi ska närma oss målet om en svensk sjukvård i världsklass krävs det att tillgängligheten till vård förbättras, att vi utvecklar och förnyar sjukvården, att kroniska sjukdomar behandlas inom rimlig tid och att patienter får en kvalificerad palliativ vård i livets slutskede. Allt detta så att fler personer med dödliga sjukdomar kan räddas till livet och få möjligheten till fortsatt fullgott liv. Det är för oss självklart att sjukvården ska vara gemensamt skattefinansierad och ges till alla medborgare efter behov.

3.2.1 Akut- och tillgänglighetsmiljard

Det ligger i allas intresse att vi har en väl fungerade akutsjukvård i Sverige. Detta förutsätter att vi kan lägga en stor tillit till att våra ambulanser kommer fram i tid, har rätt information och att personalen har rätt utrustning för att hjälpa dem som är i störst nöd. En akutmottagning med sämre funktion har återverkningar på sjukhusets samlade verksamhet och äventyrar därmed hela sjukvårdsorganisationen. Patienternas tilltro kan minska då de oftast under stark oro eller stress måste spendera tid i väntan på att få vård efter att ha anlänt till akutmottagningen. Detta kan lätt leda till att medborgarnas förtroende för hälso- och sjukvården i sin helhet äventyras.

Att en person i stort behov av sjukvård kan tvingas vänta uppemot åtta timmar på en akutmottagning är inte rimligt. Målet måste vara att alla som söker sig till akutvård omedelbart ska få en diagnos. Sverigedemokraterna ser det som en viktig prioritering att minska väntetiderna. Ingen ska behöva vänta i mer än fyra timmar på passande vårdinsats. Inom denna tid ska patienten ha fått behandling och återvänt till sitt hem, blivit inskriven på annan klinik eller hänvisad till annan vårdenhet.

För att vi ska kunna uppnå målsättningen om en snabb och väl fungerande akutvård vill Sverigedemokraterna införa fler snabbspår inom vården genom att skapa förutsättningar för att ha den modernaste högteknologin och specialistutbildade ambulanssjuksköterskor.

3.2.2 Vårdplats på rätt klinik med rätt kompetens

Minskningen av antalet vårdplatser har varit ett kontinuerligt problem som ännu inte fått en lösning. Detta anser Sverigedemokraterna vara en felprioritering då vi har en växande befolkning med ett större behov av hälso- och sjukvård. Platsbrist leder till försämrad vård och risk för felaktiga diagnoser. Det ska inte vara så att sjukvården är så pass överbelastad att det inte går att ge vård

oavsett tidpunkt eller sjukdom. Bristen på vårdplatser riskerar patienters liv vid akuta fall eller större katastrofer då det inte finns möjligheter att behandla på plats.

Att komma till rätta med vårdplatsbristen är en av sjukvårdens enskilt viktigaste frågor. Det har tidigare funnits exempel på enskilda avdelningar som har så få platser att patienterna tvingas få vård i korridorer, matsalar eller expeditioner. Ett större problem uppstår när patienter skickas till en annan avdelning där plats finns men där vårdpersonalen kan sakna rätt kompetens och utrustning. Risken att patienten inte får den behandling som egentligen behövs eftersom vårdpersonalen är stressad, inte har rätt information och är överbelastad, kan då förekomma.

Sverigedemokraterna oroas av att se hur en alltför stor och riskfylld neddragning av antalet vårdplatser under många år har ökat. En minskning på ca 400 platser per år innebär att vi i dag har knappa 25 000 vårdplatser, varav den somatiska korttidsvården utgör ca 20 000, motsvarande 2,6 platser per 1 000 invånare. Detta innebär att Sverige numera ligger i det absoluta bottenkiktet bland jämförbara OECD-länder.

Platsbristen leder inte bara till en försämrad vård och garanti för patienterna, den ökar sjukhusrelaterad dödlighet, ger längre vårdtid och en högre kostnad för vårdgivaren än vad som egentligen skulle behövas. Bristen bromsar även akutmottagningens funktion, vilket gör att patienterna får vänta onödigt länge på behandling.

Patienter i behov av intensivvård tvingas vänta alltför länge, vilket riskerar liv och föranleder utvecklingar som vi i normalfallet skulle kunna förhindra. Sverigedemokraterna ser det därför som högst angeläget att öka antalet vårdplatser och att gällande vårdgaranti kompletteras med rätten att vid behov garanteras en vårdplats på rätt klinik, bemannad med rätt kompetens.

3.2.3 Telemedicin

Att bedriva prehospital vård kan ibland vara svårt, men genom att utveckla och understryka vikten av den nuvarande telemedicinen kan både personalen och patienten känna sig trygga. Med en direkt kontakt med läkare samt specialister kan det innebära livsviktiga beslut som annars kan leda till felaktiga diagnoser eller felaktig medicinering. Sverigedemokraterna vill på olika sätt uppmärksamma och utveckla nyttjandet av tele-medicin genom stimulansbidrag till kommuner och landsting.

3.2.4 Obligatorisk undersökning av nyanlända

Sverigedemokraterna förordar obligatoriska hälsoundersökningar för alla individer som söker svenskt uppehållstillstånd. Detta fyller en viktig samhällsfunktion då farliga sjukdomar som sprider sig snabbt och som i dagsläget inte finns i Sverige kan upptäckas och behandlas i god tid. Samtidigt innebär en satsning som denna att de nya invånarna, i likhet med infödda svenskar, redan från början etablerar en god kontakt med den svenska vården. Faktum är att av samtliga nyupptäckta fall av hiv i Sverige under 2011 återfanns hela 75 procent hos den invandrade befolkningen.

3.2.5 Mobila vårdenheter

En verksamhet som förekommer allt oftare är att sjukvården kommer ut till de som behöver den. Ett exempel är mobil röntgen som används i flera av våra grannländer och som har visat mycket goda resultat. Att få sjukvård i hemmet skapar en ökad trygghet för patienten, speciellt för äldre som har svårt att ta sig till sjukvården själva.

Dessa mobila verksamheter riktas i första hand till personer i särskilda boenden och hospis men kan även användas inom kriminalvården, vilket medför kostnadsbesparingar samtidigt som det minskar säkerhetsriskerna.

Sverigedemokraterna vill utveckla akutbils- och hembesöksverksamheten. Dessa verksamheter kommer att tillgodose befolkningens behov av läkarbesök i hemmen och riktar sig i första hand till äldre och barnfamiljer.

Det finns orter med litet patientunderlag och med svårigheter att rekrytera tandläkare. Genom att införa mobila tandvårdsenheter kan invånarna fortsatt vara garanterade god kvalitet på tandvården, oavsett var i landet de bor.

3.2.6 Medicinsk vårdgaranti

Vårdgarantin är en av de viktigaste satsningarna vi har i Sverige då en effektiv och utvecklad vårdgaranti ger både vårdgivare och vårdtagare en gemensam trygghet. Sverigedemokraterna ser däremot att den nuvarande vårdgarantin måste förnyas, utvecklas och kompletteras ännu ett steg samt att de medicinska prioriteringarna måste bli tydligare.

Vi förespråkar därför ett införande av en medicinsk vårdgaranti efter den norska modellen, vilket innebär att specialist och patient gör en gemensam plan över utredning och behandlingsförlopp. Alla remisser ska värderas av en specialist inom 30 dagar och vid misstanke om allvarlig eller livshotande sjukdom inom 15 dagar. Därefter gör specialisten en prioritering inom ramen för en medicinskt grundad vårdgaranti med differentierade väntetider i förhållande till diagnosens svårighetsgrad. Planen bör, så långt det är möjligt, även omfatta rehabilitering och uppföljning.

3.2.7 Ambulanssjukvården

Ambulanssjukvården har en oerhört viktig roll i omhändertagandet av akut sjuka och skadade patienter. Överlevnadsmöjligheterna är direkt relaterade till tiden från skada till att patienten kommer under kvalificerad vård. De senaste åren har tiden från larm till dess att ambulans kommer ökat dramatiskt. Sverigedemokraterna menar att det inte är acceptabelt att svårt sjuka och skadade patienter ska vänta på en ambulans och därmed riskera livet. I ett flertal länder finns det lagstadgade tillgänglighetskrav och mål på hur skadade eller svårt sjuka patienter ska nås inom en viss tid. I Sverige finns inte några tydliga mål eller krav om hur hög tillgängligheten till ambulanser ska vara. Sverigedemokraterna vill införa motsvarande lagstadgade tillgänglighetskrav även i Sverige.

3.2.8 Återställt högkostnadsskydd

Sverigedemokraterna är fortsatt negativt inställda till den höjning av högkostnadsskyddet som genomförts av regeringen. Höjningen innebar en försvårad situation för många sjuka och äldre som nu tvingas lägga ännu större delar av sin disponibla inkomst på läkemedel och sjukhusbesök. Vi återställer högkostnadsskyddet till 900 kronor för besök inom den öppna hälso- och sjukvården, respektive 1 800 kronor för läkemedel.

3.2.9 Tandvårdsbidrag

Tandvård är en komplex vårdform, varför det är än viktigare att patientens ställning i tandvården tydliggörs och att vårdgivare och behandlare i tandvården får ett tydligt ansvar gentemot patienten när det gäller information, delaktighet, samtycke, val av behandlingsalternativ, rätten till förnyad medicinsk bedömning, möjligheten att lämna synpunkter och klagomål m.m. Även ifall tandvården i sig skiljer sig från övriga sjukvården – genom finansiering, organisation och styrning – så ser vi munnen som en del av kroppen.

I dagsläget är tandvårdsbidraget utformat i tre olika intervaller, beroende av åldersgrupp. Bidraget är på 300 kronor per år för dem mellan 20 och 29 år, 150 kronor mellan 30 och 74 år respektive 300 kronor för 75 år och uppåt. Sverigedemokraterna vill justera den övre gränsen så att alla ålderspensionärer från 65 år medges den högre bidragsnivån. Reformen kan jämföras med förslaget om ett återställt högkostnadsskydd och syftar ytterst till att äldre inte ska behöva lägga en lika stor del av sin disponibla inkomst på hälsa och sjukvård som är fallet i dag. Förslaget skulle få en positiv effekt för drygt 800 000 äldre.

3.2.10 Vård till tillståndslösa

Sverige är ett öppet och tolerant land och ska så förbli. Sverige har de mest generösa asyl- och migrationsreglerna i den utvecklade världen; har man flyktingstatus nekas man inte uppehållstillstånd. För att Sverige ska kunna upprätthålla en reglerad invandring är det viktigt att realisera de avvisnings- och utvisningsbeslut som tagits.

Sverigedemokraterna är av meningen att det är en kontraproduktiv satsning att subventionera vård för personer som uppehåller sig i Sverige utan tillstånd, då det kan eskalera till att fler och fler tar sig till Sverige på sätt som inte är säkra genom exempelvis flyktingsmuggling. Utfallet blir då att vi får fler illegala som lever i missförhållanden i Sverige, att fler väljer att ta osäkra vägar hit och därmed även riskerar sina liv.

Att människor som vistas här i Sverige utan tillstånd ska få ta del av den svenska skattesubventionerade hälso- och sjukvården är inget som Sverigedemokraterna anser vara rimligt. En viktig princip för oss sverigedemokrater är dock att ingen ska nekas akut eller omedelbar vård i Sverige på grund av medborgarskap.

3.2.11 Screeningprogram

För att uppnå en lyckad behandling krävs tidiga insatser. Därför måste vården kontinuerligt arbeta med att upptäcka och identifiera sjukdomar så tidigt som möjligt. De svenska satsningarna på regelbundna kallelser till mammografi och cellprovstagningar har lett till en minskad dödlighet i bröstcancer och livmoderhalscancer.

Sverigedemokraterna anser att dessa typer av screeningåtgärder, där symptomfria individer undersöks i förebyggande syfte, ska utökas. Vi förordar en satsning med syfte att introducera fler nationella screeningprogram.

PSA-screeningen har ännu inte kvalitetssäkrats, och det pågår fortfarande forskning kring hur detta ska möjliggöras. Sverigedemokraterna menar att denna forskning ska vara prioriterad för att minska dödligheten i prostatacancer och anser därför att det är regeringens uppgift att tillhandahålla medel för att forskningen ska fortlöpa för att i framtiden kunna garantera och säkra de resultat som ges vid undersökningarna. Det är även vår mening att det ska undersökas om det finns möjlighet till att utöka de regelbundna kallelser som i dag finns för att förhindra och förebygga fler sjukdomsfall.

3.2.12 Grön omsorg

Grön omsorg är en idé om vård, rehabilitering och daglig verksamhet ute på landet som Sverigedemokraterna vill utveckla. Detta är en åtgärd som provats med framgång i Norge, och det finns skäl att i större utsträckning ge den uppmärksamhet även här. I Sverige har vi många gårdar och ett öppet och välkomnande landskap. Åtgärden finns till för personer med psykisk eller fysisk funktionsnedsättning och utförs i samarbete med den enskilda lantbrukaren, olika brukargrupper och berörda myndigheter.

Utbudet ska anpassas efter den personliga brukaren. Detta kan vara daglig verksamhet, utbildning eller arbetsträning, beroende på brukarens behov och gårdens resurser. Gårdens alla möjligheter ska tas till vara vid utformningen av brukarens behov av verksamhet. Olika aktiviteter kan t.ex. vara vård av djur och växter, skogsdrift, vård av kulturlandskapet eller underhåll av utrustning och byggnader.

Det kan även finnas andra aktiviteter på gården som t.ex. snickeri, hantverk och bakning. Grön omsorg kan vara alltifrån enskilda besök till daglig vård året runt. Sverigedemokraternas målsättning är att det både ska finnas gårdar för timverksamhet och gårdar som erbjuder åretruntboende.

3.2.13 Prehospital vård

Västerbottens läns landsting har utvecklat en modell med minisjukhus som skulle kunna utvecklas och spridas till andra landsting på landsbygden. Minisjukhusen erbjuder möjlighet att lägga in akut sjuka patienter. Där finns en bred kompetens med allmänläkare, sjuksköterskor, ambulanspersonal, barnmorskor och paramedicinsk personal. Minisjukhusen har i allmänhet röntgen- och laboratorieutrustning, ambulans samt telemedicinsk teknik som möjliggör att i stort sett alla patientkategorier kan tas emot.

3.2.14 Rörlig vård

Alltför ofta uppstår situationer då äldre undviker att söka vård förutom i akuta fall eftersom de inte känner tryggheten eller direktkontakten med vårdinstanserna. De väljer ibland hellre att ringa till en närstående vän än till närmaste vårdcentral. Förtroendet för vården måste förbättras genom att förbättra servicen, tillse att det finns personal som kan rycka ut samt ge ambulanspersonalen förutsättningar att snabbare kunna nå ut till hela befolkningen.

För att Sveriges invånare ska kunna bevara en god hälsa ser vi det som extra viktigt med förebyggande vårdinsatser. Att det ges information och vägledning till patienter är en förutsättning, samt att alla ges möjlighet att ta del av den. Trots en god och jämlik vård är det ett faktum att en del orter har mindre patientunderlag. Detta försvarar upprätthållandet av en god tand- och sjukvård. Sverigedemokraternas ambition är att satsa på mobila vårdenheter som kan säkerställa en god vård till hela befolkningen.

3.2.15 Förbättrade villkor för landsbygdsläkare

I början på 1990-talet förutsåg flera organisationer en framtida läkarbrist, däribland tunga organisationer som SCB, Högskoleverket och Socialstyrelsen. Trots att dessa tunga instanser varnade för en framtida läkarbrist valde riksdagen att minska antalet medicinska utbildningsplatser från 900 till nära hälften, efter ett intensivt lobbyarbete från Läkarförbundet. Resultatet är att vi i dag saknar närmare 1 000 färdigutbildade läkare på grund av denna omotiverade nedskärning av antalet utbildningsplatser för läkare.

För att motverka den akuta läkarbrist som uppstått efter denna nedskärning har ett stort antal utländska läkare anställts i vårt land, vilket i vissa fall inneburit språkproblem och feldiagnostiseringar. Vidare har antalet stafettläkare blivit allt fler, med stora kostnadsökningar för flera landsting som följd.

Landsting på landsbygden har ofta svårt att rekrytera läkare, vilket hotar såväl vårdens kvalitet som patientsäkerheten. Att locka läkare till landsbygd är inte bara en utmaning i Sverige utan även i andra delar av världen. I landsbygdsområden i USA finns ett system där läkare kan förbinda sig att arbeta ett antal år varefter de som bonus får sin studieskuld reducerad. Sverigedemokraterna anser att systemet är intressant och vill därför att det kostnadskalkyleras och utreds för svenska förhållanden.

3.2.16 Stöd till glesbygdapotek

I ett utvecklat land som Sverige är tillgång till grundläggande samhällsservice för många en självklarhet. Apoteken har i dag långa öppettider, tillgången till läkemedel i livsmedelsbutiker har ökat och det finns möjlighet att inhandla receptbelagd medicin genom internet. Likväl kvarstår det ett behov av apotek på landsbygden, varför Sverigedemokraterna avser att fördubbla stödet till dessa.

3.2.17 Palliativ vård

Sverigedemokraterna anser att alla som har behov av palliativ vård i livets slutskede oavsett diagnos ska kunna få det av kompetent och välutbildad personal

oberoende av bostadsort. Vården vid livets slut ska präglas av värdighet, omsorg och respekt för patienten. Rätten till fullgod smärtbehandling ska vara en självklarhet, liksom psykologiskt, socialt och andligt eller existentiellt stöd för patienter och närstående.

När livets slut närmar sig är det viktigt att vård och omsorg präglas av professionellt kunnande om de kroppsliga behoven kombinerat med lyhördhet för både andliga och själsliga behov. För såväl de personer som befinner sig i livets slutskede som deras anhöriga behöver det finnas en genuin känsla av trygghet och säkerhet. Allt fler svårt sjuka och döende vårdas i dag i särskilda boendeformer eller i det egna hemmet med hjälp av hemtjänst och hemsjukvård. Detta ställer höga krav på kompetensen inom palliativ vård hos personalen i den kommunala vården och omsorgen. Det finns ett behov av kompetensutveckling inom palliativ vård samt en utökning av tillgängligheten då likvärdig vård inte kan erbjudas i hela landet.

Att förlora sitt barn är varje familjs mardröm och något man inte ens vill eller kan föreställa sig. Barn symboliserar livet och livets fortsättning och det känns oftast obegripligt för föräldrar att överleva sitt barn. Tyvärr drabbas även barn av cancer och andra svåra sjukdomar. Vart fjärde barn som drabbas av cancer kommer att dö av sin sjukdom. Mellan 400 och 500 barn och ungdomar dör årligen av olika sjukdomar.

Många familjer önskar att deras svårt sjuka barn vårdas hemma så långt det är möjligt. Det är då av vikt att det finns tillgång till palliativa hemsjukvårdsteam oavsett var i landet man bor, så att barn och föräldrar kan känna sig trygga med den medicinska behandlingen men också kunna få psykologiskt stöd och råd i den extremt svåra situation de befinner sig i.

I dag är tillgången till palliativ vård för barn ojämlig över landets regioner och kommuner. I dagsläget spelar ålder, diagnos och bostadsort stor roll för vilken hjälp man kan få. När det gäller vuxna har kommunen skyldighet att erbjuda hemsjukvård. Barn har inte det skydds nätet på grund av att kommuner bara har ansvar för hemsjukvård fr.o.m. en viss ålder, oftast från 18 år och uppåt.

Problem uppstår för att det inte finns tydliga överenskommelser mellan kommuner och landsting, och man har inget underlag att agera efter. Det innebär i sin tur att föräldrar och barn kommer i kläm. Sverigedemokraterna vill införa ett lagstadgat krav som tydliggör och förstärker kommuners och landstings ansvar på området, vilket borgar för en sammanhållen vårdkedja.

Alla familjer vill inte att deras svårt sjuka barn ska vårdas hemma. Det är då viktigt att respektera det önskemålet och se till att andra möjligheter finns. I dag finns bara ett hospis för svårt sjuka och döende barn i hela landet med åtta vårdplatser, vilket är alltför lite för att täcka de behov som finns.

Föräldrar som befinner sig i denna extremt svåra situation med all den oro det innebär, ska inte behöva kämpa för att deras barn ska få rätt till en fullgod palliativ vård i livets slutskede. Barn ska ha samma rätt till palliativ vård som vuxna, oavsett bostadsort.

3.2.18 Vårdprogram för palliativ vård av barn

Palliativ vård av barn har både likheter och skillnader jämfört med palliativ vård av vuxna. Det är viktigt att inte betrakta barn som vuxna även om de drabbas av de fysiska, psykologiska och andliga aspekter som en obotlig sjukdom innebär. I det nuvarande nationella vårdprogrammet för palliativ vård finns inte med något avsnitt om barn, vilket vi anser otillfredsställande.

3.2.19 Vårdutbildning inom palliativ vård

Varje år dör omkring 90 000 personer i Sverige och uppskattningsvis 80 procent av dem behöver lindrande vård när behandlingen inte längre har någon effekt. Men den palliativa vården är ojämnt fördelad över landet. Uppgifter från Nationella rådet för palliativ vård visar exempelvis att antalet platser för specialiserad palliativ vård kan variera länsvis mellan 7 och 107 per 1 000 avlidna.

Vi ser fortfarande att döende personer åker in och ut på sjukhus, tvingas leva med smärta och saknar någon att prata med. Så ska det inte vara.

Kunskapen om palliativ vård är ofta koncentrerad till specialiserade grupper inom vården. För att alla ska kunna få god vård vid livets slut, oavsett ålder, medicinsk diagnos och bostadsort krävs det att all personal har grundläggande kompetens inom området. Därför är det viktigt att vården och omsorgen erbjuder all personal, såväl på sjukhus som på särskilda boenden för äldre, vidareutbildning inom palliativ vård.

3.2.20 Hospis för barn och unga

Vården vid livets slut ska präglas av värdighet, omtanke och respekt för patienten. Rätten till fullgod smärtbehandling ska vara en självklarhet, men också psykologiskt, socialt och andligt eller existentiellt stöd för patient och närstående.

Palliativ vård ska erbjudas varhelst patienten väljer att vårdas: i hemmet, på ett sjukhem, på ett sjukhus eller på ett hospis. Vården ska organiseras så att det blir naturligt för anhöriga att vara tillsammans med patienten den sista tiden. Därför är det viktigt med en väl utbyggd palliativ verksamhet i regioner och landsting.

Inom den vanliga vården finns oftast inte tiden, kunskapen eller utrymmet för den lindrande, tröstande vård som ska ta vid när den akuta vården är över. Många föräldrar kan vittna om den ensamhet och utsatthet de känt när deras barn ansetts färdigbehandlat.

Det ska vara självklart att kunna erbjuda utsatta familjer det allra bästa i en extremt svår situation i livet. Döende och svårt sjuka barn och unga ska erbjudas hospis med avancerad vård i livets slutskede i en hemlik miljö med ambitionen att fylla den sista tiden med liv och att erbjuda stöd till både barnet, föräldrar och eventuella syskon utifrån behov.

3.2.21 Nationellt kunskapscentrum med särskild kunskap om barns behov av hjälpmedel

Att tillgodose barns krav på hjälpmedel är en utmaning. Samtidigt som de ska ge barnet den frihet som ett barn behöver för att utvecklas ställs höga krav på funktionalitet, hållbarhet, design och teknologi. Detta kräver alldeles särskild kompetens, både vad gäller barns motoriska, sociala och kognitiva utveckling och vad gäller modern teknologi och utvecklingen inom barn- och ungdomskultur. Barn ska ha rätt att få vara barn, med hjälpmedel utvecklade för barn.

Undersökningar visar att föräldrar upplever att det saknas spetskompetens och att habilitering och hjälpmedelscentral inte håller sig à jour med utvecklingen. Därför anser vi att man ska utreda möjligheten att införa ett nationellt kompetenscenter där expertkunskap kring avancerade hjälpmedel och barns hjälpmedelsbehov samlas.

3.2.22 Utdrag ur belastningsregister

Under de senaste åren har det i medier framkommit uppgifter om att vårdsovande, dementa och personer med psykisk eller fysisk funktionsnedsättning utsatts för sexuella övergrepp, misshandel och kränkande behandling av personal som jobbat i verksamheten. Det är inte rimligt att personer som begått grova våldsbrott, misshandel och rån eller sexuella övergrepp jobbar i verksamhet med människor som befinner sig i en utsatt situation.

Vi ser därför att det ligger stor vikt i att utöka lagen om registerkontroll så att den omfattar anställda, praktiserande och studerande inom sjukvård, äldreomsorg och psykiatri och inom särskilda boenden för personer med funktionsnedsättning.

3.2.23 Juridiskt bindande nationella riktlinjer

En av grundstenarna för den svenska hälso- och sjukvården är att minska ojämlikheten så att vård kan ges till alla på lika villkor, något som man kämpat med länge. De nationella riktlinjer som Socialstyrelsen tagit fram för hälso- och sjukvård, socialtjänsten, hälsoskyddet och smittskyddet bygger på vetenskap och beprövad erfarenhet. Det är däremot som så att dessa riktlinjer endast *bör* följas, det finns alltså inga krav på det.

Det behövs en tydligare nationell reglering av den svenska hälso- och sjukvården för att denna ska bli mer jämlik. Genom att göra de nationella riktlinjerna mer bindande skulle detta innebära att samtliga måste leva upp till samma krav. Det ska inte vara så att en familj får hjälp som en annan inte kan få för att de bor på olika orter, där huvudmannen har en annan uppfattning om riktlinjerna.

Då de nationella riktlinjerna bygger på vetenskap och beprövad erfarenhet finns det inga hinder för att göra dessa mer juridiskt bindande.

3.2.24 Nationella riktlinjer för vård av barn och unga

Varje år placeras omkring 12 000 barn och ungdomar utanför sitt hem i landets samhällsvård. Denna verksamhet lider fortfarande av stora brister vad gäller

att förebygga, upptäcka och åtgärda missförhållanden. Utgångspunkten måste vara att så många som möjligt bor kvar med sina närstående, men när det uppstår en situation som inte tillåter detta måste det finnas en väl fungerande samhällsvård som agerar direkt. Bristen på tydliga nationella riktlinjer är en stor del av grundproblemet. Framför allt behöver högre krav avseende kompetens, specialisering och kontroll ställas på utförarna. Det är av stor vikt att personalen har en adekvat utbildning, att vården har en tydlig inriktning och att registerkontroll görs i samband med anställning och förordnanden. De krav som i dag finns på tillgången till läkare och psykologer behöver skärpas.

Sverigedemokraterna vill fördubbla antalet inspektioner av HVB, SiS- och LSS-hem för att säkerställa tryggheten.

3.2.25 Medlare i vårdnadsmål

Vårdnadsmål som går till domstol kan i dag ta olika lång tid, beroende på underlag till utredning och ifall en överenskommelse mellan parterna kan ske; beroende på antal sammanträden kan det ta upp till ett år innan allt är bestämt. En så pass lång process tar både tid och energi från föräldrar och barn och vi ser därför behovet av att fler medlare kopplas in i vårdnadsmål än vad som är fallet i dag för att försöka få föräldrarna att enas om en samförståndslösning.

3.2.26 Stärkt anhörigstöd

Anhörigstöd är viktigt såväl ur den anhöriges som ur samhällets synvinkel. För anhöriga handlar det om att få stöd och känna uppskattning för de insatser de gör för en närstående men det handlar även om den anhöriges behov av vila samt att få tid över för personliga angelägenheter för att kunna bemästra situationen på bästa sätt. Stödet kan vara möjlighet till avlösning men också korttidsboende, dagverksamhet, utbildning av anhängvårdaren, anhörigcentral eller träffpunkter för anhängvårdaren. Sverigedemokraterna vill för detta ändamål ge kommunerna ett statligt stimulansstöd. Att stärka stödet till anhängvårdare skulle framför allt minska äldre kvinnors börda.

3.2.26 Narkolepsi

För de barn och ungdomar som har drabbats av narkolepsi efter vaccinationen mot svininfluensan kommer livet aldrig att bli detsamma. Deras framtid när det gäller hur skolgången kommer att gå eller huruvida de kommer att kunna försörja sig eller klara sig på egen hand som vuxna är oklar. Det är då viktigt att samhället tar sitt fulla ansvar för dessa barns och ungdomars lidande nu och framöver, då även ekonomiskt.

Det visar sig att nästan 30 personer, varav 19 barn, som fick narkolepsi efter att ha vaccinerats mot svininfluensan nekats ersättning från Läke-medelsförsäkringen eftersom symptomen upptäcktes för sent. Gränsen är strikt och extrem; inom åtta månader måste symptomen komma för att vaccinet sannolikt ska vara orsak till narkolepsi. Men Läke-medelsförsäkringen utesluter inte att fall av narkolepsi orsakade av vaccinationen skulle kunna inträffa även efter åtta månader.

Även flera medicinska sakkunniga inom området är kritiska till gränsdragningen och säger att det inte finns någon strikt medicinsk och biologisk gräns när symtom uppkommer. Symtomen vid narkolepsi är vaga, och det var relativt få som kände till det tidigare. I Norge massvaccinerades en stor del av befolkningen precis som i Sverige, men där finns inte samma skarpa gräns. Där bedöms varje fall individuellt.

Man ska komma ihåg att samhället bedrev en intensiv vaccinationskampanj där man uppmanade barn och ungdomar att vaccinera sig. Familjerna tog sitt ansvar och vaccinerade sina barn men fick betala ett oerhört högt pris för detta.

Sverigedemokraterna anser att det är angeläget att de barn och ungdomar som drabbats av narkolepsi efter vaccinationen kan känna långsiktig trygghet när det gäller ersättningen. Därför bör man utreda möjligheterna till ekonomisk ersättning även för dessa barn och ungdomar som har nekats ersättning från Läkemedelsförsäkringen eftersom symtomen upptäcktes för sent. Vi anser att det är rimligt att staten tar ett samlat ansvar för att säkerställa att barnen och ungdomarna som drabbats av narkolepsi efter vaccinationen får en likvärdig ersättning.

3.2.27 Bekämpa missbruket

Problem med missbruk sjunker allt längre ned i åldrarna, vilket allvarligt riskerar utslagning och ohälsa – inte bara för missbrukarna själva, utan även för anhöriga. Missbruket av alkohol, narkotika och dopning medför stora kostnader för välfärden och rättsväsendet samt kräver omfattande åtgärder på flera plan.

Obligatoriska drogtestar och utbyggd skolhälsovård är viktiga verktyg till skolor för att upptäcka riskbeteenden, vilket möjliggör mer framgångsrika behandlingsinsatser. Vi vill att skolor ska tillåtas ingripa och samhället markera mot droger i större grad för att grupptricket ska minska på elever att testa snesförändrande substanser. Vi anser även att ökad kompetens i beroendelära bland skolans anställda och socialtjänst är nödvändigt för att de ska kunna möta den verklighet som råder i dag och därmed stå trygga i sin yrkesroll.

Det är Sverigedemokraternas åsikt att när problem uppstår och en individ inte får den hjälp eller insats som behövs från både närmsta vänner och familj och myndigheter kommer dessa små problem att växa sig stora. När tiden går och ingen lösning uppstår kan det i värsta fall leda till missbruk av olika sorter. Det kan handla om makt, alkohol, narkotika, spel, brottslighet och lögn. Det blir en ond cirkel där det ofta är svårt att se en lösning.

Det är därför extra viktigt att dessa individer får insatser och hjälp direkt. Vi förespråkar att det ska inrättas fler stödlinjer för hur en person som är vän, kollega eller familj med en person i missbrukscirkeln ska kunna ta sig ur detta.

3.3 Äldreomsorg

De svenska seniorerna har till skillnad från andra grupper i samhället fått uppleva en stadig försämring av sina levnadsvillkor. Hundratusentals svenska

pensionärer har tvingats leva på en månadsinkomst som ligger på eller strax över existensminimum. Alldeles för många svenskar drabbas av våld, övergrepp eller försummelser efter sin 65-årsdag. Därtill är det alltför svårt att i dagens Sverige få tillgång till adekvat vård och omsorg för de äldre som inte klarar sig själva. Sverigedemokraternas uppfattning är att välfärden ska sträcka sig genom livets alla skeenden. Denna utveckling måste därför vändas så snart som det är möjligt, varför vi föreslår en rad åtgärder för att underlätta livet och vardagen för våra äldre.

3.3.1 Rättvisa skatter

Sverigedemokraterna betraktar pension som uppskjuten lön. Det finns därmed varken logik eller rättvisa i att pensionärer ska straffbeskattas i den utsträckning som i dag sker när det gäller relativt vanliga löntagare.

Sverigedemokraternas ambition är att helt eliminera skatteskillnaden redan nästa mandatperiod. Givet det ekonomiska läget kan det dock komma att dröja upp till två mandatperioder. I förra höstbudgeten anslog Sverigedemokraterna 9 miljarder kronor årligen för att reducera skillnaden. Utgångspunkten är att ha en minst lika ambitiös nivå. Detta överstiger med råge vad samtliga övriga partier har budgeterat för i frågan om att sänka skatten för pensionärer.

3.3.2 Stärkt garantipension

För att våra satsningar ska nå de äldre som har det relativt sämst ställt väljer vi, utöver att sänka skatterna för samtliga pensionärer, även att förstärka garantipensionerna. Ambitionen är att garantipensionen ska höjas med åtminstone 10 procent, vilket kommer att innebära en ökning med omkring 800 kronor per månad för en ogift garantipensionär.

3.3.3 Avgiftsfri vård för personer över 85 år

Sverigedemokraterna vill att vården ska utgå från människans behov, och individanpassningen är en viktig nyckel för att fler uppsöker sjukvård i rätt skede. När man väl är i behov, förekommer det att vissa avstår från att uppsöka den vård som faktiskt behövs, vilket senare kan leda till större besvär och fler besök än vad som egentligen vore nödvändigt. Orsakerna till att man undviker att uppsöka den vård som behövs är flera. Ett skäl för många är dock att sjukhusbesöken kan vara dyra, vilket blir särskilt påtagligt om ekonomin redan är ansträngd.

En grupp som är i särskilt behov av extra stöd är våra äldre, inte minst äldre kvinnor, som ofta har låg pension. Som ett komplement till våra satsningar inom äldreomsorgen vill vi minska de ekonomiska trösklarna för äldre sjuka så att de söker sig till vården i ett tidigt skede och därmed kan undvika att bli inlagda på sjukhus. Vi föreslår därför en riktad satsning som medför att alla som är över 85 år ska få avgiftsfria läkarbesök, sjukvårdande behandling och provtagning i den öppna hälso- och sjukvården för att förebygga akuta, kostsamma och ibland även livsavgörande vårdbesök.

3.3.4 Nationella yrkeskrav inom vård och omsorg av äldre

Många arbetsgivare har som ambition eller krav att man ska ha genomgått gymnasiets omvårdnadsprogram för att få anställning inom vård och omsorg av äldre. Men eftersom verksamheten hela tiden måste bemannas, så är det ofta möjligt att få arbete utan att ha utbildning inom vård och omsorg. Det finns också en risk att vård och omsorg för äldre kan bli ett arbetsmarknadspolitiskt dragspel, där arbetslösa kan få anställning utan att de egentligen är lämpade för arbetsuppgifterna eller ens vill arbeta där. Antalet timanställda och vikarier är stort och många av dessa får så småningom fast anställning trots att de saknar kompetens för arbete inom vård och omsorg för äldre.

I takt med att vårduppgifterna blir fler och mer kvalificerade kommer de att kräva fördjupad kompetens för personalen. Vi ser ett behov av att för den äldres säkerhet och trygghet kvalitetssäkra arbetet. Äldre, närstående och arbetsgivare ska kunna känna sig trygga i förvisningen om att omsorgspersonalen har kompetens för att arbeta med äldre med behov av vård och omsorg. Vi anser att gemensamma nationella yrkeskrav bör införas för att få arbeta med vård och omsorg av äldre.

3.3.5 Socialt umgänge

I den nationella brukarundersökningen för äldreomsorgen framkom det tydligt att social samvaro och sociala aktiviteter var områden som de äldre var missnöjda med. Äldres sociala behov behöver därför uppmärksammas i större utsträckning, då samvaro med andra höjer livskvaliteten samt är ett viktigt sätt att upprätthålla och förbättra sin funktionsförmåga. Att få möjlighet att leva ett aktivt liv är stimulerande och förbättrar de äldres välbefinnande.

3.3.6 Matlyft

Det bör vara en självklarhet att även på äldre dagar ges chansen att varje dag få avnjuta nylagad, välsmakande och näringsrik mat. För att så många brukare inom äldreomsorgen som möjligt ska erbjudas detta vill vi införa ett statligt stimulansbidrag.

Smak och lukt är ofta de sista sinnen som bevaras intakta. Matens kvalitet och tillagningssätt är därför av stor betydelse för de äldres välbefinnande och hälsa. Fryst och kyld mat som värms i mikrovågsugnar ska inte förekomma inom äldreomsorgen. System där mathantering åläggs den redan stressade vårdpersonalen riskerar att leda till undermålig matkvalitet och hygien och stjäla framför allt mycket vård- och omsorgstid från patienterna.

Målsättningen bör vara att maten ska lagas på plats på boendet så att de äldre kan känna doften från tillagningen och att ansvaret för inköp av råvaror och matlagning ska åläggas särskilt anställda och utbildade kockar eller kokerskor. En matreform för våra äldre med syftet att ge så många brukare inom äldreomsorgen som möjligt chansen att varje dag få nylagad, välsmakande och näringsrik mat samt införandet av en lagstiftning som säkerställer att de äldres mat i likhet med skolbarnens mat ska uppfylla vissa grundkrav gällande näringsinnehåll och kvalitet.

3.3.7 Insatser mot brott

Våld mot äldre kan förebyggas genom en rad olika åtgärder. Ett sätt är att ge information till äldre personer som inte har insatser från äldreomsorgen om deras rätt till olika former av stöd och hjälp. Ett annat sätt är att öka kunskapen om brott mot äldre genom riktade utbildningar i ämnet till nyckelgrupper såsom personal i äldreomsorgen, individ- och familjeomsorgen och kvinnojouren. För att i en högre grad öka tryggheten samt förebygga våld mot våra äldre föreslår vi ett stimulansbidrag till kommunerna med det tillhörande uppdraget att de ska ta fram en strategi för att upptäcka och hantera våld mot äldre.

3.3.8 Fler trygghetsboenden

I syftet att snabbt få till stånd en kraftig ökning av antalet trygghetsboenden för de äldre som inte längre kan klara sig på egen hand, men som inte anses vara tillräckligt hjälpbehövande för att få plats på ett särskilt boende, kommer Sverigedemokraterna att föreslå ett särskilt riktat investeringsstöd.

Därigenom hoppas vi öka förutsättningarna för att fler trygghetsboenden byggs. Stödet föreslås vara kombinerat med krav på att trygghetsboendena även utformas för att bryta ensamhet samt för att skapa en högre grad av gemenskap. Utöver detta vill vi stödja moderniseringen av särskilda boenden så att de uppfyller dagens krav på en god arbetsmiljö och motverka att det försvinner fler bostäder i särskilda boendeformer. Investeringsstödet bör även utvidgas till att omfatta ombyggnad av befintliga bostäder i särskilda boendeformer.

3.3.9 Kategorieboende med husdjursprofil

Det finns mycket forskning som visar att ett djur kan medföra goda hälsoeffekter till de äldres livskvalitet. Det har visat sig att djurens närhet påverkar både psykiska, fysiska och sociala funktioner positivt. Undersökningar visar också att äldre personer som har djur äter mindre läkemedel samt har en bättre egenvård. Trots kunskapen om att äldre människor mår bättre av att umgås med djur är det oftast inte tillåtet att ta med sitt sällskapsdjur vid flytt till ett äldreboende. Bara ett fåtal äldreboenden i landet erbjuder denna möjlighet. Sverigedemokraterna föreslår ett särskilt riktat investeringsstöd för att snabbt få till stånd en ökning av antalet kategori-boenden med husdjursprofil dit äldre personer kan flytta tillsammans med sina sällskapsdjur när de tvingas lämna det egna hemmet.

3.3.10 Äldrevårdscentraler

Vi har i Sverige en mycket väl fungerande och förebyggande verksamhet när det gäller mödravården och barnhälsovården. Detta har inneburit att hälsan förbättrats för småbarn och deras mödrar och det har gett oss världens lägsta mödra- och spädbarnsdödlighet. När det gäller de äldre ser vi ofta exempel på problem som hade kunnat förhindras om det förebyggande arbetet hade varit effektivare. Sverigedemokraterna anser därför att ett system liknande mödra- och barnvårdscentralerna men inriktat på seniorer – äldrevårdscentraler –

skulle kunna leda till en effektivisering av vården som därefter kan ge stora hälsovinster för en stor del av befolkningen.

3.3.11 Kultur för äldre

Precis som vi anser det vara viktigt med tidiga möten med kultur är det vår mening att kulturen bör följa människan genom hela hennes liv. Sedan en tid tillbaka står detta också klart för såväl regering som flertalet kommuner, och satsningar har genomförts för att som en del av det hälsofrämjande arbetet för våra äldre medborgare erbjuda kulturella aktiviteter. Det är glädjande att många av Sveriges kommuner valt att införliva kulturverksamhet i äldrevården, och Sverigedemokraterna föreslår ett utökat statligt stimulansstöd till denna typ av verksamhet.

Sedan 2007 har vårt grannland Norge ett särskilt riktat nationellt stöd, Den kulturelle spaserstokken, dit kommuner kan vända sig för att söka bidrag till kulturverksamhet inom äldreomsorgen. Målen med denna satsning är att sörja för högkvalitativ konst- och kulturförmedling till äldre, ge förutsättningar för ett utökat samarbete mellan kultur- och omsorgssektorn samt säkerställa att ett brett kulturutbud finns tillgängligt för äldre i deras vardag. Satsningen kan alltså jämföras med Skapande skola, fast riktad till äldre i stället för grundskoleelever.

Sverigedemokraterna är av åsikten att satsningen på kultur för äldre snarast bör struktureras på nationell nivå och vill därför införa en svensk motsvarighet till den norska satsningen. Det är vår mening att denna bidragsfond för skapande äldreomsorg skulle hjälpa till att permanenta och lyfta kommunernas befintliga satsningar, på samma sätt som skolors kulturverksamhet förstärkts och nått helt nya nivåer tack vare Skapande skola.

3.4 Psykisk ohälsa

Psykisk ohälsa drabbar många människor och är ett ständigt växande folkhälsoproblem i Sverige. Här ryms allvarliga tillstånd som psykoser, depressioner, stress och sömnsvårigheter. Fler förebyggande insatser, effektivare behandlingsmetoder och bättre omhändertagande skulle innebära höjd livskvalitet för patienterna och deras anhöriga, samt en stor samhällsbesparing.

Inom psykiatrin finns i dag endast drygt 150 vårdplatser för barn och unga i hela Sverige och det finns landsting som inte har en enda vårdplats inom psykiatrin för unga personer. För att möta behovet fordras en utveckling och förstärkning av barn- och ungdomspsykiatrin samt fler vårdplatser.

3.4.1 Rättspsykiatrin

I dag är det landsting/regioner som ansvar för rättspsykiatrin, som består av 5 regionkliniker och 25 större vårdenheter spridda över landet. Samtliga har olika förutsättningar och resurser till att ge patienterna en säker, trygg och likvärdig rättspsykiatrisk vård; det bedrivs på olika villkor och med skiftande resurser. Vissa landsting säljer bort hela uppdraget eller delar av uppdraget till andra

landsting och i vissa andra är den rättspsykiatriska vården helt integrerad i den vanliga psykiatrin. Personalens kompetens och erfarenhet inom området skiftar och synen på vård och behandling skiftar.

Sverigedemokraterna menar att målsättningen oavsett vårdform ska vara jämlikhet, inte en vård där möjligheten att söka och finna lediga platser bygger på lösa principer om uppbyggda personliga relationer och kunskaper om enskilda klinikers goda vilja.

Forskning inom rättspsykiatrin ser olika ut; i en del enheter har det satsats i många år men vissa har ingen eller en högst blygsam forskning. Behovet av investeringar i vårdplatser behöver överblickas, inte kontinuerligt uppskattas i hopp om att verksamheten överlever. I dag hanteras frågan om risk-/farlighetsbedömningar på olika sätt. Alla enheter arbetar inte med strukturerade evidensbaserade metoder.

Det Sverigedemokraterna här lyfter upp är endast en del av de problem som den rättspsykiatriska vården står inför och vi menar därför också att det inte är möjligt att sträva efter en likvärdig rättspsykiatri utan att ett större ansvar tas på nationell nivå, varför vi föreslår att ett pilotprojekt ska införas där någon eller några vårdenheter tas över av staten, för att senare utvärdera kostnader, konsekvenser och vård. Syftet med pilotprojektet är att samliga regionkliniker och vårdenheter ska bedrivas av staten inom en snar framtid.

3.4.2 Suicidprevention

År 2010 valde 1 442 människor över 15 år i Sverige att i förtid avsluta sina liv. Det är nästan 4 personer om dagen. Av dessa hade 147 personer inte fyllt 24 år. Antalet suicid per 100 000 invånare har sedan 1980 halverats för alla åldersgrupper utom denna yngsta grupp, 15–24 år, där antalet legat i det närmaste konstant. För samma grupp har antalet registrerade självmordsförsök ökat drastiskt sedan 1997, medan de bland äldre legat konstant eller ökat i liten mån. Det är uppenbart att de insatser som görs för att förhindra självmord hos ungdomar inte är tillräckliga.

För män mellan 15 och 44 år är självmord den vanligaste dödsorsaken, för kvinnor den näst vanligaste. Ungefär tre gånger fler dör genom att ta sitt eget liv jämfört med det antal som dör i trafiken. Samtidigt har arbetet för en ökad trafiksäkerhet synliggjorts och uppmärksammats betydligt mer än de insatser som görs för att minska antalet suicid.

Under våren 2011 startade ett för Sverige unikt projekt i Stockholm, med syfte att kraftigt minska antalet självmord i länet. En del i detta projekt är bättre samordning mellan våra olika räddningstjänster, för att effektivisera utryckningar och garantera snabb och korrekt hjälp vid larm som indikerar självmordsförsök. En annan del är en kortare utbildning i ”första hjälpen vid psykisk ohälsa” som syftar till att förbereda utryckningspersonal på situationer där de behöver känna till grunderna i bemötande av personer som lider av psykisk ohälsa. I projektet ingår också en testkörning av en polisbil som utöver poliser bemannas av en sjuksköterska specialiserad på psykiatri, som ytterligare bidrar till att höja kompetensen och säkra en välfungerande insats.

Utöver ovan beskrivna projekt genomförs en fysisk genomgång av staden där planen är att förhindra självmord genom att exempelvis sätta upp stängsel vid platser som visat sig vara vanliga val för suicid. Många gånger kan självmord förhindras helt enkelt genom att tillfällena försvinner och impulsiva handlingar bromsas.

Slutligen gavs arbetet med självmordsprevention utrymme på den festival för unga, Ung08, som genomfördes i augusti. Ungdomar fick tillfälle att tala om och lära sig vilka insatser den enskilda individen kan göra för att hjälpa en vän eller bekant som visar tecken på att må psykiskt dåligt.

Alla de insatser som inletts i Stockholm visar på ett stort engagemang och en stark vilja att gripa tag i problemet. Vi anser att projektet snarast bör utökas till att omfatta hela vårt land, och samtidigt permanentas. Dock finns det än fler satsningar att genomföra.

Den psykiska ohälsan bland unga har ökat så kraftigt att den nu är ett av våra största folkhälsoproblem. Enkätstudier visar att så mycket som var tionde pojke och var femte flicka psykiskt mår så dåligt att de skär sig med kniv eller rakblad för att dämpa sitt psykiska lidande. Psykisk ohälsa ligger bakom 90 procent av alla självmord som begås i Sverige. Vikten av en god och tillgänglig psykiatrisk vård, särskilt för barn och ungdomar, kan därför inte nog belysas och det krävs omfattande insatser för att stärka denna.

Dessutom fordras förstärkningar inom skolpsykiatri och kuratorsverksamheten, inte minst då många unga drar sig för att söka extern psykiatrisk vård. All personal som arbetar med någon form av vård eller omsorg bör också gå en kortare utbildning, likt den som riktar sig till Stockholms utryckningspersonal, för att lära sig känna igen signaler och tidigt upptäcka eventuell självmordsbenägenhet.

En faktor som inte får förbises i sammanhanget, och som till viss del kan ha bidragit till de avvikande trenderna för den yngsta åldersgruppen, är internet och vad som där går att finna. Det har redan påpekats att självmord ofta är en impulsiv handling, och då internet i många fall är en stor del av ungas liv kan den information som där möter en person med självmordstankar vara helt avgörande för personens framtid. Ofta är internet den plats dit unga vänder sig för att söka efter hjälp. Dessvärre förekommer inte sällan bland sökresultaten sajter som uppmuntrar läsaren att ta sitt liv; ibland innehåller de rena guider i hur man bäst går till väga.

En ytterligare åtgärd vore att utreda möjligheten att förbjuda alla former av uppmuntran till självmord, vare sig det sker på internet eller på något annat sätt. Rimligtvis borde denna typ av uppmuntran jämföras med brott som vållande till annans död eller dråp då handlingen resulterar i att en medmänniska mister livet.

Avslutningsvis är det givetvis av stor vikt att ge nödvändigt stöd till de efterlevande när självmord trots allt sker. Att förlora en närstående är alltid ett trauma, men då personen i fråga själv valt att avsluta sitt liv är situationen än mer chockerande och väcker än fler känslor och frågor. En utredning bör tillsättas för att se över vilka insatser som behövs för att kunna möta de efterlevandes behov, för att stödja och vägleda tillbaka till vardagens liv. Utredningen bör ta fram riktlinjer för såväl direkt som uppföljande kontakt med anhöriga.

4 Arbetsmarknad, fackligt anslutna och arbetsmiljö

4.1 Förstärkt arbetslöshetsförsäkring

Sverigedemokraterna anser att arbetslöshetsförsäkringen ska vara garanterad samtliga medborgare som uppfyller kraven för ersättning och att den ska vara solidariskt finansierad. I dag fungerar inte arbetslöshetsförsäkringen tillfredsställande i bemärkelsen att den dels inte erbjuder tillräcklig trygghet, dels inte bidrar till att förbättra matchningen på arbetsmarknaden. Vi vill därför stärka arbetslöshetsförsäkringen och föreslår tre reformer.

En person som blir av med sitt arbete ska fokusera på en enda sak: att hitta ett nytt arbete. Han eller hon ska inte behöva tänka på att sälja hus eller bil för att ekonomin kräver det. I dag får endast en av tio heltidsarbetande ut 80 procent av sin tidigare inkomst. Det är problematiskt eftersom det innebär att arbetslösa inte ges möjlighet att uteslutande fokusera på jobbsökandet, utan på att få ekonomin att gå ihop. Vi höjer därför taket till 900 kronor per dag samtidigt som sjukpenningen höjs till 643 kronor per dag, till följd att fler får ut 80 procent av sin tidigare inkomst.

Det är tillika problematiskt för den arbetslöse att man redan från dag ett i arbetslöshet förväntas söka arbete i hela landet. Initialt, under en period om 100 dagar, ska möjligheten att söka arbeten endast i sin hemregion och inom sitt kompetensområde finnas, utan inskränkningar i trygghetssystemen. Det innebär att den som är utbildad till exempelvis rörmokare initialt kan fokusera på att söka jobb som just rörmokare. Detta är inte till gagn enbart för den enskilde individen, utan kan på samhällsnivå lindra den redan påtagliga missmatchningen på arbetsmarknaden.

Vidare är det problematiskt att regeringen inskränkt rätten till arbetslöshetsförsäkring för den som arbetar deltid. En deltidsanställning medför i dag rätt till arbetslöshetsförsäkring på bara 75 dagar. Det innebär alltså att någon som tidigare arbetat heltid men blivit arbetslös har rätt till 300 dagar, men om denne blir erbjuden ett deltidsjobb begränsas rätten till 75 dagar. Det finns alltså incitament att tacka nej till ett sådant jobberbjudande. Eftersom deltidsarbete ofta fungerar som en språngbräda till heltidsarbete är detta en synnerligen oklok politik som inte skapar rätt incitament. Sverigedemokraterna höjer därför antalet dagar som deltidsarbetslösa kan få a-kassa från 75 till 300 dagar.

4.2 Sammanslagning av arbetslöshetskassorna, arbetsförmedlingen och försäkringskassan

Trots att arbetslöshetsavgiften slopats förekommer variationer mellan landets 30 olika arbetslöshetskassor. Inte minst har de separata administrationer, vilket leder till olika tolkningar och tillämpningar av regelverk. Det finns även en variation gällande handläggningstider, och många arbetslöshetskassor är sena med sina utbetalningar. Eftersom val av arbetslöshetskassa många gånger sker

genom val av fackförbund innebär det i praktiken att ens yrkesval avgör ens skydd och trygghet vid arbetslöshet. Det är inte en åtråvärd situation – en persons yrke eller bostadsort ska inte påverka hans eller hennes villkor för arbetslöshetsförsäkringen.

Under 2005 och till viss del 2008 genomfördes en större myndighetsreform då Riksförsäkringsverket samt de 21 länsbaserade allmänna försäkringskassorna avvecklades och Försäkringskassan inrättades som en sammanhållen statlig myndighet för stora delar av socialförsäkringssystemet. Sedan dess har det visat sig att Försäkringskassan lyckats minska handläggningstiderna väsentligt för de flesta ärendeslag. En jämförelse av siffrorna mellan 2009 och 2005 ger vid handen att antalet ärenden som avslutats inom det uppsatta tidsmålet har ökat, inte sällan med över 50 procent för respektive ärendeslag. De regionala skillnaderna mellan olika kontor har samtidigt minskat, även om det fortfarande finns mycket kvar att göra för att uppnå full enhetlighet.

Sverigedemokraterna menar att reformen av försäkringskassorna 2005 i huvudsak var positiv och att den bör tjäna som exempel för reformen av arbetslöshetskassorna. Att låta Försäkringskassan ta över arbetslöshetsförsäkringen skulle vara ytterligare ett steg för att konsolidera socialförsäkringssystemet till att vara en generell angelägenhet snarare än en regional eller yrkesspecifik dito. Redan i dag är arbetslöshetsförsäkringen till stor del utformad i enlighet med socialförsäkringssystemen. Det finns ett etablerat samarbete där arbetslöshetskassorna skickar uppgifter till Försäkringskassan som därefter betalar ut aktivitetsstöd till deltagare i arbetsmarknadspolitiska program. Att fortsatt hålla arbetslöshetsförsäkringen skild från Försäkringskassan skapar onödiga byråkrati och risk för att människor faller mellan stolarna.

En flytt av ansvaret för arbetslöshetsersättning till Försäkringskassan möjliggör också för fackförbunden att i ännu större utsträckning kunna fokusera mer på sin kärnverksamhet, dvs. arbetsrättsliga frågor, juridisk hjälp och trygghet för arbetstagarna.

Sverigedemokraterna vill på sikt se en sammanslagning av Arbetsförmedlingen och Försäkringskassan. I dag är det tyvärr alltför många individer som anses vara friska för att sjukskrivas men som är sjuka för att vara arbetsökande. Resultatet av detta blir att ingen av myndigheterna har ansvar för den medborgare som hamnar i en sådan situation. Samtidigt är det vanligt att människor slussas mellan myndigheterna flera gånger om när de genomgår en längre process från att vara sjukskrivna till att ingå i arbetskraften. För den enskilde som fastnar i byråkrati och pappersexercis blir konsekvenserna betydande.

Sverigedemokraternas grundläggande fokus är att möjliggöra för arbetskraften att praktiskt återgå till arbetsmarknaden, oavsett om det är från sjukdom eller arbetslöshet. Vi menar att myndigheterna bör slås samman till en enda myndighet som prövar individers arbetsförmåga. En ny, sammanslagen myndighet kommer alltid att stå för kostnaderna för den enskilde, oberoende av anledningen till personens behov av stöd. Detta eliminerar möjligheten för endera myndigheten att som i dag slussa över ärenden till den andra för att begränsa de egna utgifterna. I Norge genomfördes 2006 sammanslagningen av de norska motsvarigheterna till Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen till en

enda myndighet, NAV, med syftet att fler sjukskrivna och arbetslösa skulle få tillträde till arbetsmarknaden.

4.3 Moderniserad arbetskraftsinvandring

Så länge massarbetslöshet råder i landet ser inte Sverigedemokraterna något generellt behov av arbetskraftsinvandring från tredjeland. Däremot kan det finnas sektorspecifika behov och behov av specialistkompetens. Under alla förutsättningar ska situationen på den egna arbetsmarknaden först undersökas innan arbetskraftsinvandring från tredjeland blir aktuellt. Denna bedömning ska inte, vilket är fallet fr.o.m. 2008, ensidigt göras från arbetsgivarens sida.

För att rätta till luckor på arbetsmarknaden är Sverigedemokraterna positiva till att införa det s.k. blåkortsdirektivet. Direktivet ställer krav på införandet av ett system som ger en tredjelandsmedborgare rätt att ansöka om ett s.k. blåkort, givet att den sökande kan

- ? uppvisa en bruttoårslön jämte anställningskontraktet som är minst en och en halv gång större än den genomsnittliga bruttoårslönen i Sverige samtidigt som alla villkor i tillämpliga lagar, kollektivavtal eller relevant branschpraxis är uppfyllda
- ? visa upp en handling som styrker att de villkor som enligt nationell lag gäller för utövande av det reglerade yrke som anställningskontraktet åsyftar är uppfyllda samt visa upp handlingar som styrker relevanta högre yrkeskvalifikationer för det yrke eller den bransch som specificeras i anställningskontraktet, när det gäller oreglerade arbeten
- ? visa upp bevis som styrker innehav av en sjukförsäkring täckande alla risker som normalt täcks för medborgare i Sverige.

Ovanstående är dock endast minimikrav. Direktivet ger varje medlemsstat rätt att ytterligare reglera arbetskraftsinvandringen genom att dels införa kvoter, dels undersöka situationen på den befintliga arbetsmarknaden och pröva om inte den lediga platsen kan tillsättas med nationell arbetskraft.

Rätt att avslå en ansökan finns givetvis då villkoren inte uppfylls. Det finns också om arbetsgivaren tidigare har påförts någon form av sanktioner eller om handlingarna som ligger till grund för ansökan har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende. Slutligen finns rätt att avslå ansökan även i de fall ett avslag kan motiveras med hänsyn till rikets säkerhet, allmänna ordning eller folkhälsa. Därutöver finns en möjlighet att återkalla ett blåkort om villkoren inte längre uppfylls, om innehavaren inte har tillräckliga medel för att försörja sig själv och eventuella familjemedlemmar utan att nyttja det sociala trygghetssystemet, om innehavaren ansöker om socialbidrag eller med hänsyn tagen till rikets säkerhet, allmänna ordning eller folkhälsa.

Sverigedemokraternas blåkortssystem nyttjar de möjligheter direktivet ger till striktare regleringar. Det resulterande regelverket möjliggör ett mottagande av uteslutande högkvalificerad arbetskraft.

4.4 Arbetsmiljö

4.4.1 Arbetsskador och stress

Arbetsmiljön inom den offentliga sektorn kan inte sägas ha gått åt rätt håll under senare tid. Arbetsbelastningen har ökat och tar sig uttryck i tunga och/eller oergonomiska lyft, i tidsbrist, stress och i omöjligheten att ge patienter och vårdtagare den uppmärksamhet de behöver och förtjänar.

Sverigedemokraternas grundrecept för att förbättra denna situation är att tillföra fler händer till vården och till omsorgen. Med fler helårsarbetskrafter förbättras inte bara kvaliteten och servicen för vårdtagarna utan hela arbetsplatsen blir mindre stressfylld – också för de anställda. En högre personaltäthet borgar för minskad arbetsbelastning och minskande arbetsrelaterad ohälsa.

4.4.2 Hot och våld

Enligt Arbetsmiljöverket är hot och våld på arbetsplatserna tyvärr ganska vanligt förekommande. Det tycks också vara så att kvinnor i högre utsträckning upplever hot och våld på arbetsplatserna, med 18 procent mot 10 procent för männen. Situationen tycks också ha förvärrats sedan 80-talet.

Arbetsmiljöverket konstaterar vidare att även om själva situationen med våld och hot på arbetsplatserna, såsom omfattningen, vilka grupper som är i riskzonen, vilka riskfaktorerna är osv. är tämligen väl utredd, så är forskningen kring olika åtgärder för att förebygga och motverka våldet desto mer begränsad. Sverigedemokraterna vill att Arbetsmiljöverket fortsätter med denna forskning och att de åtgärder som kan bedömas som mest verksamma för att trygga våra arbetsplatser sedan också blir verklighet.

4.4.3 Arbetsmiljöverkets roll

Arbetsmiljöverkets målsättning är att minska riskerna för ohälsa och olycksfall i arbetet samt att förbättra arbetsmiljön, såväl fysiskt och psykiskt som socialt och arbetsorganisatoriskt. Det är ett viktigt uppdrag som Sverigedemokraterna vill fördjupa och vidareutveckla.

Omfattningen av arbetsorsakade besvär har ökat och i dag uppger 22 procent av kvinnorna samt 17 procent av männen att de haft besvär till följd av arbetet under det senaste året. Detta innebär att uppskattningsvis 860 000 sysselsatta har haft arbetsorsakade besvär. Under 2012 var det även 45 personer som omkom på sin arbetsplats.

Vi har flertalet skarpa åtgärder för att förbättra den offentliga sektorn som arbetsgivare. Arbetsmiljöverket bör även tilldelas ökade resurser för sitt helhetsarbete för de svenska arbetsplatserna, offentliga liksom privata. Sverigedemokraterna avser att återställa anslagen till 2006 års nivå justerat för inflation, dvs. innan den av regeringen inledda neddragningen.

4.4.4 Systematiskt arbetsmiljöarbete

Arbetsmiljöverket släppte nyligen en rapport om arbetsmiljöarbete som visade på stora potentiella vinster men också brister i företagens arbete med systematiskt arbetsmiljöarbete (SAM).

Rapporten konstaterade att bara drygt hälften av både männen och kvinnorna upplevde att deras arbetsplats arbetar med SAM. Orsakerna till detta kan främst ses i bristen på kunskap kring hur det ska genomföras och vilka fördelar det ger för företagen. Vidare fokuserar den offentliga sektorn främst på sjukfrånvaro vid bedömning av arbetsmiljö. Detta då de främsta hälsoriskerna här beror på kroppslig och mental överbelastning.

År 2008–2011 genomförde Arbetsmiljöverket ca 8 000 arbetsplatsinspektioner i detta syfte och kunde konstatera att det var fler arbetsgivare som inte ansågs ha påbörjat att uppfylla föreskriften, än som hade gjort det.

Sverigedemokraterna vill uppmuntra arbetet med SAM genom tre åtgärder. Dels ska informationen till företagen öka. Vidare behöver Arbetsmiljöverket utöka sina inspektioner och förtydliga att SAM är en föreskrift som samtliga företagare ska följa. Därtill är den offentliga sektorn Sveriges största arbetsgivare. Det är därför anmärkningsvärt att SAM inte följs i offentlig sektor, något som vi vill ålägga Arbetsmiljöverket i samarbete med Sveriges Kommuner och Landsting att omgående implementera.

4.4.5 Fortbildning av ombud

Efter att den borgerliga regeringen tillträdde 2006 fråntogs fackföreningarna det ekonomiska stöd för fortbildning av skyddsombud som de fram till dess hade rätt till. Konsekvenserna av detta är dels att vartannat i dag aktivt skyddsombud saknar utbildning, dels att antalet skyddsombud kraftigt minskat. Inom LO-sektorn finns i dag ca 60 000 skyddsombud – en minskning med 5 procent sedan 2006 – och totalt på arbetsmarknaden saknas det i dag närmare 100 000 ombud.

En trygg arbetsmiljö kommer inte av sig själv. Varje vecka omkommer en anställd på grund av arbetsolyckor. Sverigedemokraterna vill intensifiera arbetet mot olyckor på arbetsplatserna och föreslår en återställning av det statliga stödet till fortbildning av skyddsombud.

4.4.6 Utbildning av fackombud

Uppemot var tionde anställd upplever sig vara mobbad eller trakasserad av kollegor och chefer. Utöver det finns sannolikt ett stort mörkertal.

Fackförbundet Unionen har tagit fram en handbok för arbetsgivarna för att försöka komma till rätta med detta ökande problem. Det finns följaktligen metoder en arbetsgivare kan arbeta efter för att minska mobbning och trakasserier på arbetet. I likhet med vårt föreslagna stadsbidrag för fortbildning av skyddsombud vill vi även göra det möjligt för fackförbunden att söka bidrag för att utbilda arbetsgivare.

4.4.7 Nationellt kunskapscentrum för arbetsmiljö

I september 2008 bildades efter regeringens initiativ Arbetsmarknadspolitiska kunskapsrådet. Enligt en av deras utredningar skulle Sverige gynnas av ett nationellt kunskapscentrum för arbetsmiljö. Centrets uppgift bör vara att bevaka, vårda och förmedla kunskap om arbetsmiljö till de grupper i samhället som har ett inflytande på hur arbetsmiljön ser ut, exempelvis politiska beslutsfattare, arbetsmiljöansvariga i näringslivet och lärare på arbetsmiljöutbildningar.

Sedan utredningen presenterades har dock ingenting hänt i riktning mot att uppfylla utredningens rekommendationer.

Arbetsmiljöverkets främsta mål är att tillse att arbetsmiljölagarna efterlevs. Ett centrum som fokuserar på forskning och utveckling inom arbetsmiljöfrågor skulle gynna såväl arbetstagare som arbetsgivare. Sverigedemokraterna vill därför inrätta ett nationellt kunskapscentrum.

4.5 Personer med funktionsnedsättning

Antalet personer med nedsatt arbetsförmåga har ökat under de senaste åren. Bland de med nedsatt arbetsförmåga har 44 procent arbete, mot 75 procent för befolkningen i övrigt. Det motsvarar 187 000 personer, vilket också påkallar vikten av särskilda insatser för denna grupp. 16 procent har även mött negativa attityder hos arbetsgivare som ett resultat av sin funktionsnedsättning.

Den särskilda utredare som regeringen tillsatte 2011 identifierade ett antal brister inom funktionshinderspolitiken, varav en del kan härledas till brister i kunskap och information medan andra kan härledas till direkta ekonomiska faktorer, exempelvis nivån på lönebidraget.

4.5.1 Handisam

Det finns i dag en rad olika former av stöd, såväl ekonomiska som praktiska, vilka kan beviljas företag eller offentliga myndigheter som anställer personer med funktionsnedsättning. Det finns dock anledning att tro att informationen kring dessa är bristfällig, och att dessa brister genomsyrar såväl det offentliga som det privata näringslivet. Av den anledningen ser vi det som åtråvärt att utöka resurserna till Handisam, vars uppdrag är att samordna och följa upp funktionshinderspolitiken. Handisam med sin kunskap och expertis är bäst lämpad att ansvara för en rikstäckande informationskampanj till offentliga och privata arbetsgivare med syftet att höja deras medvetande kring det stöd som kan beviljas vid anställning av en person med nedsatt arbetsförmåga.

4.5.2 Lönebidrag

Det finns risk för att företag och myndigheter drar sig för att anställa personer med funktionsnedsättning eftersom systemet med lönebidrag är krångligt och osäkert. Exempelvis är det först efter en ansökan från arbetsgivaren som Arbetsförmedlingen tar beslut om att bevilja eller avslå bidrag. Rutinerna borde hellre fungera som så att den arbetssökande kan söka bidraget och sedan bära

det med sig från arbetsgivare till arbetsgivare, på så vis att det redan finns ett garanterat beslut om bidrag att presentera redan vid anställningsintervjun. Givetvis bör även möjligheten för arbetsgivaren att söka bidraget kvarstå, likväl som ansökningsproceduren ska kunna överlåtas till förmyndare eller liknande.

4.5.3 Sociala företag

Det förefaller vara som så att det i dag finns stora skillnader mellan landets kommuner vad gäller att underlätta för och stimulera uppkomsten av sociala företag. Ofta tycks det också handla om okunskap snarare än ovilja. Detta kan exempelvis handla om kunskaper kring offentlig upphandling, där det faktiskt finns möjlighet att ställa upp sociala kriterier. Sverigedemokraterna vill anslå medel till kommuner och landsting för att sprida kunskap och information kring dessa möjligheter. Tillväxtverket ska särskilt prioritera uppkomsten av sociala företag och samhälls-entreprenörskap. Sverigedemokraterna vill förstärka verkets resurser och öronmärka dessa åt socialt företagande.

4.5.4 Arbetsplatsanpassning

Försäkringskassan kan i dag bevilja bidrag till företag för att anpassa arbetsplatsen efter behoven hos personer med funktionsnedsättning. Systemet har dock vissa brister och bidragen ersätter endast hälften av kostnaderna som överstiger 10 000 kronor. Det kan få till följd att det över lag är få företag som ens bemyndar sig om att söka. Sverigedemokraterna vill i stället att man ska kunna beviljas stöd för hela kostnaden med oförändrat maxtak. På så vis kan fler arbetsplatser öppnas upp för personer med funktionsnedsättning.

Den s.k. Funkautredningen har också identifierat ett problem i att Försäkringskassan inte har samma specialistkompetens som Arbetsförmedlingen på temat. Den av Sverigedemokraterna föreslagna sammanslagningen av de två myndigheterna skulle undanröja skillnaden i mottagande av brukarna och deras kompetens.

4.5.5 Personer med psykisk funktionsnedsättning

I en rapport från Hjälpmedelsinstitutet påvisas att det stöd som personer med psykisk funktionsnedsättning kan få inte bara skapar en nytta på individnivå utan att detta stöd dessutom renderar konkreta samhällsekonomiska vinster.

De insatser som institutet gjort för personer med psykisk funktionsnedsättning borde fortsätta och Sverigedemokraterna vill inrätta ett permanent snarare än tillfälligt anslag i statens budget för att så också blir fallet.

5 Sysselsättning

Arbetsförmedlingens senaste prognos bekräftar bilden av den svenska ekonomin som alltmer avancerad, där andelen arbeten utan särskilda kvalifikationer

minskar och vice versa. Tillgången på mindre kvalificerade yrken har minskat med 150 000 sedan millennieskiftet, vilket är en fortsättning på en trend och inte en ny sådan. Under samma tid har det i stället tillkommit 400 000 arbetstillfällen inom eftergymnasiala yrken.

Trots att arbetsgivarna generellt är positiva och planerar att utöka antalet anställda och att denna mer positiva framtidstro återfinns inom samtliga branscher så väntas inte situationen för de som står långt från arbetsmarknaden förbättras nämnvärt. Under 2013 ökar till och med arbetslösheten något, trots ett flertal nya jobb, och väntas bara minska marginellt under kommande år. Detta beror på en kraftig ökning av utbudet på arbetskraft, närmare 150 000 personer för perioden 2013–2015, vilket så gott som uteslutande förklaras av en fortsatt hög invandring. Det bekräftar således bilden av att det inte finns något generellt arbetskraftsbehov, utan snarare ett sektorspecifikt sådant – ”Matchningen på arbetsmarknaden blir mot den bakgrunden en stor och växande utmaning”. Denna brist på rätt utbildad arbetskraft kan komma att bli ett allvarligt hinder för tillväxten, i synnerhet efter 2015. Den stora andelen okvalificerade personer inom arbetskraften, som inte kan matchas mot någon arbetsgivare ens i en starkare konjunktur, leder i stället till en högre jämviktsarbetslöshet. Denna grupp uppgår totalt sett till 250 000.

Det leder till en situation där de med starkare ställning och bättre utbildning går en tämligen ljus framtid till mötes, medan de med svagare ställning på arbetsmarknaden tvingas konkurrera om ett begränsat och krympande antal mindre kvalificerade jobb. Det återspeglas av faktumet att antalet arbetslösa med svag ställning på arbetsmarknaden har ökat, medan antalet arbetslösa med starkare ställning har minskat.

Denna grupp utgörs också till mycket stor del av utrikes födda, samtidigt som gruppen väntas öka. Nästan 60 procent av de nyanlända som omfattas av etableringsuppdraget har endast en förgymnasial utbildning, varav de flesta på lägre nivå än grundskola. Faktum är att närmare hälften, 160 000 personer, av alla arbetslösa är utrikes födda, med majoriteten födda i ett utomeuropeiskt land. Det innebär alltså att Sverige, genom att föra en ogenomtänkt, ansvarslös och icke behovsprövad invandringspolitik, på ett effektivt sätt nästan dubblerat sin egen arbetslöshet. Den dystra bilden av utrikes föddas deltagande på arbetsmarknaden bekräftas också av gapet i sysselsättningsgrad på över 20 procent – 78,4 procent för inrikes födda mot 56,3 procent för utomeuropeiskt födda.

Att i det läget öka på arbetskraften med än mer okvalificerad invandrad arbetskraft är alltså exceptionellt dålig politik. I stället måste vi råda bot på problemen som en missanpassad invandrings- och utbildningspolitik har skapat.

Vår sysselsättningspolitik har ett antal övergripande syften: (i) vi vill göra det mer lönsamt att arbeta, (ii) vi vill göra det billigare och enklare att anställa, (iii) vi vill komma till rätta med den bristande matchningen på arbetsmarknaden, samt (iv) vi vill minska överutbudet av okvalificerad invandrad arbetskraft. Vi uppnår målsättningen genom att kraftigt avskaffa den allmänna löneavgiften för samtliga småföretag, att reformera sjuklöneansvaret till förmån för småföretagen, att satsa på yrkesutbildning, på lärlingsplatser, på starta-egget-bidrag, på ett vidareutvecklat senior-RUT samt genom att reformera

resurstilldelningen till den högre utbildningen så att den får en tydligare arbetsmarknadspolitisk koppling.

5.1 Utbildning

Sverigedemokraterna vill öka anslagen till Komvux, till yrkeshögskolan samt till den högre utbildningen. Vi vill tillika reformera hela resurstilldelningssystemen inom den högre utbildningen, för att den ska få ett mycket tydligare fokus på att vara jobbförmedlande och matchningsmedveten.

5.2 Komvux

Ett led i Sverigedemokraternas strävan att öka matchningen på arbetsmarknaden är förslaget om en utökning av antalet platser på komvux. Den kommunala vuxenutbildningen fyller en viktig funktion i vårt samhälle genom att erbjuda en andra chans för individer att skaffa sig en stabil grundutbildning och därmed stärka sitt utgångsläge på arbetsmarknaden. Vi vill därför skapa 6 000 nya platser på komvux.

5.3 Myndigheten för yrkeshögskolan

Myndigheten för yrkeshögskolan analyserar arbetsmarknadens behov och avsätter därefter medel till lärosäten som anordnar de av marknaden efterfrågade utbildningarna. Detta matchningsarbete har visat sig vara mycket effektivt och av de elever som genomgått en utvald utbildning har närmare sju av tio haft ett faktiskt arbete under året efter examen. Myndigheten har aviserat att den har organisatorisk kapacitet att bygga ut verksamheten, men givet dagens anslagsnivåer saknas resurser till detta.

I dag efterfrågar många arbetsgivare anställda med någon form av eftergymnasial utbildning, men inte nödvändigtvis en femårig universitetsutbildning. Många ungdomar vill också vidareutbilda sig men ser inte nödvändigtvis universitetsstudier som sitt förstaval. Där är de ett- och tvååriga utbildningarna som erbjuds via yrkeshögskolan bra alternativ. För såväl arbetsgivare som arbetstagare är därmed utökat stöd till Myndigheten för yrkeshögskolan att betrakta som positivt. Det är en satsning för bättre matchning på arbetsmarknaden och för lägre ungdomsarbetslöshet.

Vår ambition är därför att skapa 6 000 nya platser på yrkeshögskolan.

5.4 Högre utbildning

Sverigedemokraterna ser med oro på att resurstilldelningen till den högre utbildningen urholkats de senaste 20 åren. Vi vill öka lärartätheten i den högre

utbildningen med ett långsiktigt syfte att komma till rätta med resursbristen vid våra högskolor och universitet enligt den s.k. Grundbultens utredning.

För Sverigedemokraterna är det en självklarhet att meningen med utbildning är att den ska förbereda för livet och leda till arbete. Vi efterfrågar därför en allmän effektivisering bland högskolorna med förväntningen att de bättre ska matcha sitt utbildningsutbud mot näringslivets behov av kompetens. Vårt förslag tar fäste vid resursallokeringen och baseras i huvudsak på ett förslag från Svenskt Näringsliv. I stället för att resurstilldelningssystemet baseras enbart på parametrarna helårsstudenter (HÅS) och helårsprestationer (HÅP) i form av fullgjorda studieresultat, bör följande fyra parametrar vara avgörande:

- ? en studentpeng, likt den nuvarande, där lärosätena erhåller resurser baserat på antal helårsstudenter
- ? en examenspeng, där lärosätet får en större peng om studentens studier leder fram till examen, vilket innebär att den sista poängen i en utbildning ger högre anslag än den första
- ? en etableringspeng, där resurstilldelningen i högre utsträckning kopplas till resultatmått i form av arbetslivsetablering
- ? en kvalitetspeng, där extra resurser tilldelas de lärosäten som bedöms ha högst kvalitet i kvalitetsutvärderingarna.

Syftet med reformen är att tydliggöra utbildningsväsendets huvudsyfte att utbilda åt arbetsmarknadens behov samt att lägga större fokus på att komma till rätta med matchningsproblematiken.

5.5 Läringsjobb

Den massiva ungdomsarbetslösheten beror delvis på den överteoretisering som skett av gymnasieskolans olika program. Idén om att alla ska ges högskolebehörighet och att hälften av alla gymnasieelever ska bli akademiker har varit en fullständig katastrof för såväl arbetsmarknad som för enskilda ungdomar.

Sverigedemokraterna inser att alla varken kan, bör eller vill bli akademiker och att yrkesutbildade efterfrågas i allt större utsträckning. Den stora skillnaden mellan utbud och efterfrågan på arbetsmarknaden är särskilt tydlig när det gäller företagens skriande behov av just yrkeskunniga. En av våra viktigaste satsningar för att bryta ungdomsarbetslösheten är därför införandet av lärlingsjobb.

Den nya anställningsformen skulle möjliggöra för en arbetsgivare att anställa en ung lärling med en provanställningsperiod om tolv månader i stället för dagens sex där arbetsgivaravgiften är helt avskaffad. Satsningen bedöms kunna skapa 50 000 nya lärlingsjobb brutto och syftar till att bryta ungdomsarbetslösheten och stärka ungdomars konkurrenskraft på arbetsmarknaden.

5.6 Starta-eget-bidrag

Starta-eget-bidrag, eller stöd för start av näringsverksamhet som det egentligen heter, har som arbetsmarknadspolitisk åtgärd lovdats av bl.a. Riksrevisionen

som en av de bästa sysselsättningskapande åtgärder som finns inom det arbetsmarknadspolitiska området. Mycket goda siffror visar på verkliga effekter. Inte minst har det konstaterats att överlevnadsgraden är lika hög för företag startade genom starta-eget-bidraget som för företag startade utan bidrag. Andra forskare har kommit fram till att 60–80 procent av de i programmet startade företagen inte skulle ha startats utan programmets existens.

Trots programmets goda resultat finns en generell 25-årsgräns och stödet ges bara i sex månader. Åldersgränsen medger vissa undantag, bl.a. för nyanlända invandrare, men att generellt begränsa stödet till personer som har fyllt 25 år är direkt kontraproduktivt – det är trots allt mot ungdomar som arbetslösheten slår som hårdast. Sverigedemokraterna menar att unga arbetslösa ska ha rätt att söka bidraget precis som alla andra; bland våra ungdomar finns många driftiga, innovativa och idérika individer som saknar kapital men besitter viljan. Ett utökat starta-eget-bidrag skulle bryta en del av ungdomars sociala utanförskap och påverka sysselsättningen positivt. Sverigedemokraterna föreslår en 20-årsgräns och en förlängning av den tid under vilken stödet utbetalas till nio månader. Detta skulle enligt rimliga beräkningar leda till att ytterligare 346 ungdomar beviljas stödet för varje år.

5.7 Senior-RUT

Sverigedemokraterna är i grunden positiva till RUT-avdraget. Reformen har inte enbart haft sysselsättningskapande effekter, den har även gett vanliga människor möjligheter att få mer tid över till annat än hushållsarbete. RUT-avdraget bedöms ha skapat uppemot 19 000 fler sysselsatta och är därtill helt självfinansierande.

Sverigedemokraterna vill utveckla avdraget för personer som fyllt 67 år och helt ta bort den skatt som seniorer betalar på hushållstjänster. Senior-RUT är inte tänkt att vara ett substitut för hemtjänst utan snarare ett komplement. Förslaget skulle också bidra till fler arbetstillfällen. Redan i nuläget utförs en fjärdedel av alla RUT-tjänster åt äldre.

Förslaget får också sägas ha ett jämställdhetsperspektiv inbyggt i sig – den anhörigvård som sker påverkar möjligheterna att förvärvsarbeta eller studera negativt, och detta drabbar kvinnor i högre utsträckning än män. Närmare 70 000 personer uppger att de har blivit tvungna att gå ned i arbetstid. Reformen bedöms alltså ha en klart positiv sysselsättningskapande effekt.

5.8 Föreningsjobb

I dag omfattas omkring 34 000 personer av fas 3. Enligt uppgifter från IFAU är det en relativt stor andel av fas 3-deltagarna som upplever verksamheten som meningsfull på det personliga planet. Hela två tredjedelar av deltagarna gör dock bedömningen att verksamheten inte förbättrar eller till och med försämrar deras möjlighet till att få ett vanligt arbete. En relativt stor del av verksamheterna har också en begränsad allmän samhällsnytta.

Sverigedemokraternas ambition är att antalet deltagare i fas 3 gradvis ska minska och att verksamheten successivt ska fasas ut. I syfte att närma oss denna målsättning föreslår vi genom denna budget en rad åtgärder för att skapa fler utbildningsplatser, lärlingsjobb, fler anställningar inom offentlig sektor, stimulans till gröna näringar på landsbygden och åtgärder för förbättrat företagsklimat, ökad tillväxt och ökad anställningsbenägenhet hos små och medelstora företag. Som ett ytterligare led i vår strävan efter att öka samhällsnyttan och bekämpa långtidsarbetslösheten och ungdomsarbetslösheten vill vi även göra en satsning på s.k. föreningsjobb.

Det finns mängder av samhällsnyttiga föreningar som är i stort behov av utökade arbetsinsatser men inte själva har ekonomiska möjligheter att bekosta detta. Vare sig det gäller en hästgård, ett fotbollslag, en pensionärsförening eller ett kulturarvsprojekt, så finns uppgifter som skulle kunna utföras bättre med hjälp av fler händer.

I Göteborg har en liknande verksamhet sedan några år tillbaka bedrivits lokalt med direkt inriktning på arbetslösa ungdomar, vilket har gett positiva reaktioner.

Sverigedemokraterna vill dock inte begränsa detta projekt till enbart ungdomar, eller till enskilda orter. Vi avser att under en försöksperiod på fyra år inrätta ett stimulansbidrag till kommunerna för detta ändamål. Målsättningen är att via lönesubvention kunna erbjuda kollektiva vtalsenliga löner upp till 75 procent av heltid.

6 Landsbygden

Sverigedemokraterna betraktar frågor som rör landsbygdens villkor, där 1,4 miljoner svenskar bor och verkar, som mycket högt prioriterade. Tyvärr är många landsbygdskommuner också avfolkningkommuner. Visserligen har urbaniseringstrenden naturliga förklaringar men vi avser föra en politik för hela Sverige.

Nuvarande regering har slagit in på fel linje i flertalet frågor som rör landsbygdens villkor. Sverigedemokraterna ser att det finns näringar som kan blomstra på landsbygden och att avfolkningstrenden kan motverkas genom att skapa optimala förutsättningar för tillväxt och sysselsättning i landsbygdsmiljöer. Många företag kan antas må bättre i landsbygden än i tätort. Exempel på detta är företag som inte har samma nytta av de skalfördelar som uppstår i urban miljö liksom företag som inte har nytta av att befinna sig i närheten av sin marknad förutsatt att goda kommunikationer finns. Det rör sig också om företag som arbetar med vidareförädling av råvaror. Utmaningen ligger i att skapa förutsättningar för näringar som drar nytta av de fördelar som landsbygden erbjuder inom exempelvis skog, jordbruk, vattenbruk, besöksnäring, gruvor och mineraler samt natur- och kulturmiljöer.

Sverigedemokraterna presenterar här kraftfulla satsningar för att landsbygden ska kunna leva, växa och frodas. Tillsammans skapar vi förutsättningar för 25 000 nya jobb på landsbygden.

6.1 Skogsnäring

I Sverige har skogen brukats i industriell skala sedan 500–600 år före Kristus. I dag sysselsätter skogsindustrin direkt och indirekt 200 000 människor. Sverige är världens näst största exportör av papper, pappersmassa och trävaror och svarar för en nettoexport på 95 miljarder kronor. Utgångspunkten för Sverigedemokraternas skogs politik är två övergripande och jämställda mål: miljömålet och produktionsmålet.

Enligt Skogsstyrelsen har miljöhänsynen inte alltid levt upp till en acceptabel nivå. Sverigedemokraterna vill förbättra och förstärka förutsättningarna för Skogsstyrelsen att enklare och oftare kunna bistå med rådgivning till markägarna.

6.1.1 Inlandsbanan med tvärbanorna

Skogsnäringen är beroende av bra transporter. Sverigedemokraterna vill ge Inlandsbanan och tvärbanorna ett rejält lyft. Inlandsbanan behöver bl.a. klara av högre axeltryck, få ett modernt trafikledningssystem och elektrifieras i samtliga delar, samtidigt som avsevärda förbättringar i underhållet behövs. Även tvärbanorna behöver elektrifieras. Därutöver behövs bättre terminaler anpassade för skogsråvara samt fler tågtider.

En upprustning och modernisering av Inlandsbanan är inte enbart en skogs politisk åtgärd; banan fungerar som redundans för hela järnvägsnätet. Skulle stambanan bli oframkomlig kan Inlandsbanan alltså fungera som reserv. Sverigedemokraterna vill ge Trafikverket i uppdrag att modernisera Inlandsbanan och tvärbanorna.

6.1.2 Norrbotniabanan

Sverigedemokraterna vill också under kommande mandatperiod inleda arbetet med att bygga Norrbotniabanan. Banan planeras för sträckan Umeå–Luleå och skulle medföra mycket positiva effekter för de befolknings- och industritäta kustnära städerna Umeå, Skellefteå, Piteå och Luleå. De största vinsterna uppstår som ett resultat av sänkta transportkostnader för godskunder samt restidsvinster för tågresenärer. Nuvarande system, där trafiken är hänvisad till Stambanan genom övre Norrland, är riskfyllt och sårbart genom en kombination av långt enkelspår utan möjlighet till omledning samt otillräckligt antal mötesstationer. Detta medför i dag stora förseningar, samtidigt som många företag inte har lagerkapacitet för många dagar utan tvärtom har sina produktionslager i konstant rörelse, på väg mot kund. Det sårbara systemet i dag medför således stora risker för företag som i värsta fall kan tappa kundernas förtroende och tvingas lägga ned sin produktion.

Kostnaden för banan väntas uppgå till knappt 22 miljarder kronor men väntas vara samhällsekonomiskt lönsam.

Därutöver vill vi göra en inventering av Ostkustbanan och Södra stambanan för att kostnadskalkylera en upprustning och modernisering.

6.1.3 Utbildning

Sverigedemokraterna vill också förstärka både Sveriges lantbruksuniversitet och Linnéuniversitetet, som agerar huvudman för skogs- och träprogrammet. Tillika bör Skogsinstitutet, som utbildar jägmästare och ansvarar för examina av skogsmästare, ges ökade resurser. Intresset för en framtid inom näringen ökar i takt med att politiken väljer att prioritera en näringslivsvänlig inriktning för skogen, och Sverige är i dag en av de ledande nationerna inom skogsforskning. Textilier, bioplaster, superstarka kompositer, kolfibermaterial och en ny generation drivmedel utvecklas och produceras redan på laboratorier och i fabriker. Sverigedemokraterna kommer att prioritera forskning inom skogsnäringen.

6.1.4 Äganderätten

Ungefär 330 000 privata ägare äger hälften av vår svenska skog. Det betyder per automatik att alla skogspolitiska åtgärder måste ske gemensamt med de privata brukarna för att över huvud taget vara möjliga. Utgångspunkten måste vara frihet under ansvar, och att respekten för äganderätten ska sträcka sig så långt som det är möjligt. Det innebär samtidigt att man bör vara försiktig med lagstiftning och att tolka internationella konventioner, så länge som de övergripande skogspolitiska målen inte är i fara.

I stället för lagstiftning och tvingande regelverk bör frivilliga avtalslösningar vara att föredra. Detta gäller inte minst för markavsättningar, som bör kunna ske frivilligt men i vart fall genom att den enskilde markägaren är inkluderad i skyddsarbetet.

6.1.5 Torv

Sverigedemokraterna vill göra en grundlig utredning av att klassa torv som biodrivmedel utifrån ett miljö- och sysselsättningsperspektiv. Torvland utgör 25 procent av Sveriges landyta men utvinning bedrivs i dag på enbart 1 procent av den ytan. Om miljöaspekterna är negligerbara i förhållande till de sysselsättningskapande effekterna bör sedan SGU (Sveriges geologiska undersökning) uppdras att inventera torvmarkerna för att utröna var samt i vilken utsträckning som brytning är lämplig.

6.2 Vattenbruk och fiskodling

Sverige har nästan 100 000 sjöar och över 200 mil kust. Trots det är utnyttjandet av dessa resurser väldigt blygsamt. Sverige har potential att bygga upp ett hållbart och omfattande vattenbruk med ökad sysselsättning som följd. Under 2011 odlades det i vårt land ca 12 000 ton fisk. I vårt grannland Norge är motsvarande siffra närmare 1 miljon ton. Sverigedemokraterna vill utöka antalet fiskodlingar och skapa förutsättningar för att öka odlingen av matfisk till ca 300 000 ton, speciellt genom landbaserade odlingar. Trots en utredning som

redogör för de positiva sysselsättningsskapande effekterna har regeringen uppvisat en närmast flagrant passivitet.

6.3 Jordbruk

Sverigedemokraterna är starkt kritiska till flera av de direktiv som EU beslutat om och som får långtgående återverkningar på det svenska jordbruket. Vi vill i grunden omförhandla flera av avtalen för det svenska EU-medlemskapet. Bland annat avser vi omförhandla handelsavtalen och förbjuda import av chark- och mejeriprodukter som tillverkats på sätt som inte är förenliga med den svenska djurskyddslagstiftningen. Detta medför att våra bönder slipper utsättas för en konkurrens som inte bygger på lika villkor utan ger konkurrenter en fördel enkom för att de inte sätter samma värde och fokus på djurens väl. Tillika ämnar vi reformera lagen om offentlig upphandling, som är reglerad i EU-rätt, för att förtydliga att livsmedel kan och bör upphandlas lokalt, något som i princip inte är förenligt med EU:s konkurrensregler. En dylik reform kan antas medföra långtgående fördelar för mindre jordbruk där lejonparten av den lokala eller regionala marknaden utgörs av det offentliga.

Sverigedemokraterna vill också kompensera svenska bönder för merkostnader som uppkommer till följd av att de lever upp till intentionerna i den svenska djurskyddslagstiftningen genom att införa ett särskilt djurvälståndsbidrag. Vi vill dessutom kraftigt öka återbetalningen av dieselskatt till bönderna.

6.3.1 Avbyttjänster

Många lantbrukare inom animalieproduktion har en på många sätt utsatt position. För att underlätta vardagen för personer med djurbesättningar att vid sjukdom kunna vara sjukledig eller ta ut en kortare semester vill Sverigedemokraterna återinföra de statliga subventionerna för avbyttjänster, vilket konkret innebär att brukaren får en del av lönekostnaden betald när ersättningsarbetskraft sätts in.

6.3.2 Livsmedelskontroller

Skandalerna med fusk inom livsmedelsindustrin duggar tätt och vi menar att myndigheterna i dag saknar resurser för att på ett fullgott sätt kontrollera att det kött som handlas med är det som faktiskt står på förpackningen. Vi kommer därför att öka antalet livsmedelskontroller.

6.4 Kulturmiljövård

En viktig del av vårt kulturarv är de byggnader som bedöms vara av kulturhistoriskt värde. De fyller inte minst funktionen av att lyfta fram kulturarvet i det svenska vardagliga samhället. Sverigedemokraterna vill införa ett särskilt riktat ROT-avdrag för renoveringsarbete på byggnader av kulturhistoriskt värde.

Vi vill också förstärka den kyrkoantikvariska ersättningen samt införa en helt ny kulturarvsfond för att bevara och stimulera den svenska kulturmiljön.

6.5 Turism och besöksnäring

Under 2011 omsatte den svenska besöksnäringen 264 miljarder kronor och hade ca 165 000 anställda. En av Sveriges största turistorganisationer har satt upp som mål till 2020 att öka omsättningen till 500 miljarder kronor.

Sverigedemokraterna vill öka stödet bl.a. till mindre flygplatser med lönsamhetsproblem samt till viss trafik av samhällsintresse.

Sverigedemokraterna vill tillika underlätta regelverken för uppförande av nya anläggningar, såsom hotell eller skidliftar i fjällmiljö. Vid flera tillfällen har entreprenörer nekats tillstånd på alltför vaga och omotiverade grunder.

Tillgången till kompetent personal är viktig. Sverigedemokraterna vill tillsammans med Turismakademin och Myndigheten för yrkeshögskolan utbilda för näringsens behov och kommer att tilldela resurser för detta.

6.6 Gruvor

Den svenska gruvnäringen är allmänt oomtvistad. Efterfrågan från Kina tillsammans med EU:s ambitioner om att bli mer självförsörjande driver upp priserna. Den svenska gruvnäringen har därtill långa anor; exempelvis började Falu koppargruva brytas redan i förkristen tid och under medeltiden stod den för två tredjedelar av Europas samlade kopparproduktion.

6.6.1 Malmbanan

Sverigedemokraterna vill få till stånd en kraftig upprustning av Malmbanan med dubbelspår på de mest överbelastade sträckorna, i princip Kiruna–Riksgränsen samt Luleå–Boden. Den omfattande gruvverksamheten i Ludvika och Grängesberg kommer att skapa kapacitetsproblem då malmtransporterna där i princip inte har några alternativ till järnvägstransporter. Tågen behöver gå mot Gävle eller Oxelösunds hamn varför kapacitetsförbättringar måste till på dessa sträckor. Utöver detta behövs kapacitetsförbättringar på sträckorna Falun–Borlänge, Avesta–Fagersta samt Ställdalen–Frövi, vilka samtliga är viktiga sträckor för gruvnäringen.

6.6.2 Utbildning

Det behövs också satsningar på utbildningar kopplade till näringen – såväl längre civilingenjörsutbildningar som KY-utbildningar till exempelvis maskinoperatörer. Vi avser öka resurserna till Myndigheten för yrkeshögskolan, till Luleå tekniska universitet samt till Högskolan Dalarna, vilken är huvudman för högskoleutbildningarna i Bergsskolan i Filipstad. Syftet är att öka antalet utbildningsplatser med inriktning mot gruv- och mineralverksamhet.

6.7 Allmän värnplikt

Sverigedemokraterna förespråkar ett återinförande av den allmänna värnplikten. På kortare sikt, redan i början av kommande mandatperiod, ska 6 000 ungdomar tas ut för genomförande av grundläggande militär utbildning (GMU). Målsättningen är att hälften av dessa vid godkänd utbildning ska kontrakteras för krigsplacering vid brigaderna. På lång sikt är målsättningen att huvuddelen av de unga männen i varje årskull ska genomföra värnplikt. Sverigedemokraterna vill återöppna ett antal nedlagda regementen och flottiljer samt mycket kraftigt förstärka Försvarmaktens närvaro på Gotland.

Den sysselsättningskapande effekten bör inte negligeras i sammanhanget.

6.8 Höjd milersättning

Sverigedemokraterna är oroade över regeringens oförståelse för att många människor är direkt beroende av bilen för att ta sig till och från jobbet. Många människor i vårt land bor helt enkelt på ett sätt där det över huvud taget inte finns några kollektiva färdmedel att välja bland. De höjda bränslekostnaderna har orsakat stora problem för många delar av landsbygden.

Eftersom vi eftersträvar en arbetslinje väljer vi därför att höja milersättningen för reseavdrag med totalt 4 kronor per mil. Milersättningen har legat still sedan 2008 samtidigt som bensinpriset stigit med närmare 3 kronor per liter. Detta förslag bidrar till att skapa en rörligare arbetsmarknad som sänker trösklarna in på arbetsmarknaden för människor på landsbygden. För en person som pendlar tio mil per arbetsdag skulle detta innebära omkring 9 000 kronor i ökat reseavdrag per år.

6.9 Landsbygdsprogrammet

För programperioden 2014–2020 har EU:s medfinansiering för landsbygdsprogrammet sänkts. För att detta inte ska få en negativ inverkan på landsbygden och dess näringar vill Sverigedemokraterna öka den svenska medfinansieringen så att landsbygdsprogrammets totala budget håller en likvärdig nivå som tidigare.

Sverigedemokraterna uppskattar att regeringen sent omsider valt att skjuta till ytterligare medel för att kompensera förlusten. Vi kommer att följa upp ärendet och vid behov avsätta ytterligare medel.

7 Småföretagare

7.1 Slopad löneavgift för småföretag

Sverigedemokraterna är kritiska till den börda av skatter på arbete som de mindre företagen tvingas betala. Den generella sänkningen av arbetsgivaravgiften på 1 procentenhet som regeringen genomförde riktar sig alltför brett och kommer huvudsakligen de större företagen till gagn. Samtidigt ser vi hur allt färre jobb skapas hos de större företagen. Tvärtom har fyra av fem nya jobb skapats av just de samhällsbärande småföretagarna. Sverigedemokraterna föreslår därför kraftiga förbättringar för småföretagen som ett led i att stimulera sysselsättningen.

Stora delar av arbetsgivaravgiften kopplas till olika förmåner. Dessa är, i fallande skala med avseende på skattesats: ålderspensionsavgift, sjukförsäkringsavgift, arbetsmarknadsavgift, föräldraförsäkringsavgift, efterlevandepensionsavgift samt arbetsskadeavgift. En sänkning av någon av dessa avgifter får alltså en direkt konsekvens i andra delar av det offentliga systemet. Utöver dessa avgifter finns dock en direkt skatt, den s.k. allmänna löneavgiften, som inte har någon korrelation med någon annan mottagare inom de offentliga trygghetssystemen. Den allmänna löneavgiften uppgick för 2013 till 9,88 procent och utgör således en knapp tredjedel av de totala arbetsgivaravgifterna på 31,42 procent. Denna löneskatt uppfattas som djupt orättvis av många företagare och hämmar deras incitament och möjligheter till att nyanställa.

Sverigedemokraterna vill helt avskaffa den allmänna löneavgiften för samtliga företag med en lönesumma på upp till 2 710 080 kronor per år, motsvarande nio tjänster med genomsnittlig lön per löntagare. Det innebär att totalt 300 000 småföretag helt undantas från allmän löneavgift. Företag med en högre total lönesumma betalar vanlig löneavgift enbart på de delar som överstiger takbeloppet. På så vis skapar vi inte bara kraftiga incitament för att nyanställa utan undviker också de tröskeleffekter som annars kan uppstå när företag växer från mikro- till småföretag och vidare till medelstora företag.

Tillsammans med det kraftigt lindrade sjuklöneansvaret för mindre företag kan detta antas medföra mycket positiva möjligheter för de minsta företagen att växa sig större och anställa fler.

7.2 Sjuklöneansvar

Sverigedemokraternas ambition är att göra det både billigare och enklare att anställa. Det är därmed vår avsikt att reformera sjuklöneansvaret på så vis att mikro- och småföretagens börda lindras avsevärt. För att undvika tröskeleffekter konstruerar vi reformen på så sätt att varje företag får göra avdrag för sina sjuklönekostnader motsvarande sjuklönekostnaden för en genomsnittlig anställd, upp till ett maxtak på tio anställda. Vid fler än tio anställda ersätts företaget enbart upp till maxtaket och vid färre ersätts man upp till det antal anställda man de facto har. Ett genomsnittligt småföretag skulle därmed få dra av

sjuklönekostnader upp till 22 658 kronor per år. Ett mikroföretag med en något friskare personal än genomsnittet slipper således helt att betala sjuklönekostnader. Även större företag med personal som är mindre benägen än genomsnittet att sjukskriva sig kan undslippa sjuklönekostnader helt. Reformen minskar sjuklönekostnaderna för företagen med totalt 2,65 miljarder kronor, varav den absoluta merparten, 2,5 miljarder, går till företag med färre än 50 anställda.

Ett lindrat och i flera fall helt avskaffat sjuklöneansvar bedöms ha en mycket positiv inverkan på sysselsättningen. I en rapport från företagen visar det sig att sjuklöneansvaret har haft en stor betydelse för en fjärdedel av företagen när det gäller att inte anställa personer utanför familjen.

7.3 Turordningsreglerna

De svenska turordningsreglerna, reglerade under lagen om anställningsskydd (LAS), kom till under en tid då arbetsmarknadens rörlighet var betydligt lägre än i dag. Arbetsmarknadens funktionssätt har dock förändrats och det är fullt rimligt att även turordningsreglerna förändras och anpassas till dagens marknadsförhållanden. För att säkerställa tryggheten för arbetstagarna är det viktigt att LAS finns kvar, men det är Sverigedemokraternas åsikt att undantagen i turordningsreglerna behöver utökas. Dagens regelverk är helt enkelt för stelt och leder till att framför allt ungdomars intressen åsidosätts genom principen om sist in först ut. Arbetsgivare kan enkelt reglera storleken på sin personalstyrka men har betydligt svårare att reglera dess sammansättning. För att ge arbetsgivarna större möjligheter att behålla nyckelpersoner med rätt kompetens vill vi utöka antalet tillåtna undantag som medges, från två till fem.

Reformen bedöms underlätta situationen för de som står längst från arbetsmarknaden samt även stimulera produktivitet och strukturomvandling.

8 Stockholm

Sverigedemokraterna är hela Sveriges parti. Det innebär att vi också är ett parti för rikets huvudstad – Stockholm. I Stockholms län bor i dag drygt två miljoner människor. Stockholm står för en betydligt större del av hela den svenska bruttonationalprodukten än vad som kan förväntas givet befolkningens mängd. Bruttoregionalprodukten (BRP) per invånare i Stockholms län låg 2010 på 486 000 kronor medan riksgenomsnittet låg på 354 000 kronor, en överrepresentationsfaktor motsvarande 1,37. Det innebär alltså att trots att Stockholm utgör bara drygt en femtedel av befolkningen, så produceras nästan en tredjedel av alla varor och tjänster i Stockholm. I förlängningen innebär det att hinder mot tillväxten i Stockholm kommer att bli kännbara, inte bara för huvudstaden, utan för hela riket.

Det enskilt största tillväxthindret i Stockholmsregionen i nuläget är den bristande tillgången till bostäder. Detta medför ett slags geografisk mismatchning i bemärkelsen att det finns företag som vill anställa, att det finns kompetent

arbetskraft att tillgå, men att arbetskraften inte finns inom rimligt pendlingsavstånd från arbetsplatsen och/eller saknar möjlighet att flytta närmare arbetsplatsen. Det innebär vidare att det inte är tillräckligt att enbart kräva fler bostäder, utan också att satsa kraftigare på transportinfrastruktur så att större delar av arbetskraften hamnar inom ett godtagbart pendlingsavstånd. Det är heller inte rimligt att bygga prisvärda bostäder en masse någorlunda centralt i Stockholm. Å ena sidan är markpriserna mycket höga, å andra sidan uppskattar stockholmarna de grönområden och parker som inte redan har exploaterats. Tillgänglighet till effektiv transportinfrastruktur i kranskommunerna är en förutsättning för att bygga attraktiva bostadsområden.

För att tillväxten i Stockholm inte ska hindras mer än vad som redan skett ser Sverigedemokraterna det som en statsangelägenhet att Stockholms transportinfrastruktur, med fokus på tunnelbanan, utvecklas. Detta är kostsamma projekt och Sverigedemokraterna ser det därför som rimligt att staten går in med en betydande andel av finansieringen.

8.1 Utbyggnad

De mest prioriterade delarna av en utbyggnad av tunnelbanenätet anses vara en sträckning från Kungsträdgården till Nacka, samt en avgrening av blå linje som ansluter till grön linje mot företrädesvis Hagsätra, vilket får till följd att nuvarande linje 19 byter färg från grön till blå. Därutöver prioriteras en förlängning av den blå linjen till Barkarby. En förlängning är också nödvändig till Hagastaden. Sverigedemokraterna är positiva till utbyggnaden så som den föreslås inom ramen för Stockholmsförhandlingen.

Den totala kostnaden för den föreslagna utbyggnaden, inklusive fordon och depåer, väntas uppgå till 25,7 miljarder kronor.

8.2 Finansiering

Sverigedemokraterna är däremot kraftigt negativa till det finansieringsförslag som förhandlats fram. I Stockholmsförhandlingen indikeras att regeringen är beredd att ta ett visst finansieringsansvar, givet att Stockholmskommunerna själva bygger bostäder på beställning. ”Ju fler bostäder ni bygger, desto mer tunnelbana får ni”, är regeringens förhandlingsperson HG Wessbergs mantra. Går man in på djupet visar det sig dock att staten inte alls är särskilt givmild gentemot stockholmarna. Man tillgodoräknar sig nämligen själv trängselskatten, som påtvingats stockholmarna, och betraktar den som ett statligt bidrag till Stockholm och inte som en del av regionens egna finansiering. Detta är givetvis löjeväckande och snudd på kränkande. Regeringens förhandlingsperson föreslår också att nya skatter påförs stockholmarna för att samlas in av staten och sedan återbördas till Stockholm i form av ”bidrag”. Man öppnar vidare upp för finansiering genom en lånefacilitet i Riksgäldskontoret. Den faktiska medfinansieringen från statens sida uppgår till enbart 3,825 miljarder kronor, av

totalen på 25,7 miljarder kronor. Staten bidrar alltså med mindre än en sjundedel i detta för riket viktiga transportinfrastrukturprojekt.

Sverigedemokraterna är ett pragmatiskt parti. Vi ser att Stockholm är i behov av förbättrad transportinfrastruktur, vi ser att detta är ett projekt som är för stort för att drivas på kommunal eller landstingskommunal nivå och vi ser att en minskad tillväxt i Stockholm blir smärtsamt för hela riket. Vi väljer därför att tydligt deklarerat vår ståndpunkt: staten ska ställa upp med hälften, 50 procent, av finansieringen. Detta avser direkta transfereringar och inte någon länefacilitet. I summan tillgodogörs heller inte stockholmarnas trängselskatter, utan dessa bör i stället redovisas i den andra hälften som förväntas komma från regionen.

Konkret innebär detta att vi fr.o.m. 2017 skjuter till medel från statens sida för att påbörja en utbyggnad av tunnelbanan i Stockholm.

8.3 Bostäder

Sverigedemokraterna ifrågasätter hur regeringens förhandlingsperson väljer att peka med hela handen kring hur, var och hur många bostäder som måste byggas för att staten ska hjälpa till med att finansiera en tunnelbaneutbyggnad. Kommunen, eller i vart fall regionen, ska ha ett betydligt större inflytande över bostadsprojekt på hemmaplan. Det ligger i varje kommuns egenintresse att öka sin skattebas genom att skapa attraktiva boendemiljöer så att fler väljer att bostätta sig just där. Staten ska således inte tvinga fram nya miljonprogramsområden mot den enskilda kommunens vilja.

Det konkreta bostadsbehovet kan heller inte analyseras utan att ta hänsyn till invandringens volymer samt till den s.k. EBO-lagen. Sverigedemokraternas invandringspolitik skulle medföra en drastiskt minskad invandring och följaktligen minska efterfrågan på bostäder, samtidigt som ett avskaffande av EBO-lagen skulle underlätta situationen för i huvudsak storstäderna. Sverigedemokraterna motsätter sig också kraftigt att kommuner ska tvingas ha ett mottagande av nyanlända. Frågan om mottagande och att upprätta avtal med Migrationsverket ska ligga under kommunal jurisdiktion.

8.4 Trängselskatter

Sverigedemokraterna är mycket kritiska till de friheter som regeringens förhandlingsperson tar sig avseende beskattande av bilpendlande stockholmare. Utöver nuvarande trängselskatt, som genomfördes på ett demokratiskt tvivelaktigt sätt och som regionen alltså inte kan tillgodogöra sig som sina egna medel, föreslås inom ramen för Stockholmsförhandlingen en massiv utveckling av skatten. Man föreslår dels en chockhöjning av den befintliga skatten med upp till 75 procent, dels att införa trängselskatter på Essingeleden. Totalt väntas stockholmarna bidra med ytterligare 9 miljarder kronor i trängselskatter, som alltså staten och inte regionen kan tillgodogöra sig.

Sverigedemokraterna har tidigare arbetat såväl lokalt som i riksdagen mot införandet av nya trängselskatter i Göteborg och kommer att verka lika målmedvetet mot att dessa skatter pådyvlas stockholmarna.

9 Jämställdhet

Det är Sverigedemokraternas uppfattning att den svenska jämställdhetsdebatten ofta hamnat fel och tagit felaktiga utgångspunkter. Alltför stort fokus har lagts vid enskilda symbolfrågor som endast berör en liten andel av landets kvinnor samtidigt som många av de frågor som på allvar berör en stor andel av landets kvinnor i deras vardag har hamnat i skymundan. Så länge det är ett resultat av fria val och så länge det finns en tydlig möjlighet att avvika från normen ser Sverigedemokraterna det inte som ett problem att gruppen män och gruppen kvinnor inte gör exakt samma saker på exakt samma sätt. Vår uppfattning är att politikens roll bör vara att motverka diskriminering, upprätthålla valfrihet och likhet inför lagen och att försöka underlätta tillvaron för män såväl som kvinnor i de livssituationer som de själva valt.

Att kvinnor i högre utsträckning än män väljer att arbeta inom offentlig sektor utgör inte nödvändigtvis ett problem. Att arbetsvillkoren och arbetsmiljön inom den offentliga sektorn ofta är sämre än inom den privata sektorn och att detta drabbar kvinnor särskilt hårt, är däremot ett stort problem.

Drygt 100 000 anställda inom den offentliga sektorn, varav lejonparten återfinns hos kommunerna, arbetar i dag deltid trots att de hellre skulle vilja arbeta heltid. Detta är såklart ett problem för såväl män som kvinnor, men eftersom huvuddelen av dessa drygt 100 000 deltidsanställda utgörs av kvinnor bör det betraktas som ett allvarligt jämställdhetsproblem. Det faktum att deltidsjobb är mer vanligt förekommande hos kvinnor än män (ungefär var tredje kvinna jobbar deltid, men bara var tionde man) riskerar att leda till sämre löneutveckling, sämre karriärmöjligheter och lägre framtida pension.

Att erbjuda alla deltidsanställda möjlighet till heltid inom hela den offentliga sektorn skulle medföra en offentligfinansiell kostnad på 5,9 miljarder kronor. Det skulle då skapa omkring 25 000 nya helårsarbetskrafter inom vården, skolan och omsorgen, vilket kan jämföras med regeringens sänkta krogmoms som kostade ungefär lika mycket och antas ha skapat som högst omkring 3 000 nya jobb.

Sverigedemokraterna vill skapa möjlighet till heltid för samtliga anställda inom den offentliga sektorn.

I första hand vill vi åstadkomma detta genom ett stimulansbidrag, men skulle detta inte visa sig tillräckligt är vi beredda att överväga lagstiftning.

Vi vill också utöka rätten till deltid, förbättra arbetsmiljön inom den offentliga sektorn, samt införa tydligare karriärvägar och stimulera kompetensutveckling, vilket borgar för högre lönenivåer.

9.1 Utökad möjlighet till heltid i offentlig sektor

Inom primär- och landstingskommunal sektor är ca 50 procent av personalen deltidstjänstgörande. Här återfinns också många av de kraftigt kvinnodominerade yrkena, exempelvis inom vården. I vissa kommuner uppgår andelen deltidanställda kvinnor till så många som tre fjärdedelar. För många är det såklart en självvald situation för att kombinera arbetet med studier, barn, familj eller motsvarande. Inom hela den offentliga sektorn är det dock nästan var fjärde (23 procent) deltidanställd som vill arbeta heltid men enbart erbjuds deltid. Tyngdpunkten ligger inom den kommunala sektorn, där nästan tre av tio (29 procent) deltidanställda vill arbeta heltid.

Inom det privata näringslivet är problemet inte tillnärmelsevis lika stort. Sverigedemokraterna kan och vill heller inte styra över de privata arbetsgivarna. När arbetsgivaren är den offentliga sektorn har vi dock ett ansvar. Sverigedemokraterna vill utöka möjligheten till heltid inom offentlig sektor.

Enligt vårt förslag ska den som har arbetat sex månader efter att provanställningen övergått i en tillsvidareanställning ha möjlighet att söka och få en heltidsanställning. Vårt förslag består också av en tvåstegsraket, där vi i ett första skede skjuter till de medel som krävs, från staten till övriga delar av den offentliga sektorn, för att därefter vid behov ändra på lagar och regelverk. I grunden utgår vi dock från att ett stimulansbidrag är tillräckligt, då det knappast kan finnas andra än ekonomiska skäl för kommuner och landsting att inte i högre grad erbjuda heltidsarbete.

Förslaget kommer att skapa omkring 25 000 nya helårsarbetskrafter inom den offentliga sektorn och kan kostnadsjämföras med regeringens sänkning av restaurang- och cateringmomsen, som på sin höjd har skapat omkring 3 000 nya jobb.

9.2 Utökad rätt till deltid

Skillnaden i mäns och kvinnors sjukfrånvaro har ökat sedan 80-talet. En arbetshypotes från IFAU gör gällande att kvinnors sjukfrånvaro ökar vid tidpunkten för barnafödande och att nivåskillnaden gentemot männen inte utjämnas förrän 15 år efter det första barnet.

Med nuvarande regelverk har den ena föräldern en lagstadgad rättighet att arbeta på 75 procent deltid fram till dess att barnet fyller åtta år. Det förefaller som att detta inte är optimalt för många föräldrar och att man, åtminstone den första tiden, borde ges möjlighet att arbeta mindre än 75 procent. Sverigedemokraterna vill utöka möjligheterna att arbeta deltid, ned till 50 procent.

Kvinnor är i högre utsträckning än män sjukskrivna och detta gäller inom samtliga yrkesgrenar. Att utöka familjernas flexibilitet och möjlighet att vara hemma mer tid med barnet än i nuläget är ett sätt att bekämpa detta problem.

9.3 Kompetensutveckling, karriärvägar och lön

Att kvinnor är dominerande på de offentliga arbetsplatserna, med de tämligen personalintensiva vård- och omsorgsyrdena, är egentligen inte förvånande. Diskrepansen uppstår redan i gymnasiet; i en rapport från Högskoleverket konstateras att de yrkesförberedande programmen är ”kraftigt könsuppdelade efter ett traditionellt mönster”. Kvinnor läser i betydligt högre utsträckning barn-, fritids-, eller omvårdnadsprogram. Männens läser i stället bygg-, el-, energi-, fordons-, och industriprogrammen. Som rapporten också konstaterar handlar jämställdhet om att ”ge kvinnor och män lika villkor och samma frihet att välja utbildning och yrke”. Att försöka kvotera vissa utbildningar för att uppnå ett visst resultat är heller inte Sverigedemokraternas väg framåt. Det vi däremot kan konstatera är att kvinnor, redan från gymnasiet, i högre utsträckning väljer utbildningar som leder till yrken där arbetsgivaren tillhör det offentliga snarare än det privata, medan männen gör det motsatta.

Detta förklarar också stora delar av det lönegap mellan män och kvinnor som i dag är ett faktum. Enligt Medlingsinstitutet tjänar kvinnor i genomsnitt 88,5 procent av männens lön. Det finns alltså ett könsbaserat lönegap på 11,5 procent. Om man däremot tar hänsyn till faktorer som sektor, näringsgren och yrke så minskar det oförklarade gapet till 5 procent. Det optimala hade givetvis varit om det inte fanns något gap över huvud taget när man tagit hänsyn till alla faktorer, men faktum kvarstår att av det lönegap som finns så kan huvuddelen förklaras av att kvinnor väljer sektorer, näringsgrenar och yrken där lönenivåerna är lägre. Eller, kort och gott, kvinnor jobbar i högre utsträckning i offentlig sektor, medan män jobbar i det privata.

Om vi därmed kan göra den offentliga arbetsplatsen mer attraktiv, även i ett lönesammanhang, så kan vi också bidra till att minska det ursprungliga lönegapet mellan kvinnor och män. Sverigedemokraterna ser positivt på idén om att inrätta fler karriärvägar inom olika yrken i det offentliga. Löneskillnaden mellan exempelvis en nyutexaminerad sjuksköterska och en med 30 års erfarenhet är i dag på tok för låg. Förslaget att en erfaren lärare ska kunna bli förstelärare och sedermera även lektor är ett bra exempel på utökade karriärvägar. Det är heller inte uteslutande en fråga om lön, utan likväl om yrkesstatus.

I kombination med att fler steg inom ett och samma yrke inrättas bör också möjligheterna till kompetensutveckling på arbetstiden ökas. Sverigedemokraterna vill på olika sätt hjälpa kommunerna att erbjuda kompetensutveckling.

9.4 Underhållsstöd

Underhållsstöd betalas ut av samhället när en bidragsskyldig förälder inte fullgör sin underhållsskyldighet. Det rör sig så gott som alltid – i 87 procent av fallen – om en pappa som lämnar kvar mamman med sitt barn. Den ensamstående småbarnsmamman får således själv ta hand om och uppfostra sitt barn. Sverigedemokraterna vill förbättra ensamstående småbarnsföräldrars ekonomiska situation och har som ambition att höja underhållsstödet med omkring 10 procent.

9.5 Graviditetspenning

Många gravida kvinnor nekas i dag graviditetspenning, till följd att de tvingas fortsätta att arbeta heltid, trots högggravitet och inte sällan med fysiskt påfrestande uppgifter. Endast var femte gravid kvinna beviljades graviditetspenning under 2010. Sverigedemokraternas ambition är att nå en högre andel, så att fler kvinnor än i dag ges möjligheten att trappa ned eller helt ta en paus från arbetet under de sista veckorna av graviditeten. Vår målsättning är att andelen gravida som beviljas graviditetspenning uppgår till en tredjedel.

9.6 Stärkt anhörigstöd

Anhörigstöd är viktigt såväl ur den anhöriges som ur samhällets synvinkel. För anhöriga handlar det om att få stöd och känna uppskattning för de insatser de gör för en närstående men det handlar även om den anhöriges behov av vila samt att få tid över för personliga angelägenheter för att kunna bemästra situationen på bästa sätt. Stödet kan vara möjlighet till avlösning men också korttidsboende, dagverksamhet, utbildning av anhörigvårdaren, anhörigcentral eller träffpunkter för anhörigvårdaren. Sverigedemokraterna vill även för detta ändamål ge kommunerna ett statligt stimulansstöd. Att stärka stödet till anhörigvårdare skulle framför allt minska äldre kvinnors börda.

9.7 Screeningprogram

För att uppnå en lyckad behandling krävs tidiga insatser. Därför måste vården kontinuerligt arbeta med att upptäcka och identifiera sjukdomar så tidigt som möjligt. De svenska satsningarna på regelbundna kallelser till mammografi och cellprovstagningar har lett till en minskad dödlighet i bröstcancer och livmoderhalscancer.

Sverigedemokraterna anser att dessa typer av screeningåtgärder, där symptomfria individer undersöks i förebyggande syfte, ska utökas. Vi förordar en satsning med syfte att introducera fler nationella screeningprogram.

9.8 Hedersvåld

Vid sidan av ovannämnda utökning och förlängning av de särskilda jämställdhetsinsatserna vill Sverigedemokraterna även på andra sätt intensifiera kampen mot det hedersrelaterade våldet och förtrycket.

Som ett resultat av den ansvarslösa invandringspolitiken och den mångkulturalistiska samhällsordningen kan det enligt Ungdomsstyrelsen i dag finnas så många som 70 000 ungdomar som inte fritt får välja sin partner eller styra sina liv.

Tyvärr har det hedersrelaterade våldet ofta kommit att kategoriseras som ett generellt uttryck för kvinnoförtryck och mäns våld mot kvinnor. Denna

bristande förståelse för hedersförtryckets struktur och grunder har i sin tur lett till brister i åtgärdsprogram och stödinsatser. Sverigedemokraterna vill därför från statligt håll ge resurser till inrättande av särskilda hedersjourer dit utsatta kan vända sig för skydd och stöd speciellt anpassat för deras situation. Vi vill också säkerställa att det i varje kommun upprättas handlingsplaner och åtgärdsprogram speciellt framtagna för arbete mot hedersförtryck genom att från statligt håll bidra med samordning och hjälp från sakkunniga.

Andra åtgärder vi vill vidta för att bryta upp hederskulturens strukturer är att

- ? förändra den lagstiftning som gör det möjligt för en man att få skadestånd efter att ha blivit ålagd att som en del av sitt arbete ta kvinnor i hand
- ? sätta ned foten mot könssegregerad simundervisning i skolan, separata badtider för män och kvinnor i offentliga badhus, bärandet av heltäckande slöjor i skolan och på offentliga arbetsplatser och andra fenomen som baserar sig på normen om att det är kvinnors ansvar att genom sitt beteende och sin klädsel hålla främmande mäns begär i schack
- ? dra in det statliga stödet till de religiösa samfund som lär ut att kvinnan är underordnad mannen och som anvisar kvinnor till särskilda och sämre belägna platser under gudstjänsterna.

Ett ytterligare förslag som Sverigedemokraterna fört fram är att ta efter den s.k. 24-årsregeln i Danmark genom att höja giftasåldern vid äktenskap med medborgare i länder utanför EU. Utvärderingar i Danmark har visat att detta varit till stor hjälp för unga invandrare som levt under hedersrelaterat förtryck. Lagen har hjälpt dem att stå emot trycket från sina familjer att i ung ålder ingå arrangerade äktenskap med någon från hemlandet, vilket i sin tur gett dem respit att ytterligare öka sin självständighet genom att utbilda sig, integreras i det danska samhället och ordna egen försörjning. Enligt den danska motsvarigheten till SCB har andelen studerande kvinnor från icke västliga länder fördubblats sedan lagen infördes.

Sverigedemokraterna betraktar kampen mot det hedersrelaterade förtrycket som vår tids kanske viktigaste jämställdhetspolitiska utmaning. Det finns saker vi kan göra, men det kräver att vi kastar skyggglapparna och uppåddar politiskt mod.

9.9 Särskilda satsningar

Sverigedemokraternas inställning till regeringens särskilda jämställdhets-satsningar är och har varit blandad. Vi har varit kritiska till bristen på konkreta resultatorienterade åtgärder. Vi har också varit kritiska till den ideologiska utgångspunkten för vissa delar av projekten. Jämställdhetspolitik bör, som tidigare nämnts, enligt vår mening handla om att garantera att ingen individ ska behöva utsättas för diskriminering eller kränkande särbehandling på grund av sin könstillhörighet – inte om att med statliga styrmedel försöka tvinga män och kvinnor att bete sig exakt likadant och göra exakt samma saker i exakt samma utsträckning. De delar av satsningen som syftar till att stärka kampen

mot könsbetingat våld, hedersrelaterat förtryck, trafficking m.m. är vi dock mycket positiva till och vi vill därför utöka och förlänga dessa särskilda satsningar. Vi vill bl.a. öka och förlänga länsstyrelsernas uppdrag att främja och lämna stöd till insatser för att motverka hedersrelaterat våld.

Vi vill även utöka stödet till uppdraget om att genomföra insatser för att förebygga och förhindra att unga mellan 13 och 25 år blir gifta mot sin vilja.

Vi utökar även stödet till verksamheten vid Nationellt centrum för kvinnofrid som går ut på att utveckla den nationella stödtelefonen dit våldsutsatta kvinnor kan ringa om de behöver tala med någon om sina upplevelser, få råd och erhålla professionellt stöd.

9.10 Breda jämställdhetsåtgärder

Jämställdhetspolitik, definierat som strävan efter att motverka att någon ska drabbas av negativ särbehandling enbart på basis av sin könstillhörighet och som vidtagandet av åtgärder mot samhällsproblem som drabbar individer av en viss könstillhörighet särskilt hårt, är enligt Sverigedemokraternas mening ingenting som bara bör sorteras in under ett särskilt jämställdhetsområde. Denna strävan bör inorporeras under samtliga politikområden. Förslag med tydlig jämställdhetsprofil återfinns således på många områden inom Sverigedemokraternas politik och i detta budgetförslag:

- ? Vi vill bland annat skjuta till stora resurser till vården, skolan och omsorgen, vilket skulle bidra till att minska stressen och förbättra arbetsmiljön för framför allt kvinnor.
- ? Vi skapar fler helårsarbetskrafter inom den offentliga sektorn, där det stora flertalet är kvinnor, genom att erbjuda möjlighet till heltidsarbete. Vid sidan av att höja kvaliteten i verksamheterna och förbättra arbetsmiljön, så bidrar detta förslag också till att stärka kvinnornas ekonomiska position och minska det generella lönegapet.
- ? Våra satsningar på fackliga skyddsombud, åtgärder mot trakasserier på arbetsplatsen och förstärkta resurser till arbetsmiljöverket gynnar både männen, som i dag drabbas av de allvarligaste arbetsplatsolyckorna, och kvinnorna, som i högre utsträckning drabbas av olika typer av arbetsorsakade besvär.
- ? Vi föreslår en avveckling av den lagstadgade kvotering och positiva särbehandling som i dag framför allt innebär att män utsätts för negativ särbehandling på basis av sin könstillhörighet.
- ? Vi kommer att höja underhållsstödet, vilket framför allt skulle underlätta tillvaron för ensamstående mammor och deras barn.
- ? Vi vill förbättra situationen för anhörigvårdare, vilket framför allt skulle minska äldre kvinnors börda.
- ? Vi avser förstärka graviditetspenningen, vilket skulle underlätta tillvaron för gravida kvinnor med tunga och riskfyllda jobb.
- ? Vi har lanserat en rad förslag i syfte att ta krafttag mot det sexuella våldet och öka kvinnors trygghet både i hemmet och i den offentliga miljön.

- ? Vi föreslår att alla kvinnor i landet ska erbjudas mammografi från 40 års ålder, så att färre kvinnor behöver dö i bröstcancer.

Under 2013 bidrog Sverigedemokraterna till att en riksdagsmajoritet fattade beslut om ett tillkännagivande till regeringen om att återinföra de årliga lönekartläggningarna, vars syfte är att motverka könsdiskriminering. Vi kommer noga att övervaka att regeringen åtföljer riksdagens beslut.

10 Skolan

Svensk skola står inför en rad olika utmaningar. Från att en gång ha varit en skola i världsklass har resultaten i den svenska skolan försämrats drastiskt de senaste 20 åren. Samtidigt har skolan blivit stökigare, otryggare och mer segregerad. Sverigedemokraterna vill förändra detta och i stället se en skola som kännetecknas av trygghet och studiero, men också av kunskapsförmedling, förbättrade studieresultat samt ordning och reda. Vi vill se en skola som genomsyras av demokratiska värden och respekt för andras åsikter, en skola där kritiskt och konstruktivt tänkande stimuleras och uppmuntras – inte bestraffas. Vi avser att genom ökad resurstilldelning och en rad genomgripande reformer verka för att svensk skola åter blir en skola i världsklass.

10.1 Återförstatligande

Kommunaliseringen av den svenska skolan klubbades igenom med en svag majoritet i Sveriges riksdag 1989 och sjösattes 1991, trots ett massivt motstånd från bl.a. lärarkåren och Lärarnas Riksförbund. Bakom beslutet stod Socialdemokraterna och Vänsterpartiet Kommunisterna. Det bör nämnas att trots att styrningsberedningen (SOU 1988:20) konstaterade brister i det dåvarande systemet, så avrådde den också från en kommunalisering. I dag vet vi att styrningsberedningens farhågor besannats. Lärarförbundet konstaterar i sin tur att andelen obehöriga lärare i skolan har ökat som en följd av kommunaliseringen.

Ett av de största problemen med kommunaliseringen är dock att dagens skola blivit alltmer ojämlig och segregerad. Det går inte att komma ifrån att den kommunala ekonomin spelar en avgörande roll när det gäller tilldelningen av resurser till skolan. En rik kommun med ett bra skatteunderlag har naturligtvis lättare att satsa på skolan än en utflyttningskommun med ett sviktande skatteunderlag. Detta innebär således att barn får olika kvalitet på sin utbildning beroende på var i landet de bor. Att tala om en likvärdig skola i en sådan situation är inte hållbart. Till detta kommer att kvaliteten i den svenska skolan försämrats avsevärt, vilket både Skolverket och olika internationella undersökningar tydligt visar.

Det är således Sverigedemokraternas ambition att åter låta staten ta över huvudmannaskapet för den svenska skolan.

10.2 Friskolor

Det fria skolvalets första steg togs 1990 då det blev möjligt för en elev att söka till en annan kommunal skola än den som låg närmast hemmet. Elever i skolans närhet hade dock förtur och andra elever fick börja endast i mån av plats; i annat fall var de tvungna att söka sig till en annan skola. Samtidigt stimulerades skolorna att skapa olika pedagogiska inriktningar och profiler. Den socialdemokratiska regeringens syfte med dessa båda förändringar var att inom det offentliga skolsystemets ramar möta en ökad efterfrågan på pedagogiska alternativ.

Det fria skolvalet och friskolereformen har kommit att innebära både för- och nackdelar för den svenska skolan. Detta konstateras också i Lärarförbundets utredning Perspektiv på skolan – Om det fria skolvalets effekter på skolans likvärdighet från 2010. Friskoleförespråkare nämner ofta bara fördelarna, utan att ta upp de mycket allvarliga, och numera uppenbara, nackdelarna. En av nackdelarna som Lärarförbundet nämner är att elever drabbas hårt om friskolor går i konkurs, något som kommer att bli aktuellt när elevantalet minskar kommande år samtidigt som vi har en kraftig ekonomisk recession i Europa.

För att komma till rätta med de problem som den svenska skolan brottas med vill vi förutom att förstatliga skolan ta fasta på friskolereformens ursprungliga intentioner och i likhet med det system som råder i Finland skapa ett friskolesystem där det måste finnas ett påvisbart behov av den utbildning som en friskola avser ge – t.ex. en viss pedagogisk profil eller språkinriktning – för att en friskola ska få tillstånd att starta upp sin verksamhet. Det handlar inte om att vara för eller emot friskolor, utan om att hitta en väl fungerande balans, vilket vi inte har i dag.

10.3 Avknoppning och vinstuttag

För några år sedan uppmärksammades ett fenomen kallat ”avknoppningar” inom skolsektorn. Avknoppning som begrepp är något otydligt, men innebär vad gäller skolsektorn i korthet att en skola eller förskola överläts till exempelvis personalen i ett riktat erbjudande, utan konkurrens och utan transparens. Personalen driver den sedan vidare i samma lokaler, ofta med liten eller ingen förändring av själva skolverksamheten som sådan.

Frågan om valfrihet och konkurrens får inte bli ett självändamål, vilket tycks vara fallet vid avknoppningar. I stället borde mer fokus läggas på hur vi höjer den svenska skolans resultat och hur vi ökar likvärdigheten. Vidare menar vi att det inte bara är förkastligt att en kommun gynnar enskilda genom att sälja ut kommunal egendom till underpris utan upphandling, utan även irrationellt och oetiskt.

Vi menar därför att det i lag ska införas ett förbud mot s.k. kommunala avknoppningar.

Frågan om friskolor ska få ta ut vinst ur verksamheten har kommit att bli alltmer omdebatterad, detta inte minst sedan flera larmrapporter har visat på svåra missförhållanden i friskolor som tillåter vinstuttag. Lärarförbundet

skriver att det är ”förekomsten av vinst som sänker lärartätheten”, varpå det konstateras att friskolor som tillåter uttag av vinst bl.a. har lägre lärartäthet och högre andel obehöriga lärare.

Vi menar att Sverige i högre utsträckning ska följa den linje som gäller i övriga Norden.

10.4 Tioårig grundskola

I dag går ca 96 procent av alla sexåringar i förskoleklass. Det finns indikationer på att de barn som genomgår denna förberedande skolform får ett försprång gentemot de barn som inte gör detta. Sverigedemokraterna menar att den i dag frivilliga förskoleklassen ska införlivas i och vara en obligatorisk del av grundskolan, som då blir tioårig.

Argumenten för ett genomförande av detta är många. Förutom att ge våra barn lika möjligheter, handlar det om att komma till rätta med en lång trend med sjunkande studieresultat. Vi tror att ett införlivande av förskoleklassen i grundskolan där sexåringarna får möta behöriga lärare kommer att leda till en förbättrad verksamhet med ökad kvalitet. Detta är en nödvändig åtgärd för att kvalitetssäkra skolstarten, samtidigt som det innebär att skolan ges möjlighet att fånga barnens behov i ett tidigare stadium och därmed försöka undvika senare problem med läs- och skrivsvårigheter.

10.5 Trygghet och studiero

10.5.1 Motverka regeringens sparbetning

I regeringens höstproposition 2010/11:1 redogjordes planer för effektiviseringsvinster för att kunna göra stora besparingar på gymnasieskolan. För 2012 drogs således 675 miljoner kronor in från gymnasieskolan och till 2015 är avsikten att spara in knappt 2 miljarder kronor. Regeringens motivering till dessa besparingar är att elevantalet kommer att minska något framgent, samt att en utrensning av antalet utbildningslinjer genomförts. Besparingarna av ett minskat elevantal är dock små och mycket osäkra, detta då ett minskat elevantal på enskilda skolor inte alltid innebär färre lärare. Besparingarna av ett minskat antal utbildningsprogram är på många skolor obefintliga, då de inte berörs alls av denna reform. Därför delar inte Sverigedemokraterna bedömningen att det går att göra sådana dramatiska besparingar på skolan utan att kvaliteten och skolresultaten blir lidande. Vi väljer därför att återställa regeringens sparbetning.

10.5.2 Tidiga betyg

Kännetecknande för dagens skola är att elever förväntas lära sig på egen hand genom att själva söka information. Traditionella prov ersätts med redovisningar och olika typer av grupparbeten samtidigt som det blir allt viktigare att lärande måste vara roligt. Lärarrollen har kommit att undermineras och i allt större

utsträckning enbart utgöra en organisatorisk funktion som ska uppmuntra fria studier och fritt forskande.

För de elever som tidigt kan ta ansvar, som kommer från studievana hem och som är studiemotiverade kan dessa studiemetoder fungera väl. Den kravlösa skolan riskerar dock att missgynna i första hand studiesvaga elever och barn med särskilda behov, eftersom dessa oftare behöver tydliga ramar och mål samt extra hjälp för att kunna prestera. Genom olika verktyg, såsom betyg från årskurs 4, en ökad satsning på barn med särskilda behov samt en återgång till en kunskapsinriktad skola, förbättras möjligheterna avsevärt att sätta in lämpliga hjälpinsatser och i ett tidigare stadium fånga upp och stötta elever som halkar efter.

10.5.3 Kunskapssatsning i svenska språket

För att kunna bli en naturlig del av det svenska samhället krävs goda språkkunskaper. Därför är det av stor vikt att samtalspråket under skoltid, med undantag för språklektioner, alltid är svenska (skolor för nationella minoriteter undantagna). Språkets roll som kulturbärare och länk mellan generationerna kan knappast överskattas, varför skolan bör erbjuda undervisning i lokal dialekt och folkmål, antingen inom ramen för den ordinarie svenskundervisningen eller som tillvalsämne. Skolorna bör också generellt förstärka undervisningen i svenska med ett särskilt fokus på elever med svagare kunskap i svenska.

10.5.4 Trygghet i skolan

För att bekämpa otrygghet och psykisk ohälsa bland eleverna samt för att avlasta lärarkåren, som i dag tvingas ägna alltför mycket tid åt andra saker än ren kunskapsförmedling, vill Sverigedemokraterna genomföra en satsning på fler vuxna i skolan i form av framför allt fler skolsköterskor, skolpsykologer och kuratorer.

Mobbning, sexuella trakasserier och utanförskap ska motverkas genom ett aktivt agerande av lärare och skolledning. Vi vill samtidigt betona föräldrarnas ansvar för sina barns uppfostran, varför det är av största vikt att även föräldrarna görs delaktiga i detta mycket viktiga arbete.

Enligt en undersökning från Arbetsmiljöverket har nästan var tredje lärare utsatts för våld eller hot om våld på sin arbetsplats. I själva verket handlar var tredje anmälan till Arbetsmiljöverket om just skolan. En tidigare rapport från Lärarnas Riksförbund visar i sin tur att omkring hälften av landets lärare upplever att det blivit vanligare med hot och våld i svensk skola. Nästan var femte lärare oroas över att gå till sitt arbete på grund av våld och hot om våld. Våren 2005 hänvisade de båda lärarförbunden till en undersökning som gör gällande att 43 procent av lärarna varje dag tvingas att ta betydande lektionstid i anspråk för att lösa konflikter och för att försöka skapa trygghet och studiero i klassrummet.

Runt om i Sverige vittnar elever om ett hårdare skolklimat där elever – företrädesvis flickor och unga kvinnor – utsätts för tillmälen och sexuella trakasserier. Unga män berättar i sin tur om rån, misshandel och en allmänt otrygg skolmiljö. Statistik från Barn- och elevombudsmannen visar att 45 000

skolelever från fjärde klass upp till gymnasiet uppger att de mobbas och trakasseras i skolan. I själva verket fördubblades anmälningarna om mobbning i skolan under 2010. Trots detta finns det ett stort mörkertal enligt Barn- och elevombudsmannen.

Skolan är en arbetsplats, och eleverna har rätt att kräva en väl fungerande arbetsmiljö. Som ett led i detta arbete menar Sverigedemokraterna att elever som inte fungerar i skolsituationen ska kunna omplaceras – även mot den enskilda elevens och föräldrarnas eller föräldrarnas vilja. Sverigedemokraterna vill på sikt införa någon form av specialklasser där elever med manifesta sociala problem hänvisas för kortare eller längre perioder – detta för att på ett rimligt sätt påverka och korrigera dessa elevers beteende genom att ge dem rätt stöd, samtidigt som övriga elever ges möjlighet till en trygg och lugn tillvaro med studiero i skolan.

10.5.5 Kulturarvet

Skolans roll är inte bara att vara kunskapsförmedlare utan till stor del också att förmedla en djupgående förståelse och acceptans för vårt svenska kulturarv – från en generation till en annan. I kulturarvet ingår det svenska folkets gemensamma historia, kultur, traditioner, normer och värderingar, språk och religion. Dessa är de byggstenar vilka Sverigedemokraterna menar utgör grunden för ett tryggt och stabilt Sverige.

Utan goda kunskaper om dessa byggstenar, och då framför allt gemensamma normer, värderingar och språk, är det svårt, om inte omöjligt, att bli en naturlig del av det svenska samhället. Skolan bör därför betona kärnfamiljens betydelse, tidigare generationers samlade kunskap och erfarenhet, den kristna etiken samt inte minst den västerländska humanismens centrala betydelse i vårt samhälle.

Det är av central vikt att skolan ger eleverna nödvändig kunskap om vikten av ett samhälle som genomsyras av sammanhållning, men även psykiskt och fysiskt välbefinnande. Ett led i det arbetet är att ge våra elever en naturlig relation till äldre generationer och motverka de ökande åldersklyftorna i samhället. Det kan exempelvis ske genom att det inrättas en s.k. klassmorfar på varje skola eller i varje klass samt genom att skolklasser ges möjlighet att besöka äldreboenden för att därigenom knyta kontakter över generationsgränserna. Våra äldre kan bli en värdefull resurs i skolan.

Skolan ska lära ut den djupa innebörden av demokrati och respekt för andras åsikter samt stimulera till kritiskt och konstruktivt tänkande och reflexion kring etiska och moraliska frågor. Kritiskt och självständigt tänkande ska uppmuntras – inte bestraffas. Vidare bör etik och moral betonas mer än i dag, så att eleverna lär sig att samarbeta, visa hänsyn, kamratanda och ärlighet.

10.5.6 Matreform

En viktig grundförutsättning för kunskapsinhämtning är att kroppen har nödvändigt bränsle i form av näringsrik mat. Vi vill från statligt håll hjälpa kommuner att förhöja kvaliteten på skolmaten.

10.5.7 Studievägledning

Sverigedemokraterna har som målsättning att få en så effektiv matchning som möjligt på arbetsmarknaden. Som ett led i vår strävan att skapa denna högre grad av matchning ser Sverigedemokraterna det som en självklarhet att stärka och effektivisera studievägledningen i såväl grund- och gymnasieskolan som på komvux.

10.5.8 Förbättrad skolmiljö

Många av landets skolor lider av dåliga inomhusmiljöer, vilket är ett problem för såväl lärare som elever. Dessa problem kan vara exempelvis fukt, dålig luftkvalitet, flimmerbelysning, akustikproblem eller stor risk för Legionella. I en rapport från Boverket och Energimyndigheten uppskattades upprustningsbehovet till omkring 5 miljarder kronor.

Sverigedemokraterna vill att staten tar ett större ansvar för landets skollokaler, och öronmärker en satsning på motsvarande hälften av det totala behovet, givet att kommunerna själva skjuter till den återstående hälften.

11 Kultur

Sverigedemokraterna anser att kulturen har en central plats i politiken och i samhällsbygget. Kulturen ska vara livskraftig och till för alla. Vi eftersträvar särskilt att göra kulturen tillgänglig för barn, gamla och personer med funktionsnedsättning. För oss är det också självklart att Sverige är unikt och att den svenska kulturen också är unik och värd att bevara och belysa. Den gemensamma svenska kulturen är betydligt äldre än mångkulturen och vi vill särskilt belysa dess betydelse för det fredliga, demokratiska och solidariska välfärds-samhället vi lever i. Att stärka den nationella identiteten och kulturarvets ställning är således en förutsättning för alla som vill befrämja en positiv samhällsutveckling. Vi sänker därför anslag som inriktas sig på mångkultur och samtidskonst. Dessutom minskar vi anslagen till organisationer som baseras på kön och etnicitet. Vi satsar i stället på insatser som är ägnade åt att bevara och levandegöra det svenska kulturarvet. Vidare anser vi att det är angeläget att kulturen kommer så nära medborgarna som möjligt och stöder ansatser som syftar till att fördela kulturen mindre centraliserat och mer regionalt och lokalt. I detta ligger även satsningar på barn, unga och personer med funktionsnedsättning. Vi lägger även extra medel för att permanenta elitidrottsatsningen och vi tillskjuter medel till idrott för äldre. Anslagen till idrotten ska även inrymma pris- och löneomräkning.

Inom kulturpolitiken vill vi prioritera att antal områden.

11.1 Kulturarvsfonden och kulturmiljön

Som ett led i Sverigedemokraternas långsiktiga strävan efter att stärka kärnan i den svenska kulturen och återupprätta en gemensam nationell identitet föreslår vi en kraftig utökning av stödet till bevarandet av kulturarvet och levandegörandet av den traditionella, folkliga, svenska kulturen. Med inspiration från bl.a. Norge vill vi därför inrätta en särskild fond dit privatpersoner, organisationer, föreningar och i särskilda fall även kommuner ska kunna vända sig för att äska medel till verksamheter som bevarar och levandegör det traditionella svenska kulturarvet. Utöver att bidra med rena ekonomiska medel skulle en särskild kulturarvsfond också skicka en tydlig signal om att staten värdesätter den svenska nationens historia och kulturarv. Vi stärker även medlen för att bevara, vårda, levandegöra och sprida kunskap om fornlämningar, kulturlandskap och bebyggelse.

11.2 Kulturkanon

Sverigedemokraterna vill efter dansk förebild införa en speciell kulturkanon. En kulturkanon skulle kunna fungera som introduktion till det svenska kulturarvet och blåsa liv i den svenska kulturdebatten och flytta fokus från ifrågasättande av den svenska kulturens existens och från rotlöshet och i stället uppmuntra till ökad reflexion kring kulturarvet och dess betydelse för vårt samhälle.

Liksom i Danmark ska en kulturkanon syfta till att lyfta fram de delar av kulturarvet som kan anses vara särskilt värdefulla eller särskilt betydelsefulla för formlandet av den svenska identiteten och som vi därför vill bära med oss in i framtiden. Vid urvalet av de verk som ska ingå bör de svenska medborgarna beredas möjlighet att vara delaktiga.

11.3 Digitalisering av filmarkivet

I filmarkiven finns det många tusen äldre filmer som väntar på att bli digitaliserade, och det är bråttom. Det dröjer nämligen inte särskilt länge innan man inte kan köpa reservdelar till de analoga projektorerna längre och annan behövtlig teknik blir snabbt obsolet och försvinner snart från marknaden. Vi välkomnar att regeringen insett problemet och i viss mån tillskjutit medel. Vi anser dock att det inte räcker och för att filmarkivet verkligen ska kunna komma i gång med sin uppgift anslår vi ökade medel för digitaliseringen.

11.4 Kyrkoantikvarisk ersättning

Sverige har varit ett kristet land i 1 000 år. Ingen annan idé och institution har varit lika betydelsefull för formlandet av den svenska kulturen som kristendomen och den svenska kyrkan. Bevarandet av det kristna kulturarvet är således

en angelägenhet för alla. Sverigedemokraterna har via skrivelser och riksdagens utredningstjänst förstått att medlen som anslås i dag för den kyrkoantikvariska ersättningen inte fullt räcker till för det behov som i dag finns. Vi föreslår därför ökad kyrkoantikvarisk ersättning.

11.5 Museiverksamhet

Enligt vårt mål om mindre samtidskonst och mångkulturell konst prioriterar vi ned Statens museer för världskultur och Moderna Museet. I stället vi vill satsa på stöd till museer som bevarar eller visar upp många skiftande delar av det svenska kulturarvet, såsom Statens historiska museer, Statens maritima museer, Nationalmuseum med Prins Eugens Waldemarsudde, Naturhistoriska riksmuseet, Livrustkammaren och Skoklosters slott med Stiftelsen Hallwylska museet, Statens försvarshistoriska museer, Skansen och Nordiska museet.

11.6 Kulturarvsforskning och arkeologi

Vi stärker medlen till Riksantikvarieämbetet. Dels återför vi anslag som tidigare tagits ifrån ämbetet, dels ska medlen gå till att stödja kulturarvsforskning samt till arkeologisk verksamhet som vi anser fått tillbringa för lång tid i skymundan. Detta anslag syftar till ett första steg mot att lyfta upp arkeologin på dagordningen och för att minska risken för att arkeologisk verksamhet ska tvingas avbrytas i förtid.

11.7 Kultur för äldre

Precis som vi anser det vara viktigt med tidiga möten med kultur är det vår mening att kulturen bör följa människan genom hela hennes liv. Sedan en tid tillbaka står detta också klart för såväl regeringen som flertalet kommuner, och satsningar har genomförts för att som en del av det hälsofrämjande arbetet för våra äldre medborgare erbjuda kulturella aktiviteter. Det är glädjande att många av Sveriges kommuner valt att införliva kulturverksamhet i äldrevården. Sverigedemokraterna är av åsikten att satsningen på kultur för äldre snarast bör struktureras på nationell nivå och det är vår mening att vi med norsk förebild bör införa en bidragsfond för skapande äldreomsorg som skulle kunna hjälpa till att permanenta och lyfta kommunernas befintliga satsningar, på samma sätt som skolors kulturverksamhet förstärkts och nått helt nya nivåer tack vare Skapande skola.

11.8 Personer med funktionsnedsättnings rätt till kultur

Sverigedemokraterna tror på tanken om att individen själv är den som bäst bör bestämma vilken kultur han eller hon vill utöva. Vi stöder åtgärderna att tillpassa icke-statliga kulturlokaler så att de blir åtkomliga för personer med funktionsnedsättning. Vi lägger även extra medel till detta. Då vi är av uppfattningen att alla individer själva vet bäst vilken kulturell utövning de föredrar tillskjuter vi även medel till Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällsfrågor så att organisationer som företräder ungdomar med funktionsnedsättning ska kunna äska medel för kulturella verksamheter som de själva väljer. Tanken är att medlen ska kunna täcka allt från LAN-spel till utomhusaktiviteter av eget val.

11.9 Skapande förskola

Vi ser positivt på de satsningar som redan genomförts för att införliva kulturen i grundskolan. Projektet Skapande skola har på ett par år vuxit från att ursprungligen riktas enbart till högstadiel elever till att numera omfatta hela grundskolan. Bidrag har de senaste åren fördelats till hundratals skolor som via dessa medel kunnat ge sina elever tillfällen att uppleva fantastiska föreställningar och stärka sin kreativitet genom eget skapande och deltagande.

Regeringen har aviserat att den ämnar utöka satsningen till att omfatta även förskoleklassen. Det är ett steg på vägen, men inte tillräckligt. Då även förskolan har ett kulturuppdrag i sin läroplan anser Sverigedemokraterna att även den bör införlivas i satsningen.

11.10 Satsning på idrotten

För att ytterligare stärka den svenska idrottens internationella konkurrenskraft och ge oss nya framgångsrika idrottsstjärnor och förebilder som kan locka fler barn och ungdomar till idrottsrörelsen lanserades 2009 den s.k. elitsatsningen. Tyvärr beslutade regeringen att avsluta satsningen 2012. Vi menar att detta var ett felaktigt beslut och tillskjuter därför medel för att permanenta satsningen. Att säkra barns och ungdomars tillgång till idrott och fysisk aktivitet är en angelägen uppgift. Lika viktigt är det dock att göra detsamma för våra äldre medborgare. Vi vet att idrott och friskvård kan motverka många ålderssjukdomar, bidra till att förhindra fallolyckor och också bidra till att bryta den ensamhet och sociala isolering som många av våra äldre tyvärr lider av. Vi tillskjuter därför även medel till äldres rätt till idrott.

12 Familjer

Det är Sverigedemokraternas övertygelse att kärnfamiljen är den samlevnadsform som har bäst grundförutsättning att ge barnen en stabil och trygg uppväxtmiljö. Samtidigt är vi medvetna om att detta är en samlevnadsform som inte passar för alla och vill naturligtvis arbeta för ett fullgott samhällsstöd till alla samlevnadsformer där barn finns med i bilden.

Vår ideologiska utgångspunkt är att öka familjernas valfrihet och oberoende gentemot det offentliga.

12.1 Föräldrapenning

För de flesta föräldrar innebär familjebildande en ekonomisk belastning i dubbel bemärkelse. Dels tillkommer kostnader för själva barnet, dels försvinner arbetsinkomster i form av lön då någon av föräldrarna ska ta hand om barnet under den första tiden. Ett samhälle med vettiga prioriteringar bör inte låta ekonomiska barriärer motverka barnafödande i ett läge där nativiteten redan är låg.

Sverigedemokraternas ambition är att stärka föräldrapenningen i föräldraförsäkringen. Taket är redan så pass högt satt att de flesta inte kommer upp i det samtidigt som det vore oklokt att öka antalet dagar, emedan även nyblivna föräldrar måste återvända till arbetsmarknaden. En förstärkning sker således smartast genom en höjning av ersättningsbeloppet.

Jämställdhetsbonusen i föräldraförsäkringen är en kostsam reform som syftar till att inskränka på familjernas handlingsfrihet. Det är Sverigedemokraternas uppfattning att föräldrarna själva ska få bestämma hur föräldrapenningen ska disponeras. Det utrymme vi skapar genom att avskaffa reformen kan bättre användas i andra, mer prioriterade, satsningar inom familjeområdet.

12.2 Bostadsbidrag

De allra flesta hushåll som får bostadsbidrag är barnhushåll. Av landets 1 300 000 barnhushåll fick ungefär 14 procent bostadsbidrag under 2010. I synnerhet är det barnhushåll med ensamstående föräldrar som främst uppbär bidraget. Denna kategori lever ofta med små marginaler. Vi avser förbättra den ekonomiska situationen för denna grupp genom att höja ersättningsnivån för bostadsbidraget.

12.3 Vårdnadsbidrag

Vårdnadsbidraget kan i dag betalas ut med maximalt 3 000 kronor per månad och barn och syftar till att öka möjligheten för föräldrar att vara hemma med små barn mellan ett och tre år. Bidraget är dock frivilligt för kommunerna att införa, vilket gör att långt ifrån alla småbarnsföräldrar ges möjlighet att nyttja

det. Den maximala summan om 3 000 kronor ska också jämföras med kostnaden för en dagisplats, vilken uppgår till omkring 100 000 kronor per år. Vårdnadsbidraget är alltså inte att betrakta som en kostnad, utan som en reform som ökar familjens valfrihet och oberoende gentemot det offentliga.

Sverigedemokraterna vill vidareutveckla reformen, dels genom att lagstadga så att kommunerna måste erbjuda vårdnadsbidrag, dels genom att höja maximalbeloppet till 6 000 kronor per månad och barn.

12.4 Sorgpeng

Varje år dör omkring 900 barn i Sverige. Föräldrarna kan i samband med en sådan tragisk händelse ta ut 10 dagar vardera med tillfällig föräldrapenning. Precis som organisationen Sams (Samarbete för Människor i Sorg) poängterar är detta långt ifrån tillfredsställande. Ofta kan det ta längre tid än så innan man förstått vad som faktiskt skett. Sverigedemokraterna vill utöka möjligheten att ta ut sorgpeng till en månad, vilket kanske inte heller är tillräckligt alla gånger men i vart fall ett steg i rätt riktning.

Föräldrar som har förlorat ett barn får också svagare anknytning till arbetsmarknaden även lång tid efter förlusten. Den negativa sysselsättningseffekten uppgår till -2,1 procent för både män och kvinnor sex år efter barnets död. Att samhället sluter upp bakom familjer i sorg är alltså inte enbart en fråga om empati, utan kan ses som en klok investering på längre sikt.

12.5 Småbarnsföräldrar

12.5.1 Förskoledagar

För många småbarnsfamiljer innebär det ett problem att dagiset är stängt under långa perioder på sommaren, eller när det har s.k. planeringsdagar. Sommaruppehållet medför ofta att familjen inte får någon egentlig ledig tid tillsammans, då den ena föräldern måste jobba medan den andra tar hand om barnen. Sverigedemokraterna vill införa en lagstadgad rätt till s.k. förskoledagar, där en förälder från varje hushåll med barn i åldern 1–5 år ges rätt att ta ut fem dagars obetald tjänstledighet. Omkring 320 000 hushåll skulle komma att beröras av förslaget, och Sverigedemokraterna kalkylerar med att vart fjärde hushåll också skulle nyttja möjligheten.

12.5.2 Dubbeldagar

Enligt nuvarande regelverk kan nyblivna föräldrar ta ut föräldrapenning gemensamt, s.k. dubbeldagar. Dessa är dock begränsade till högst 30 dagar och får heller inte användas av de reserverade dagarna. Sverigedemokraterna vill öka gränsen till 60 dagar samt göra det möjligt att använda föräldrarnas respektive reserverade dagar. Förslaget är helt frivilligt.

12.5.3 Kontaktdagar

Kontaktdagar är en möjlighet för föräldrar att med statligt stöd kunna spendera tid med sina barn på skola eller fritidshem. Systemet har tidigare funnits under perioder, senast mellan 2001 och 2003. Sverigedemokraterna vill återinföra kontaktdagarna, vilket innebär att varje förälder får rätt till en kontaktdag per år och barn i åldern sex till tolv år, med en ersättning baserad på SGI. Syftet är att underlätta för föräldrar att engagera sig i barnens skolgång och att finnas som stöd vid behov. Bland de omkring 800 000 barn som kan komma att beröras av reformen kalkylerar vi med att nyttjandet ligger på 0,15 dagar per barn och år, vilket är i linje med hur det såg ut innan reformen avskaffades.

12.5.4 Nattis

I dagsläget kan kommuner ansöka om statsbidrag för ökade kostnader för omsorg som erbjuds under obekvämt arbetstid. Bidraget ges till kommuner som erbjuder omsorg när förskola eller fritidshem har stängt. Sverigedemokraterna ser positivt på idén och menar att ”nattis” fungerar som ett mycket bra komplement till ordinarie dagis. I synnerhet kan ensamstående föräldrar i yrken med mycket obekvämt arbetstid tänkas vinna på det. Vi avser därmed förstärka det befintliga bidraget.

13 Tillväxt

13.1 Forskning och utveckling

Den forskningsverksamhet som bedrivs på svenska universitet och högskolor är oerhört viktig för att landet ska kunna underhålla och återskapa den spetskompetens som är nödvändig för att skapa nya innovationer. Sverige ska vara en framträdande kunskapsnation och vi avser därför utöka forskningsanslagen inom högskolorna och universiteten under den kommande budgetperioden. Vi ska ligga i framkant i områden som kärnfysik, genteknik, nanoteknik, informationsteknik, rymdteknik, mineralogi, geovetenskap och skogsforskning.

Om Sverige åter ska bli ett land med världsledande konkurrenskraft i högteknologiska och avancerade sektorer kan vi inte endast förlita oss på att marknaden tillskjuter det efterfrågade kapitalet. Staten finansierar och driver redan grundforskning och privat forskning på olika plan. Vi ser det som en självklarhet att också öka anslagen till statlig forskning för att bredda och vitalisera redan befintlig forskning i landet. Även här ser vi en enhet bestående av utbildning, forskning, företagande och arbetsmarknad.

Sverigedemokraterna ser ett behov av en marknadskompletterande riskkapitalfond, där fonden prioriterar de företag som har små möjligheter att söka kapital på den ordinarie riskkapitalmarknaden. En ökad tillgång på riskkapital bedömer vi vara av vikt för att stärka landets konkurrenskraft. Vi föreslår en extra vinstutdelning från Vattenfall på upp till 5 miljarder kronor om året under förutsättning att vinstutrymmet finns.

13.2 Energi

För att Sverige ska kunna upprätthålla en hög internationell konkurrenskraft och levnadsstandard vill Sverigedemokraterna föra en energipolitik som säkerställer en prisvärd och tillförlitlig energiförsörjning för såväl hushåll som näringsliv.

Det är viktigt för en nation att ha kontroll över sin egen energiförsörjning, men detta utesluter inte att energisystem kan delas och utvecklas genom samarbete mellan nationer i vårt närområde.

En hög grad av självförsörjning är dock att föredra för att säkerställa att vi uppnår målen med vår energipolitik. Sverigedemokraterna strävar därför efter att bibehålla och utveckla landets energisystem, med fokus på leveranssäkerhet och miljöansvar.

13.2.1 Energitillförsel

Tillgång till energi är en grundförutsättning för att vi ska kunna behålla och utveckla vårt välbefinnande. Näringslivets konkurrenskraft får inte försämrats till följd av en osäker inhemsk energiprissituation eller energiproduktion. Elpriserna måste sammantaget sänkas och kapaciteten för elproduktionen måste öka så att hushållen kan hålla sina boendekostnader på en rimlig nivå.

Energieffektivisering är ett av flera områden som har en betydande potential och som måste utnyttjas. Den offentliga sektorn ska sträva efter en energieffektiv verksamhet, detta genom upphandling av ny och innovativ energieffektiv teknik inom alla led, från produktion till slutanvändning.

Sverigedemokraterna ser positivt på dagens konkurrensutsatta och öppna nordiska elmarknad, men detta kräver också att myndigheter bevakar eventuella missbruk av exempelvis produktionsmonopol. Vi ställer oss negativa till en gemensam EU-elbörs.

I dagsläget står ett fåtal bolag för den klart största delen av elproduktionen i Sverige. Det finns därför skäl att fortlöpande granska och utvärdera den avreglering av elmarknaden som har skett. För att undvika undanträngningseffekter av mer kostnadseffektiva energislag och motverka ett bestående framtida högre elpris bör en utvärdering av elcertifikatssystemet genomföras.

Sverigedemokraterna eftersträvar en situation där Sverige har en elproduktion som klarar av efterfrågan och motverkar de pristoppar som riskerar att uppstå under vinterhalvåret.

Vattenfall bör förbli i statlig ägo och ska ha till sin främsta uppgift att förse svensk industri och svenska folket med tillförlitlig och prisvärd el. Vattenfall bör flytta fokus från expansion i utlandet till att värna den svenska elförsörjningen ur ett långsiktigt perspektiv. I detta värnande ingår bl.a. ansvar för produktionsanläggningar och inte minst elnät. Vattenfall ska ha som mål att utveckla miljökadlig kolkraft. Sverigedemokraterna är inte principiella motståndare till att sälja av bolagets verksamheter utanför Norden.

Sverigedemokraterna arbetar för att överbygga politisk oenighet med målsättningen att marknaden ska vilja investera i långsiktigt hållbara energilösningar.

13.2.2 Kärnkraft

Kärnkraften står i dag för nästan hälften av Sveriges elproduktion och kommer inom överskådlig framtid att utgöra grunden för svensk energiförsörjning. En nedläggning av svensk kärnkraft skulle utgöra ett direkt hot mot svensk basindustri och svensk ekonomi. Hushållen skulle dessutom riskera att bli drabbade av högre elpriser och ökad import av elektricitet som i många fall produceras med fossila energikällor.

Kärnkraftverken börjar dock bli ålderstigna och det finns ett stort behov av att ersätta befintliga reaktorer med nya. Sverigedemokraterna ser därför positivt på en satsning i form av forskning och utveckling av svensk kärnkraft. Vi vill satsa på kärnkraft i den omfattning som krävs för att upprätthålla och säkerställa en trygg elförsörjningssituation för i första hand Sverige. Gränsen på tio kärnkraftverk ska rivas upp för att undvika överlappningsproblem mellan gamla och eventuella nya verk.

Statliga Vattenfall kan vara en av flera betydelsefulla aktörer när det gäller att ersätta befintliga kärnkraftsreaktorer och även bygga nya kärnkraftverk. För att stimulera byggandet och skapa incitament för att förnya reaktorer föreslår Sverigedemokraterna ett slopande av den orättfärdiga effektskatten, vilken är en direkt straffskatt på kärnkraft som inte utgår på övriga energislag. Ingen effektskatt kommer att utgå på reaktorer som installeras efter den 1 januari 2015. På lång sikt, när nuvarande reaktorer är utbytta, beräknas reformen kosta 1,6 miljarder kronor årligen. En dylik reform väntas också på sikt leda till lägre energipriser, eller i vart fall till minskade prisstegringar. Reformen bedöms inte ha några budgetära effekter för kommande budgetperiod.

13.2.3 Vindkraft

Sverigedemokraterna är inte negativa till vindkraften som energikälla, men vi ser inte hur vindkraften skulle kunna bli en del av baskraften då den inte kan bidra med konstant elproduktion eftersom effekten varierar utifrån rådande väderförhållanden.

En storskalig utbyggnad av vindkraften kommer att kräva en kostsam utbyggnad av såväl stamnät som regionnät samt skapa behov av en omfattande upprustning av landets befintliga vattenkraftverk för att denna ska kunna fungera som reglerkraft för stora mängder vindkraft.

Vindkraftverk bör företrädesvis placeras i glesbefolkade delar av landet. Om fastighetsägare drabbas av sänkt marknadsvärde till följd av en vindkraftsetablering bör de ersättas ekonomiskt av ägaren till vindkraftsparken. Stor hänsyn måste tas till den lokala opinionen samt till miljö- och naturintressen.

13.2.4 Vattenkraft

Vattenkraften är tillsammans med kärnkraften basen för vår elproduktion. Då vattenkraften är förhållandevis enkel att reglera används denna, till skillnad från kärnkraften, också som en reglerkraft vid snabba förändringar av efterfrågan eller ojämn försörjning från exempelvis vindkraft. Den storskaliga utbyggnaden av vattenkraften får ses som ett avslutat kapitel. Det finns dock en viss

potential i effektivisering av befintliga anläggningar. Sverigedemokraterna vill dock skydda de orörda nationalälvarna från utbyggnad av vattenkraft.

Det är av största vikt att landets befintliga vattenkraftstationer underhålls och moderniseras. Många av de äldre stationerna har stått verksamma sedan mitten av 1900-talet och är i dag i stort behov av renovering. Sverigedemokraterna anser att statliga Vattenfall därför bör lägga större vikt vid underhåll och modernisering av sina befintliga produktionsanläggningar för att därmed bidra till att trygga landets elförsörjning på lång sikt. Vid modernisering och underhåll av produktionsanläggningar ska stor hänsyn tas till närmiljö och den biologiska mångfalden.

13.2.5 Solkraft

Solceller för elframställning avsedd för leverans ut på elnätet är på Sveriges breddgrader, med vår energianvändning, extremt ineffektivt. Då solceller nästan uteslutande levererar energi på sommarhalvåret, när vi behöver den som minst och därmed står med en stor överkapacitet, innebär investeringar i solkraft att parallella energisystem byggs upp. Solceller kan i realiteten inte ersätta någonting i vårt energisystem utan ger endast högre samhällskostnader för energi och belastar miljön negativt. Inte minst får andra energilag svårare att få täckning för gjorda investeringar.

13.2.6 Biobränslen och nya energikällor

I dag är biobränslen en stor och växande resurs för produktion av värme och elektricitet. Biobränslen är en förnybar energikälla som inte bidrar till växthuseffekten. Det är dock viktigt att skog och mark brukas på ett sätt som är långsiktigt hållbart. Det finns en stor potential i en förädling av dagens biobränslen, så att de på sikt kan ersätta behovet av importerad olja och gas både inom transportsektorn och som råvara inom industrin.

Som ett led i vår ambition att ta Sverige ur oljeberoendet samt för att utveckla den inhemska energiindustrin väljer vi att avsätta resurser till en satsning på forskning, utveckling och innovation inom biobränslen och vidareutveckling av skogsråvara.

13.2.7 Sänkt elskatt

Elpriset består i dag till stor del av diverse skatter och moms. Vi ser ett behov av att sänka dessa skatter. Elpriserna måste sammantaget sänkas så att hushållen kan hålla sina boendekostnader på en rimlig nivå.

Sverigedemokraternas ambition är att sänka elskatten med uppemot 10 öre per kWh under kommande mandatperiod. Detta skulle ge en villa med en förbrukning på 25 000 kWh/år en nettobesparing på drygt 200 kr/månad.

13.3 Bostäder

Sverigedemokraternas mål för området bostadsmarknad är att skapa förutsättningar för välplanerat, energieffektivt och hållbart bostadsbyggande för både ung och gammal. Vi vill förenkla andrahandsuthyrningar, sänka skatterna för studentbostäder samt underlätta för upprustning av storstädernas miljonprogramsområden.

13.3.1 Andrahandsuthyrning

Sverigedemokraterna vill göra det skattefritt att hyra ut en del av bostaden men också skattebefria andrahandsuthyrningen och göra reglerna för denna typ av uthyrning mer flexibla.

Den statsfinansiella kostnaden blir liten för dessa förändringar och det blir ett lågt pris att betala för att på kort tid lösgöra ett stort antal bostäder för unga och studenter. Dessa tvingas för närvarande ofta tacka nej till arbete eller utbildning då de inte hittar ett boende. Mycket talar för att dessa boendemöjligheter skulle kunna uppstå just i storstadsregionerna där bostadsbristen är som störst. De samhällsekonomiska vinsterna skulle bli stora när vår bostadsyta nyttjas på ett mer effektivt sätt.

13.3.2 Studentbostäder

Sverigedemokraterna anser att det är orimligt att studentbostäder inte betraktas som elevhem, vilket man gör undantag för i fastighetstaxeringslagen, med slopad fastighetsavgift som följd. Vi vill avskaffa den kommunala fastighetsavgiften för studentbostäder.

Vi vill förenkla byggnormerna för att göra det billigare att bygga fastigheter. Framst är det hissnormen och andra normer som vi vill förändra så att det smidigare och billigare ska gå att producera studentlägenheter.

13.3.3 Bostadsbyggande och bostadspolitik

Vi vill skapa en långsiktig och hållbar lösning vad gäller upprustningsbehov och underhåll för bostadsbestånden i vårt land. Sverigedemokraterna vill införa skattefria underhållsfonder.

Andra viktiga åtgärder är att samordna den kommunala bostadsplaneringen på regional nivå samt att ta bort möjligheten för kommunerna att upprätta egna byggnormer.

13.4 Infrastruktur

Järnvägen är alltjämt det mest energieffektiva transportmedlet på land. Sverigedemokraternas ambition är att genom utökade anslag till drift, underhåll, re-investeringar samt nyinvesteringar dels minska funktionsstörningarna i vårt nät, dels öka kapaciteten där bristerna är som störst. Vi vill ge Trafikverket ett särskilt uppdrag att utreda, beakta och prioritera gruvnäringens behov givet

denna högre ambitionsnivå för järnvägen. Sverigedemokraternas ambition är att infrastrukturen ska spela en mer aktiv roll i skapandet av tillväxt till skillnad från regeringens laissez-faire-liknande inställning.

Trafikverket har identifierat fyra olika ambitionsnivåer, varav den lägsta siktar på att bibehålla den nuvarande kapaciteten och punktligheten medan den högsta siktar på att förstärka samt utöka kapaciteten där bristerna är som störst genom såväl trimningsåtgärder som nyinvesteringar. Vi anslår tillräckliga medel för att uppnå den högsta ambitionsnivån samt för att lägga ytterligare fokus på gruvnäringens behov.

Samtliga förbättringar i järnvägsnätet bör ske i enlighet med Trafikverkets s.k. fyrstegsprincip.

Vi anser inte att upprustningen ska finansieras genom höjda banavgifter då det leder till en prisökning som gör att utnyttjandet av järnvägen kommer att minska. Det är vår mening att det ska finansieras genom huvudsakligen statligt stöd. Regeringens satsningar är otillräckliga. ”Lappa och laga”-mentaliteten som karakteriserat det svenska järnvägsnätet måste få ett slut.

Det är Sverigedemokraternas bedömning att målsättningarna nås bäst genom att samtliga delar av järnvägen återregleras till statlig kontroll.

13.4.1 Återreglering

Sverigedemokraterna vill se en återreglerad järnväg. Avtalen mellan operatörer och trafikhuvudmännen omfattar dock som regel 3–8 år. Då marknaden för järnvägen nyligen har avreglerats skulle kostnaden för att lösa dessa avtal i framtid bli för stor för staten. Återregleringen måste därför göras under tillräckligt lång tid för att berörda avtal ska löpa ut. Efter att de första avtalen har löpt ut bör regeringen tillsätta en statlig utredning som får visa avregleringens konsekvenser.

Under den fortsatta avregleringen ska det, för att öka utnyttjandet av järnvägen, utarbetas ett gemensamt biljettbokningssystem samt samordnade tidtabeller mellan de olika operatörerna. Det krävs också en samordning och samarbete mellan operatörerna för att identifiera och lösa problem som uppstår vid ett gemensamt utnyttjande av järnvägssystemet.

Den svenska avregleringen av järnvägen har legat före den av EU-direktiv 91/440/EG tvingande avregleringen; i den konsoliderade versionen av direktivet uppges att järnvägsföretag vars verksamhet är begränsad till uteslutande stadstrafik, förortstrafik eller regional trafik inte omfattas av direktivet.

Endast tre länder i världen har tidigare genomfört en fullskalig avreglering av järnvägen: Storbritannien, Nya Zeeland och Estland. Samtliga har slutat med att man har återreglerat. Det finns således ingen positiv utvärdering av projektet, men trots detta vill EU driva igenom ett direktiv som kräver att medlemsstaterna ser till att järnvägsföretagen görs oberoende av regeringarna, introducerar kommersiell förvaltning samt skiljer förvaltningen av infrastrukturen (dvs. spåren) från transporterna. Enligt brittiska studier ledde avregleringen till att operatörerna drev sin verksamhet i rent vinstsyfte med följd att underhållet blev eftersatt, löner hölls nere och ett antal olyckstillbud inträffade.

En fortsatt statlig styrning av den svenska järnvägen kan tillåtas ha ett fåtal mindre ekonomiskt försvarbara nät om de i kombination med lönsamma nät ändå genererar en viss vinst. Detta bidrar till att hålla priset nere för konsumenten och även till att kunna bevara vissa mindre utnyttjade järnvägslinjer som är viktiga för glesbygden.

13.4.2 Upprustning av järnvägsnätet

Underhållet av det svenska järnvägsnätet är extremt eftersatt, vilket har fått till följd att många människor varje dag kommer för sent till sina arbeten och får svårt att planera sin vardag. Detta är kostsamt för staten på grund av förlorad arbetskraft och ersättningar för resegaranti.

En ökning av anslagen till underhåll, drift och reinvesteringar ger möjligheter att proaktivt avhjälpa en större andel av de avvikelser i infrastrukturen och de tekniska system som annars riskerar att skapa störningar i trafiken. Exempel på åtgärder är komponentbyten av de mest utsatta växellåra i storstadsregionerna, installation av modern växelvärmestyrning för att minska vinterproblematiken och ett ökat antal detektorer för felaktiga strömavtagare för att minska antalet nedrivna kontaktledningar.

Trafikverket menar även att anläggningsbeståndets ålder ökar samtidigt som trafiken ökar. Om detta förhållande fortsätter att gälla kommer funktionsstörningarna att bli mer påtagliga framgent. Detta påvisar det kraftiga behovet av investeringar i drift och underhållsåtgärder. Det framstår också som uppenbart att det är samhällsekonomiskt lönsamt att öka budgetnivån för underhåll och reinvesteringsåtgärder.

För att utnyttja infrastrukturen så effektivt som möjligt behövs även flera s.k. trimningsåtgärder. Detta kan innebära exempelvis förlängning av mötespår eller plattformar.

Om upprustningen fortsätter att negligeras kommer detta i praktiken att innebära att ett antal sträckor nedprioriteras med antingen färre tåglägen eller med lägre hastigheter. Detta ligger i så fall under den av Trafikverket etablerade lägsta ambitionsnivån och kan inte anses godtagbart för ett land som Sverige.

13.4.3 Utbyggnad av järnvägsnätet

Det svenska järnvägsnätet är hårt belastat och än mer belastat blir det när den senaste avregleringen träder i kraft och ytterligare operatörer ska in på samma redan hårt nyttjade järnvägsnät. Vissa sträckor är så pass hårt belastade att de i princip är fullbelagda; antalet sträckor som anses fullbelagda har ökat från 13 stycken 2005 till 30 stycken 2010. Den totala sträckan har ökat med 50 procent under perioden.

Enligt Trafikverket är det till att börja med viktigt att prioritera en kapacitetsökning på Södra och Västra stambanan, Ostkustbanan, Malmbanan samt runt storstäderna. Det beräknas ta 7–10 år innan dessa kapacitetsökningar ger effekt, varför det är viktigt att initiera arbetet omgående.

En utbyggd och väl fungerande järnvägstrafik leder till att fler utnyttjar tågen för såväl person- som godstransporter vilket leder till en energieffektivisering som i längden ger mindre miljöförstöring.

13.4.4 Särskild investeringspott för marknadsåtgärder

Sverigedemokraterna prioriterar såväl utveckling som vidmakthållande av statens transportinfrastruktur. Utöver det vill vi införa en marknads-pott för investeringar utöver den ordinarie budgetramen. Potten föreslås uppgå till motsvarande 2 procent av hela budgeten för kommunikationer – utgiftsområde 22. Marknads-potten syftar till att snabbt kunna användas för att bygga bort uppkomna flaskhalsar som står i vägen för betydande investeringar i näringslivet. Förslaget ligger i linje med vad som lyfts fram av Näringslivets Transportråd.

13.4.5 Fyrfilig motorväg på E20

Fungerande infrastruktur är avgörande för industri, företagande och den regionala utvecklingen, och vägen mellan rikets två största städer är på långa sträckor kraftigt undermålig, inte minst i Västra Götaland. Den underdimensionerade standarden på vägen ger upphov till dålig framkomlighet och försämrad trafiksäkerhet. Allvarliga olyckor är oacceptabelt frekventa. Beroende på vägstandard beräknas kostnaderna för de viktigaste sträckningarna till mellan 4,8 och 8,0 miljarder kronor och tidsplanen för ett helt färdigt projekt beräknas till mellan 6,5 och 10,5 år i Trafikverkets ”Åtgärdsstudie, E20 genom Västra Götaland”. Sverigedemokraterna föreslår en projekteringsstart för att bygga ut viktiga delar av E20 till motorväg eller mötesfri två-plus-två-väg under kommande mandatperiod.

15 Säkerhet

Målet för det militära försvaret är att enskilt tillsammans med andra, i vårt närområde, försvara Sverige och främja vår säkerhet.

Militära operationer utanför vårt närområde bör ses som militärt bistånd.

Riksdagen fattade 2009 beslut om en ny försvarspolitisk inriktning mot ett insatsförsvar baserat på frivillighet. Trots att det eftersträvade försvaret är väldigt litet har det varit svårt att få tillräckligt med frivilliga. Vi förespråkar en partiell värnplikt liknande den som finns i Norge och Danmark. De värnpliktiga kommer inte bara att krigsplaceras och repetitionsövas utan utgör också en naturlig grupp att kontraktera soldater ur.

14.1 Försvarets anslag är för lågt

Det behövs en helt ny försvarspolitik. Anslaget till försvaret har urholkats under lång tid. År 1982 var försvarets andel av BNP 3,0 procent och i dag är den nära 1,1 procent. Regeringen påstår sig vilja stärka försvaret med några

hundratals miljoner kronor. Dels är det en alldeles för liten höjning, dels kan man diskutera om det över huvud taget är en höjning. Budgeten 2013 för hela utgiftsområde 6 var 46 197 miljarder kronor och föreslås 2017 bli 49 635 miljarder kronor. Om försvarsbudgeten skulle ökas i takt med den BNP-tillväxt som regeringen räknar med fram till 2017 skulle detta budgetvärde bli 52 448 miljarder kronor. Sanningen är alltså den att regeringen fortsätter att urholka försvarets andel av BNP ännu mer i relation till redan fattade beslut om IO 14. Den av regeringen meddelade ökningen av anslagen till UO 06 kommer i stor utsträckning att förbrukas av naturligt ökade kostnader för personal, övningsverksamhet och materiel. Detta är särskilt allvarligt då Riksrevisionsverket i rapporten Ekonomiska förutsättningar för en fortsatt omställning av försvaret (RiR 2014:7) anger att det saknas 30–50 miljarder kronor för anskaffning av materiel de närmaste tio åren. Trots det akuta allvarliga säkerhetspolitiska läget gör regeringen ingenting för att åtgärda detta underskott.

År	BNP	BNP-tillväxt (%)	Vad regeringen satsar (mdkr)	Vad regeringen borde satsat	Vad SD satsar
2013	3 633,5		46 197		
2014	3 724,3	2,5	47 196	47 352	50 196
2015	3 858,4	3,6	47 847	49 057	52 847
2016	4 008,9	3,9	48 508	50 970	55 508
2017	4 125,1	2,9	49 635	52 448	58 635

Vi föreslår 58 635 mdkr för 2017 och utgiftsområde 6.

14.2 Försvarets effektivitet är för låg

Försvarets effektivitet har minskat av flera orsaker: dels har man gått under en kritisk massa när alltför få enheter av olika materielsystem återstår, dels har genomförandegruppen pausat vissa materielprojekt och dels har några förbandsflyttningar resulterat i brist på kompetent personal.

14.3 Försvarets anpassning är inte optimal

Försvarets anpassning lider av sviterna av såväl den strategiska pausen då försvarets förmåga tilläts bli noll och sedan av den nyss avskaffade policyn att Sveriges försvar börjar i Afghanistan. Nu har Sverige åter en försvarsplanering. Men det tar tid att återta förmåga till försvar av Sverige.

14.4 Upprustning av försvarsmakten

Det militära försvaret ska genomföra de insatser som riksdag och regering beslutat eller som i övrigt följer av Försvarsmaktens uppgifter. Försvarsmakten ska lösa följande uppgifter:

- ? upptäcka och avvisa kränkningar av det svenska territoriet och i enlighet med internationell rätt värna suveräna rättigheter och nationella intressen i områden utanför detta
- ? söka samverka och kostnadsdelat verksamheten med de nordiska grannländernas försvarsmakter i mån av ingångna avtal
- ? med befintlig förmåga och resurser bistå det övriga samhället och andra myndigheter vid behov
- ? äga beredskap att snabbt kunna ställa personal till förfogande för räddningsledare vid terrorism eller annan asymmetrisk krigföring
- ? äga beredskap att kunna sända en utlandsstyrka för fredsbevarande eller fredsskapande insatser med stöd av FN-mandat.

Sverigedemokraterna yrkar på att riksdagen bemyndigar regeringen att för 2015 utnyttja en kredit på högst 50 miljarder kronor i Riksgäldskontoret om krig, krigsfara eller andra extraordinära förhållanden föreligger.

14.4.1 Försvarspolitikens inriktning

Internationella samarbeten

Det finns inte tillräckliga skäl att vi ska ansluta oss till Nato. Nato har förvisso historiskt löst många svåra uppgifter; inte minst har man besegrat det kommunistiska Sovjet genom kapprustning. Sverige har dock sedan andra världskriget spelat en faktisk roll som en alliansfri och militärt stark fredsbevarande nation.

Sveriges försvarspolitik ska fokusera på försvaret av Sverige. Genom att stärka vårt eget försvar, genom att fullt ut verka för ett nordiskt försvarssamarbete och genom partnerskapet för fred med Nato tar Sverige sitt säkerhetspolitiska ansvar. När Sverige återfått ett existensförsvar så är det rimligt att Sverige åter bidrar med militärt bistånd i fredsskapande och fredsbevarande insatser med FN-mandat bakom. Det är en balanserad inställning långt från både isolationism och förlorad självständighet.

Försvarsmakten ska inte delta i Nordic Battlegroup. Sverige ska inte heller utlova ensidiga solidaritetsgarantier.

I Sveriges partnerskap med Nato bör det finnas lika konkreta planer för såväl vilket bistånd Sverige ska lämna vid angrepp mot ett eller flera Natoländer som konkreta planer över den hjälp vi kan vänta av Nato vid angrepp på Sverige. För att kunna avtala och skapa ett konkret partnerskap med Nato så måste Sverige äga en militär kapacitet som är avsevärt mer utvecklad än den nuvarande.

Dimensionering av existensförsvaret

Den dagsaktuella hotbilden är inte den viktigaste utgångspunkten när vi bedömer vårt behov av militärt försvar. Hotbilden kan snabbt förändras, däremot kan vi inte snabbt återta acceptabel försvarsförmåga. Faktiska styrkeförhållanden och värstafallscenarion måste vara underlag för vårt behov av militärt försvar.

Sverige bör efter en förstärkning av försvaret ha ett balanserat försvar med sådan styrka och sammansättning att det skapar en så hög tröskeffekt att detta i det längsta avhåller en presumtiv angripare från anfall.

Det moderna militära försvaret är beroende av högteknologiska system för att skapa ett starkt skalskydd och därigenom avskräcka från fiendtligheter och påtryckningar, men det är samtidigt fortfarande beroende av folkets försvarsvilja och den enskilde soldatens mod och beslutsamhet. En starkt försvarsvilja och en förankring av försvaret hos folket uppnås främst genom värnpliktsutbildning och starka frivilligorganisationer.

Värnplikten

En återinförd värnplikt är nödvändig för att på ett trovärdigt sätt nå upp till den kvantitet förband som är nödvändig för försvaret av Sverige. Cirka 6 000 värnpliktiga bör utbildas i grundläggande militär utbildning (GMU) och cirka hälften av dessa utbildas vidare för krigsplacering i brigaderna. I och med återaktiverandet av värnplikten återgår armén till ett system med fredsorganisation och krigsorganisation. Anställda och kontrakterade är lika många som i regeringens förslag.

Årliga övningar i brigader är helt avgörande för att uppnå politisk vilja – dvs. användbara, tillgängliga, väl samövade fältförband för nationella och internationella uppgifter. Ett nytt system för krigsförbandsövningar (KFÖ) bör införas där varje brigad tränas vart sjätte år.

14.4.2 Försvarets finansiering och materieförsörjning

Finansiering

I början av 1980-talet var försvarets andel av BNP 2,9 procent för att sedan sjunka till dagens 1,2 procent. De minskade försvarsanslagen och stora omställningskostnaderna i kombination med en ensidig inriktning mot ett renodlat insatsförsvar har gjort att den svenska förmågan till territoriellt försvar i dag på allvar kan ifrågasättas. För att garantera rikets säkerhet måste nedrustningspolitiken få ett slut.

Försvarsindustristrategi

I dag har tyvärr många av de svenska försvarsindustrierna utländska ägare, men fortfarande har det stor ekonomisk betydelse för Sverige att industrierna utvecklar och producerar materiel i landet. Det har även en strategisk betydelse för försvaret.

En försvarsindustristrategi bör upprättas där vi tydligt definierar våra säkerhetspolitiska intressen kopplade till särskilda kompetenser i fråga om tillverkning av eller handel med försvarsmateriel, och en svensk myndighet som upphandlar försvarsmateriel bör använda undantagsregeln i artikel 346 i EUF-fördraget på liknande sätt som andra medlemsländer som har viktig försvarsindustri.

Vidare bör Sverige återta kravet på offset (motköp) i syfte att gynna svenska SMF. Svenska myndigheter bör tilldela underleverantörer en god andel av kontraktet i syfte att ekonomiskt gynna viktiga innovationsföretag enligt rätten att göra så i artikel 21.4 i försvarsupphandlingsdirektivet.

Statligt finansierad forskning och utveckling (FoU) är väldigt viktig för försvarsindustrin och bör koncentreras mot områden där vår industri är framgångsrik. De produkter vår försvarsindustri ska konkurrera mot på världsmarknaden är så gott som uteslutande initierade med statliga FoU-anslag.

Försvarsindustrin berör ca 30 000 jobb och sysselsätter indirekt ca 100 000 människor. Gripen, robotar, luftvärn, ubåtar och korvetter samt rymdteknik med kommande militär tillämpning visar att de svenska vapensmedjorna inte bara har stolta anor utan även en framtid om regering och riksdag sköter frågor om upphandling och FoU klokt.

När vi köper svenskt försvarsmateriel som är producerat med högteknologi så sker en stark ekonomisk återkoppling i samhällsekonomin. Möjligheten till kommande exportordrar för Gripen E/F är exempelvis stor och Gripen är i högsta grad en tillväxtpolitisk fråga. Exempelvis har det beräknats att de totala nettovinsterna för Gripenprojektet är 2,6 gånger högre än kostnaderna.

14.4.3 Armén

Armén bör bestå av såväl rörliga fältförband som territorialförsvarsförband.

En fältarmé med samövade brigader är oundgänglig om Sverige ska kunna försvaras. Med befintliga anläggningar, materiel, yrkesofficerare och kontrakterade kan en och en halv mekaniserad brigad sättas upp. Ytterligare brigader bör sättas upp successivt när försvarsförmågan återtas med målet att 2022 ha sex mekaniserade brigader. Bemanning av dessa måste i så fall ske med en blandning av kontrakterad och värnpliktig personal.

Territorialförsvarsförband skapas ur de nationella skyddsstyrkorna/hemvärnet och kan utgöras av lokalt rekryterade värnpliktiga och frivilliga soldater med minst GMU och kort mobiliseringstid.

14.4.4 Marinen

Marinen har ett behov av såväl en förstärkt regional indelning som förnyade materielsystem på sikt. Vi föreslår därför att Marinbas Öst (Berga), Marinbas Väst (Göteborg) samt Härnösand och Fårösunds Marindetachment sätts upp.

Marinbas Öst (Berga) bör sättas upp för att utbilda till kustartilleribrigader. Kustartilleribrigaderna bygger på värnplikt och dubbelorganisation (freds- och krigsorganisation) medan övriga marinen bygger på anställda och kontrakterade.

14.4.5 Flygvapnet

Jämte Skaraborgs flygflottilj (F 7 Såtenäs), Blekinge flygflottilj (F 17 Kallinge) och Norrbottens flygflottilj (F 21 Luleå) bör Upplands flygflottilj (F 16 Uppsala) sättas upp. Flygvapnet bygger på anställda och kontrakterade. Bas 90-systemet bör återskapas. Skydd genom spridning är kostnadseffektivt och ger ett stort strategiskt värde.

Sverigedemokraternas uppfattning är att anskaffning av 100 stycken JAS 39 Gripen E/F ska förberedas inom snarast möjliga och rimliga tid. En utveckling

av flygvapnets kapacitet är nödvändig för att kunna möta den nivå som andra flygvapen i vårt närområde kommer att ha om några år.

14.4.6 Försvarets stödresurser

FRA är i tider av nya hotbilder och ökad terrorism en första försvarslinje och det är viktigt att FRA har möjlighet att teknikutveckla för att kunna upptäcka utländska förhållanden som utgör ett hot mot vår nation eller mot enskilda svenska medborgare.

Försvarsunderrättsledningsstolen och Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamheten ska garantera att den personliga integriteten inte hotas på ett orimligt sätt när signalspaningen söker nya metoder att fånga säkerhetshot.

Försvaret och Försvarets materielverk är i behov av forskningsbaserad kunskap. Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI) är därför nödvändigt för en självständig utveckling av vår försvars- och säkerhetspolitik.

14.4.7 Krisberedskapspolitikens inriktning

Den svenska modellen där bestämda myndigheter har krisberedskap på sitt verksamhetsområde och där regeringen har nationellt områdesansvar, länsstyrelserna regionalt och kommunerna lokalt är en effektiv modell. Jämte områdesansvaret finns sektorsansvar. Det är viktigt att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) utredande och samordnande roll inte tar över de faktiska utförarna av krisberedskap och krishantering.

Försvarsmakten bör upprätthålla en tätare kontakt med det civila regionala och kommunala områdesansvaret.

14.4.8 Elsäkerhetsmyndigheten

Olika elkraftskonsumenter är olika beroende av säker el. För samhällsviktig verksamhet kan oacceptabla konsekvenser uppstå snabbt vid elavbrott. Med hjälp av modern styrteknik kan olika användare sättas i prioriteringsordning vid brist på el. Forskning visar att särskilda reservkraftnät med viss radie är kostnadseffektiva när det finns flera samhällsviktiga verksamheter nära varandra. Regeringen bör utreda reglering och planering av särskilda reservkraftnät i våra residensstäder.

14.5 Krafttag mot brottsligheten

Sverigedemokraterna menar att det är statens kärnuppgift att upprätthålla lagen och därigenom garantera medborgarna trygghet och säkerhet. Brottsoffers och potentiella brottsoffers intressen måste sättas före gärningsmännens. I dagens samhälle har dock vård- och rehabiliteringstanken fått en alltför dominerande ställning i den kriminalpolitiska debatten. Sverigedemokraterna anser att detta är fel sätt att angripa problematiken på.

För oss står det klart att om respekten för lag och ordning ska upprätthållas måste grov brottslighet straffas hårt och rättvist. Detta markerar att samhället

sätter laglydiga medborgares intressen i första rummet. Det är för oss också en självklarhet att straffen alltid ska stå i samklang med den allmänna rättsuppfattningen. Sverigedemokraterna föreslår omfattande reformer för att komma till rätta med den utveckling som sker i dagens Sverige.

14.5.1 Ideologiska överväganden

Kriminellas perspektiv har under de senaste decennierna alltmer kommit att få stå över den allmänna rättsuppfattningen. Ett straff har reducerats till vård samtidigt som fokus har flyttats från brottsoffer och samhällets bästa till brottslingens perspektiv. Sociologin har getts alltför stort fokus och genom detta urskuldats grova brottslingar utifrån uppväxt, socioekonomiska förhållanden samt olika psykosociala omständigheter.

Rättvisa handlar om upprättelse för brottsoffret, om skydd mot fortsatt brottslighet och om ett samhälle som tydligt markerar mot dem som skadar andra. Sverigedemokraterna ser inget motsatsförhållande mellan att å ena sidan värna brottsoffren och de laglydiga medborgarna och å andra sidan vårda samt återanpassa dömda brottslingar.

14.5.2 Trygghet för individen

Statlig garanti för skadestånd till brottsoffer

I dag kan en person som döms för ett brott dömas att betala skadestånd till brottsoffret. Dock finns ett stort problem i det att brottsoffret själv, med Kronofogdemyndighetens hjälp, måste kräva gärningsmannen på det utdömda beloppet.

Om gärningsmannen inte betalar är det upp till offret att vända sig till sitt försäkringsbolag i ett försök att få ersättning. Fungerar inte detta ska brottsoffret själv ta kontakt med Brottsoffermyndigheten. Här ska offret skriftligen ansöka om att få det som kallas brottskadeersättning, vilket kan skilja sig från det skadestånd personen i fråga blivit tilldömd.

Denna procedur, där offret återigen måste förklara sig och vädja till gärningsmannen, utgör ytterligare en förnedring och ett ifrågasättande av offret. Dessutom finns ingen garanti för att offret får den ersättning som en domstol en gång beslutat.

Sverigedemokraterna vill i stället se ett system där staten betalar ut det utdömda skadeståndet till brottsoffret och därefter kräver in pengarna från gärningsmannen. Detta skulle innebära att offret så snart domslutet vunnit laga kraft får sitt skadestånd, samtidigt som staten tar hand om vidare behandling och kontakt med gärningsmannen.

Vi menar att det är ett system som bör vara självklart i en rättsstat. Vårt förslag skulle minska frustrationen och det onödiga lidande som åsamkas brottsoffer på grund av dagens system för skadeståndsutbetalningar.

Vittnesskydd och ökad säkerhet i domstol

Många av de goda medborgare som sätter sig i vittnesbåset är i dag utsatta och de vittnar alltför ofta med fara för sitt eget liv. Rättsväsendet har inte förmått

hantera den organiserade brottslighetens grenar som spridit sig ända in i rätts-salen. Vittnestrakasserier blir allt vanligare och antalet vapen som smugglas in i svenska domstolar är alarmerande.

Övergrepp i rättsak är ett mycket allvarligt brott då det inte bara riktar in sig mot individer utan utgör ett hot mot rättsstaten, och i slutändan mot det demokratiska statskicket. Sverigedemokraterna vill se ett kraftigt utökat stöd till vittnesskyddet. Det handlar om polisskydd, hjälp med bostadsbyte och andra säkerhetsåtgärder. På senare tid har även de juridiska ombuden fått motta hot, trakasserier och rena våldsdåd från kriminella nätverk. Också här förordar vi ett ökat skydd.

Utöver detta vill vi även att permanenta säkerhetskontroller ska införas i anslutning till domstolsentréer i förebyggande syfte. Ett genomförande av förslaget innebär att entréer måste byggas om och att viss teknisk utrustning måste införskaffas. Betydligt fler ordningsvakter kommer också att behövas.

14.5.3 Hårdare tag mot brottsligheten

Straffskärpningar och riktiga livstidsstraff

Sverigedemokraterna vill se kraftiga straffskärpningar för våldsbrott. Detta innebär inte minst en rejäl höjning av miniminivåerna eftersom svenska domstolar oftast dömer i nedre delen av straffskalan. Svensk livstid innebär i praktiken 18 års fängelse enligt rättspraxis och enligt principen om två tredjedelars frigivning blir resultatet oftast 12 års fängelse.

Sverigedemokraterna vill införa verklig livstid där det även ska vara möjligt att utdöma livstid utan möjlighet till benådning. Riktiga livstidsstraff ska kunna utdömas för brott som i dag enligt brottsbalken kan medföra livstidsstraff. Utöver detta ska riktiga livstidsstraff kunna utdömas för upprepad grov våldsbrottslighet av särskilt hänsynslös och våldsam natur, t.ex. för synnerligen grov misshandel, grov våldtäkt eller en kombination av dylika grova våldsbrott.

Döm mängdbrottslighet hårdare

I dagens Sverige finns det generösa rabattsystem för den som valt en kriminell livsstil. Det handlar dels om en s.k. mängdrabatt, vilken innebär att ju fler brott en person begår desto mindre påföljd ges för varje efterkommande brott. Vid upprepad brottslighet gäller även en särskild straffskala. Utgångspunkten för denna straffskala är att det är det brott med högst straff som kan utdömas med ett visst tillägg. Detta utgör straffskalans maximum. Tillägget är som minst ett år och som mest fyra år beroende på hur allvarlig brottsligheten är.

Moraliskt sett kan det visserligen anses mest korrekt att döma varje begånget brott för sig och tillämpa det som kallas kumulationsprincipen där de utdömda straffen adderas för varje brott. Sverigedemokraterna anser dock att ett totalt avskaffande av mängdrabatten för alla typer av brott skulle kunna ge oönskade konsekvenser eftersom det rent teoretiskt skulle kunna innebära att en person som klottrat flera gånger i praktiken fick ett högre straff än en person som begått ett mord. För merparten av brottsligheten anser vi därför att ett system likt

dagens med strafftillägg är det bästa, även om vi vill se en förändring till skarpare tillägg.

Vi förordar dels att det för varje nivå i den gemensamma straffskalan definieras ett minimitillägg, dels att de övre gränserna för strafftillägg kraftigt höjs. Genom att införa minimitillägg försäkras det att en gärningsman som begått flera brott alltid ges ett ordentligt förlängt straff. Detta ger också samhället bättre möjligheter att markera mot flerfaldig brottslighet.

Sverigedemokraterna ser dock ett behov av att i vissa fall frångå regeln om strafftillägg. I fall då det rör sig om grov upprepad våldsbrottslighet vill vi se ett totalt avskaffande av alla typer av rabatter. Där låter vi principen om brotts-offrens rätt till upprättelse få företräde och menar att det är oacceptabelt att bedöma denna typ av brott olika beroende på om det är engångshandlingar eller inte. Det är vår mening att varje offer för grov våldsbrottslighet ska få upprättelse och att samhället tydligt ska markera mot varje enskilt dåd.

Tredje gången gillt

Sverigedemokraterna vill införa en princip om ”tredje gången gillt” för vålds-, sexual- och narkotikabrott som resulterat i fängelsestraff (också villkorlig sådan). Denna princip innebär att den person som för tredje gången inom en sjuårsperiod fälls för sådan brottslighet per automatik bör dömas till lagens maxstraff för det av de begångna brotten som har det högsta maxstraffet samt utöver detta ges ett maximalt strafftillägg.

Villkorlig frigivning

Sverige tillämpar s.k. två tredjedelsfrigivning, vilket innebär att den kriminelle automatiskt blir villkorligt frigiven efter att två tredjedelar av straffet avtjänats på anstalt. Detta skapar en stor diskrepans mellan den allmänna rättsuppfattningen och den lagstiftning som finns. För att öka förståelsen för svensk lagstiftning och för att försvåra för en kriminell livsstil vill Sverigedemokraterna avskaffa den automatiska frigivningen efter två tredjedelar av tiden för personer dömda för vålds- och narkotikabrott.

Utvisa kriminella utlänningar

Sverigedemokraterna anser inte att det är rimligt att en utländsk medborgare som begått en våldtäkt, ett mord eller något annat grovt våldsbrott ska belönas med uppehållstillstånd och på sikt svenskt medborgarskap. Tyvärr är det dock så att utlänningar i Sverige i dag många gånger får stanna i landet trots att de begått grova brott såsom mord, dråp, misshandel och våldtäkt och trots att lagen medger utvisning, detta för att utvisningsprövning inte är obligatorisk och för att dagens lagstiftning och rättspraxis verkar bry sig mer om förövare än om samhälle och brottsoffer. I de fall där utvisning döms ut rör det sig ofta om en kortare tidsperiod. Vi anser att utvisning som regel ska ske på livstid om det inte finns särskilda förmildrande omständigheter som talar emot detta.

En person utan svenskt medborgarskap ska inte få förmånen att stanna i Sverige om personen i fråga inte kan eller vill respektera våra lagar och regler. Det

bör därför vara obligatoriskt att alltid pröva frågan om utvisning när en utlänning begått ett brott i Sverige. Vi anser vidare att endast om det föreligger synnerligen starka skäl ska en utlänning som blivit dömd för ett brott som kan leda till utvisning kunna undgå att utvisas.

Svensk domstol bör inte tillmäta någon större vikt till utlänningens levnadsomständigheter eller hur länge utlänningen vistats i Sverige, när frågan om utvisning behandlas. Inte heller bör en utlänning som begått grova brott i Sverige få stanna på grund av flyktingstatus.

För att kunna kontrollera att utvisade individer inte kommer åter till Sverige under annan identitet ska foto, fingeravtryck och dna-prov tas och lagras i minst 80 år i ett register som alla nya immigranter ska kontrolleras mot. Återfinns en person i detta register ska denna omedelbart frihetsberövas och en ny utvisning ska snarast utföras.

Det är inte rimligt att vårt land som praxis åtar sig ansvaret för att straffa individer som inte är svenska medborgare. Därför anser vi att när en utlänning blir dömd till fängelse med efterföljande utvisning ska Sverige sträva efter att straffet ska avtjänas i den dömdes hemland eller i annat anvisat land. Sverige ska därmed arbeta för att upprätta avtal med andra länder för att möjliggöra detta.

14.5.4 Brottsbekämpande myndigheter

Återinförda gränskontroller

Den ökade globaliseringen i världen innefattar även en ökad rörlighet för kriminella nätverk och Sveriges gränser står numera – i och med medlemskapet i EU – närmast oskyddade. Tullen har förlorat en del av sina befogenheter och passkontroller är i dag förbjudna mellan Schengenländer. I detta klimat frodas människo-, narkotika- och vapensmuggling samtidigt som kriminella individer kan röra sig fritt inom området. Det är viktigt att tullen ges de verktyg den behöver för att kunna möta dessa nya förutsättningar. Eftersom EU förbjuder tullen att utföra en väsentlig del av sitt arbete är det på lång sikt Sverigedemokraternas ambition att återvinna vår nationella suveränitet på detta område. På kortare sikt vill vi se möjlighet för Sverige att införa temporära gränskontroller när det bedöms behövas.

Sverigedemokraterna betraktar Tullverkets uppgift huvudsakligen som brottsbekämpande och brottsförebyggande och inte skatteindrivande. I enlighet med detta ämnar vi flytta Tullverket från Finansdepartementets kontroll till Justitiedepartementet.

Svenska polismyndigheter blir till en

Polisen består i dag av 21 separata polismyndigheter med Rikspolisstyrelsen (RPS) som övervakande myndighet. Alla polismyndigheter agerar formellt och i praktiken självständigt även om det finns olika typer av samarbeten som i stort bygger på frivillighet. Vissa direktiv och förordningar ges av RPS, men mandatet som dessa vilar på är inte särskilt starkt. Tyvärr fungerar inte polisorganisationen som det är tänkt. Styrningen från RPS är alltför dålig på grund av

begränsade befogenheter som förhindrar implementering av nationella program. Det är även otydligt vilka befogenheter de lokala polisstyrelserna har i förhållande till RPS. Eftersom polisväsendet är så splittrat innebär det ökade kostnader, helhetsansvaret saknas då det inte finns en chef som har ett övergripande ansvar och kompetensförsörjningen inom organisationen blir lidande.

Sverigedemokraterna har därför valt att ställa sig bakom Polisorganisationskommitténs förslag om att slå ihop myndigheterna till en myndighet. Den nya Polismyndigheten gäller från den 1 januari 2015.

15 Invandring

15.1 Flyktinginvandring

Sverigedemokraterna stänger inte dörren för asylinvandring. Den som flyr med fara för liv och hälsa ska få sin sak prövad. Om giltiga asylskäl kan beläggas kan den asylsökande få ett uppehållstillstånd på en tidsbegränsad period om sex månader. Efter sex månader görs sedan en ny prövning för att utröna om de ursprungliga asylskälen på något sätt förändrats. Beviljandet av permanenta uppehållstillstånd ska helt upphöra.

15.2 Anhöriginvandring

Sverigedemokraterna stänger inte dörren för asylinvandring. Den som flyr med fara för liv och hälsa ska få sin sak prövad. Om giltiga asylskäl kan beläggas kan den asylsökande få ett uppehållstillstånd på en tidsbegränsad period om sex månader. Efter sex månader görs sedan en ny prövning för att utröna om de ursprungliga asylskälen på något sätt förändrats. Beviljandet av permanenta uppehållstillstånd ska helt upphöra.

Det finns tillfällen då familjer splittras eller kärlek uppstår över nationsgränser. Som ett familjevänligt parti ser Sverigedemokraterna det givetvis som önskvärt att var och en får leva nära sina närmaste familjemedlemmar. Samtidigt inser vi att dagens kravlösa och svagt reglerade anhöriginvandring belastar det svenska samhället bortom rimliga proportioner. Vi är således öppna för anhöriginvandring och familjeåterförening, men anser att detta bör följa ett väluppbyggt regelverk samt att ansvaret för den invandrades försörjning och omsorg bör ligga på anknytningspersonen, inte den svenska staten.

Sverigedemokraterna ställer sig i grunden positiva till Europeiska rådets direktiv om rätt till familjeåterförening som formulerat rimliga förslag till välformulerade regelverk. Vi vill reformera de svenska reglerna i enlighet med direktivet, vilket innebär att

- ? anknytningspersonen har en gällande sjukförsäkring som täcker alla de risker som svenska medborgare täcks av i egenskap av medborgare och som omfattar såväl anknytningspersonen själv som dennes familjemedlemmar

- ? anknytningspersonen har stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel för sig själv samt för dennes familjemedlemmar för att undvika att en anhöriginvandrare behöver nyttja försörjningsstöd
- ? anknytningspersonen kan uppvisa en bostad som anses normal för en familj av jämförbar storlek och som uppfyller gällande bestämmelser om säkerhet och sanitära förhållanden
- ? Sverige har rätt att kräva att en tredjelandsmedborgare följer olika integrations- eller introduktionsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning.

15.3 Arbetskraftsinvandring

Sverigedemokraterna vill modernisera nuvarande regler för arbetskraftsinvandring genom att införa ett s.k. blåkortssystem. De uppehållstillstånd som beviljas arbetskraftsinvandrare i enlighet med blåkortssystemet ska alltid vara temporära.

Blåkortssystemet är Sverigedemokraternas förslag till implementering av det europeiska blåkortsdirektivet. Direktivet ställer krav på införandet av ett system som ger en tredjelandsmedborgare rätt att ansöka om ett s.k. blåkort, givet att den sökande kan

- ? uppvisa en bruttoårslön jämte anställningskontraktet som är minst en och en halv gång större än den genomsnittliga bruttoårslönen i Sverige samtidigt som alla villkor i tillämpliga lagar, kollektivavtal eller relevant branschpraxis är uppfyllda
- ? visa upp en handling som styrker att de villkor som enligt nationell lag gäller för utövande av det reglerade yrke som anställningskontraktet åsyftar är uppfyllda samt visa upp handlingar som styrker relevanta högre yrkeskvalifikationer för det yrke eller den bransch som specificeras i anställningskontraktet, när det gäller oreglerade arbeten
- ? visa upp bevis som styrker innehav av en sjukförsäkring som täcker alla risker som normalt täcks för medborgare i Sverige.

Ovanstående är dock endast minimikrav. Direktivet ger varje medlemsstat rätt att ytterligare reglera arbetskraftsinvandringen genom att dels införa kvoter, dels undersöka situationen på den befintliga arbetsmarknaden och pröva om inte den lediga platsen kan tillsättas med nationell arbetskraft.

Rätt att avslå en ansökan finns givetvis då villkoren inte uppfylls. Det finns också om arbetsgivaren tidigare har påförts någon form av sanktioner eller om handlingarna som ligger till grund för ansökan har förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller ändrats i något avseende. Slutligen finns rätt att avslå ansökan även i de fall ett avslag kan motiveras med hänsyn till rikets säkerhet, allmän ordning eller folkhälsa. Därutöver finns en möjlighet att återkalla ett blåkort om villkoren inte längre uppfylls, om innehavaren inte har tillräckliga medel för att försörja sig själv och eventuella familjemedlemmar utan att nyttja det sociala trygghetssystemet, om innehavaren ansöker om försörjningsstöd eller med hänsyn tagen till rikets säkerhet, allmänna ordning eller folkhälsa.

Sverigedemokraternas blåkortssystem nyttjar de möjligheter direktivet ger till striktare regleringar. Det resulterande regelverket möjliggör ett mottagande av uteslutande högkvalificerad arbetskraft.

Utöver blåkortsdirektivet ska det inte förekomma någon generell arbetskraftsinvandring från tredjeland.

15.4 Fri rörlighet inom EES

EU-medborgare kan i dag relativt enkelt röra sig inom unionens gränser. Detta är i grunden bra, men med vissa undantag. Den generella rörligheten bör justeras på så vis att EU-medborgare kan vistas i Sverige i upp till en månad i stället för nuvarande tre, utan att ansöka om tillstånd därtill. För svenskt vidkommande bör detta inte appliceras på de nordiska länderna, där nuvarande höga grad av rörelsefrihet bör kvarstå.

En EU-medborgare som önskar stanna i Sverige längre tid än en månad ska då uppfylla vissa villkor. Han eller hon ska

- ? bedriva verksamhet som anställd eller som företagare eller delta i utbildning i landet, ha stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel
- ? visa upp bevis som styrker innehav av sjukförsäkring som täcker alla de risker som normalt täcks för medborgare i Sverige.

Uppfylls inte villkor enligt ovan ska Sverige ha rätt att neka uppehållsrätt.

Det bör också förtydligas i Schengenavtalet att medlemsländer har rätt att införa viseringstvång gentemot andra medlemsländer, om invandringen från det medlemslandet inte kan sägas i tillräckligt hög utsträckning ha uppfyllt kriterierna enligt ovan. Detta skulle för svenskt vidkommande kunna bli relevant för exempelvis medlemsländer som Rumänien, Bulgarien och möjligen även Kroatien.

16 EU-medlemskapet

Att all offentlig makt i Sverige ska utgå från folket är den mest centrala av Sverigedemokraternas principer. Den moderna demokratin har vuxit fram i intim symbios med nationalstaten. Demokrati betyder folkstyre och Sverigedemokraternas uppfattning är att man inte helt kan förbigå ordet "folk" i begreppet folkstyre och att folkstyret i längden riskerar att bli mycket problematiskt att upprätthålla i en stat som bebos av flera folk, där det inte råder konsensus kring vilka som ska räknas till folket och där det kanske inte ens förekommer en gemensam arena för debatt eftersom invånarna i staten inte talar samma språk. Vi ser således förekomsten av en gemensam nationell och kulturell identitet bland befolkningen i staten som en av de mest grundläggande hörnstenarna i en stark och väl fungerande demokrati.

Sverigedemokraterna vill arbeta för att Sverige ska handla, samarbeta och upprätthålla goda relationer med alla demokratiska och fredliga nationer och

stater i världen. Samarbete är en förutsättning för stabilitet och fred i världen. När problem blir globala måste också bekämpandet av dem ges en global plattform. Särskilt viktigt är detta då det är fråga om miljöhot, väpnade konflikter eller internationellt organiserad brottslighet. Internationellt samarbete är också viktigt för bevarandet av den kulturella mångfalden i världen.

Vi betraktar oss i fallande ordning som en del av en nordisk, europeisk, västerländsk och global gemenskap. I linje med detta vill vi särskilt arbeta för att stärka den nordiska identiteten och bredda och fördjupa det nordiska samarbetet. När stater samarbetar kan det, förenklat uttryckt, ske på två grundläggande nivåer: mellanstatligt och överstatligt. Samarbete mellan stater innebär vanligtvis ingen kränkning av den för oss så viktiga suveränitetsprincipen. Tvärtom är sådant samarbete en förutsättning för fred och stabilitet i världen. Sverigedemokraterna anser dock att mellanstatligt samarbete, dvs. samarbete mellan suveräna nationalstater, är fullt tillräckligt.

Vi ser med stark skepsis på det europeiska samarbetet som i ökande utsträckning tar sig uttryck i överstatliga former, dvs. då det bildas en politisk union, vars konstitution står över medlemsstaternas. Det är då inte längre de enskilda folken som ytterst bestämmer över politiken i det egna landet, utan det internationella organet, där ländernas olikheter ofta leder till obalans i maktförhållandet. Grundtanken bakom vårt hävdande av suveränitetsprincipen är att varje folk bäst känner sina egna intressen och därför också bäst kan värna dessa. Historien har visat att överstatliga organ sällan består i längden, och att de snarare splittrar än knyter medlemsländerna närmare varandra.

16.1 Demokrati och självständighet

16.1.1 Omförhandla EU-medlemskapet

Dagens europeiska samarbete har i allt högre utsträckning fått en överstatlig karaktär och är långt från det frihetsprojekt det marknadsförde sig som tidigare. Från att ha utgett sig för att vara ett frivilligt samarbete för att säkerställa fri handel och ökad rörlighet ser vi i dag en enorm byråkrati med tiotusentals anställda under EU-kommissionen och ett ständigt inflöde av nya regleringar och fördrag där Bryssel ges bestämmanderätt över utrikespolitiken, kriminalpolitiken, och nu också migrationspolitiken, för att nämna några exempel.

Sverigedemokraterna vill omförhandla EU-medlemskapet följt av en folkomröstning för att säkerställa att det är Sveriges folkvalda som har sista ordet rörande beslut som påverkar det svenska folket.

16.1.2 Tillsätt en demokratikommission

Under det senaste decenniet har olika fördrag röstats igenom som kraftigt begränsar det folkliga inflytande som kännetecknar en demokrati. Exakt hur detta har påverkat den svenska beslutanderätten är det ingen som i dagsläget vet. I kommuner kan mer än hälften av alla förslag som röstas igenom vara en konsekvens av beslut i Bryssel, i riksdagen lite mindre än hälften.

Till dess att svenska folket får säga sitt i en ny folkomröstning bör en demokratikommission tillsättas som utvärderar effekterna på den svenska demokratin av det minskade folkliga inflytandet.

16.1.3 EU ut ur grundlagen

I slutet av 2010 röstades den andra etappen av den stora svenska grundlagsändringen igenom. Ett av förslagen som låg på bordet var att grundlagsfästa EU-medlemskapet i den svenska regeringsformen. Sverigedemokraterna protesterade då och menade att ett medlemskap i en sådan organisation inte ska eller bör uttryckas i ett avsnitt som berör det svenska statsskicket. Trots protester röstades denna grundlagsändring igenom. Konsekvenserna blir att det måste till en grundlagsändring innan ett eventuellt utträde kan ske, något som direkt går emot principen om folkomröstningsresultatet då det inte krävdes en grundlagsändring för att gå med. Om nu medlemskapet har ändrats till den grad att det måste grundlagsfästas är det rimliga att en folkomröstning hålls.

Sverigedemokraterna vill verka för att EU skrivs ut ur grundlagen i väntan på en folkomröstning.

16.2 Trygghet

Att återupprätta tryggheten i samhället är en av Sverigedemokraternas profilfrågor. Trygghetsområdet har under lång tid varit eftersatt och det krävs stora förändringar för att komma till rätta med både vardagsvåldet och den organiserade brottsligheten.

16.2.1 Återinförda gränskontroller

Ur ett EU-perspektiv är det främst den organiserade brottsligheten som har kunskap och resurser att bedriva sin brottsliga verksamhet över gränserna. Vår medverkan i det EU där man förbjuds att ha uppsikt över sina gränser har medverkat till att den organiserade brottsligheten fått fäste och brottsligheten ökat, vilket regeringen erkände i en proposition där de skriver att ”de kriminella nätverken breder ut sig och blir allt fler. Brottsligheten har också blivit mer internationell, bland annat till följd av Sveriges medlemskap i EU och inträde i Schengensamarbetet”.

Samtidigt har tullens resurser minskat och dess rättigheter att kontrollera gränsen urholkats. På en tioårsperiod har tullens personal minskat med 20 procent och antalet kontroller rasat med 76 procent.

Sverigedemokraterna vill se ett Europa där det är lätt att resa, turista och uppleva varandras länder.

Dock medför den transnationella brottsligheten att tryggheten i våra olika länder minskar. För att skydda våra medborgare och andra från människohandel, inbrott, droger och hitrest brottslighet vill vi se ett återupprättat gränsskydd.

16.2.2 Utökat mellanstatligt samarbete

För att bemöta den transnationella brottsligheten, som oftast är organiserad, behöver Europas länder samarbeta med varandra. I dag finns ett antal sådana organ etablerade, t.ex. Europol och Eurojust, som i dag ligger inom ramen för EU. Dessa fungerar dock i praktiken i relation till medlemsstaterna som mellanstatliga organ och har i princip inga befogenheter i eller över dessa.

Att utveckla dessa två organisationer på mellanstatlig väg ser vi som en viktig del i ett framtida europeiskt samarbete. Det går nämligen alldeles utmärkt att samarbeta inom ramen för dessa organ utan att vara med i EU:s överstatlighet. Till exempel verkar både Norge och USA i dessa organ redan i dag.

Då Europa även framöver kommer att vara en attraktiv plats att smuggla in illegala varor och illegala invandrare ser vi även att ett framtida mellanstatligt samarbete inom ramen för Frontex, EU:s organ för kontroll av de yttre gränserna, är viktigt. Frontex bör därför stärkas i syfte att kontrollera Europas yttre gränser. På så sätt kan vi bättre förhindra illegal verksamhet som kommer utifrån Europa. Som ett led i detta vill vi även se att Eurosur implementeras. Eurosur är ett paneuropeiskt gränsövervakningssystem vars syfte är att förhindra illegal invandring samt motarbeta transnationell brottslighet.

Med sådant utökat mellanstatligt samarbete kan man uppnå en effektiv brottsbekämpning och samtidigt behålla Sveriges självbestämmanderätt.

16.2.3 Upprustat svenskt försvar i stället för EU-försvar

Varje självständig nation behöver ett existensförsvar, vilket Sverige i dag inte har. Vår primära målsättning bör vara att bygga upp ett sådant försvar för att möta framtida hot i vårt närområde, inte ett försvar dimensionerat för insatser på fjärran slagfält med oklara utsikter till framgång i det aktuella landet och till oklart gagn för Sverige.

Vi anser att svenska män och kvinnor ska skydda Sverige i första hand och vårt närområde i andra hand, där Sverige självt ska avgöra hur, när och var vi ska agera. Därför förespråkar vi en upprustning av Sveriges försvar och ett nej till en gemensam EU-militär.

16.2.4 Utvidgning

Så länge Sverige är en del av EU påverkas vi också av de medlemsstater som ingår i EU, dels genom transfereringar till fattigare länder som Sverige betalar genom EU-avgiften, dels genom att vi påverkas av beslut som tas av EU:s medlemsstater och dels genom migration mellan EU:s olika medlemsstater.

Av dessa anledningar finns det starka skäl för oss att ha synpunkter på EU:s fortsatta utvidgningsiver, framför allt när det gäller länder som dels är ekonomiskt eftersatta men även de länder som kulturellt sett står långt ifrån Sverige. Därför motsätter vi oss t.ex. fortsatta förhandlingar med Turkiet som inte uppfyller vare sig de ekonomiska, politiska eller kulturella kriterier vi anser vara ett krav för att bli medlem i EU. Även ett medlemskap för Albanien m.fl. länder skulle medföra negativa konsekvenser för Sverige, dels i form av ökade utgifter, dels på grund av förväntad invandring från dessa länder.

16.3 Migration inom och in till EU

Sverigedemokraterna är på det stora hela positiva till den inre marknaden. Ett exportberoende land som Sverige påverkas positivt av att vara en del av en större marknad som präglas av fri rörlighet av varor, tjänster, kapital och arbetskraft.

Det finns dock en del brister som vi vill rätta till vad avser migration inom EU och in till EU. Sammanfattningsvis kan sägas att vi vill öka fokus på kvalificerad arbetskraftsinvandring från tredjeländer, att det generella arbetskraftsbehovet inom unionen bör kunna tillgodoses inom unionens gränser samt att regelverket för den fria rörligheten inom unionen bör förtydligas.

16.3.1 Riv upp utstationeringsdirektivet

Utstationeringsdirektivet behandlar företags rätt och möjlighet att utstationera sin personal i andra medlemsländer. I grunden är det positivt att företag kan söka efter arbetskraft inom hela EU, men problemet uppstår dels som ett resultat av att den utstationerade personalen inte följer inhemska avtal och regelverk, dels av att den utstationerade personalen inte betalar skatt i det land där den arbetar. Som ett resultat av detta får vi en undanträngning av inhemsk arbetskraft samtidigt som vi heller inte får se några vinster i form av skatteintäkter. Sverigedemokraterna vill i grunden riva upp utstationeringsdirektivet. Arbetskraft ska kunna röra sig fritt inom EU för att arbeta men ska då leva upp till inhemska avtal samt betala skatt i det land där de arbetar.

16.3.2 Mindre arbetskraftsinvandring – mer specialistkompetens

Det finns inom EU totalt sett inget särskilt behov av generell arbetskraftsinvandring. De luckor som finns på arbetsmarknaden i ett enskilt land kan i princip täckas av arbetskraftsöverskott i andra medlemsländer. I grunden bör därmed ingen generell arbetskraftsinvandring från tredjeländer förekomma.

Däremot bör unionen vara öppen för mottagning av högkvalificerad arbetskraft. Detta tillgodoses allra bäst genom en strikt tillämpning av blåkortsdirektivet. Direktivet gör gällande att en arbetskraftsinvandrare från ett tredjeland kan ansöka om arbets- och uppehållstillstånd i ett medlemsland givet att den sökande kan

- ? uppvisa en inkomst som motsvarar 1,5 gånger medianinkomsten i det landet
- ? visa upp handlingar som styrker relevanta högre yrkeskvalifikationer
- ? visa upp bevis som styrker innehav av sjukförsäkring som täcker alla de risker som normalt täcks för medborgare i medlemslandet. Samtidigt har det enskilda medlemslandet rätt att först pröva situationen på den egna arbetsmarknaden, innan beslut tas.

Blåkortet kan återkallas om villkoren inte längre uppfylls, om innehavaren inte har tillräckliga medel för att försörja sig själv och eventuella familjemedlemmar utan att utnyttja det sociala trygghetssystemet, om innehavaren ansöker om

socialbidrag eller med hänsyn tagen till rikets säkerhet, allmänna ordning och folkhälsa.

16.3.3 Reglerad anhöriginvandring

I grund och botten är det såklart positivt att man kan leva nära sina närmaste familjemedlemmar. Dagens kravlösa och svagt reglerade anhöriginvandring skapar dock en belastning på välfärdssamhällena i EU:s länder bortom alla rimliga gränser. Familjeåterföreningsdirektivet bör tillämpas i en mycket restriktivare tolkning än i dag, där det tydligt framgår att familjeåterförening enbart kan komma i fråga då

- ? anknytningspersonen har en gällande sjukförsäkring som täcker alla de risker som medborgare i det landet täcks av och som omfattar såväl anknytningspersonen som dennes familjemedlemmar
- ? anknytningspersonen har stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel för sig själv samt för dennes familjemedlemmar för att undvika att en anhöriginvandrare behöver nyttja försörjningsstöd
- ? anknytningspersonen kan uppvisa en bostad som anses normal för en familj av jämförbar storlek.

Ovanstående förslag skulle drastiskt minska den i dag mycket stora, okontrollerade och kostsamma anhöriginvandringen.

16.3.4 Fri rörlighet inom EU

EU-medborgare kan i dag relativt enkelt röra sig inom unionens gränser. Detta är i grunden bra, men med vissa undantag. Den generella rörligheten bör justeras på så vis att EU-medborgare kan vistas i annat medlemsland i upp till en månad i stället för nuvarande tre, utan att ansöka om tillstånd därtill. För svenskt vidkommande bör detta inte appliceras på de nordiska länderna, där nuvarande höga grad av rörelsefrihet bör kvarstå.

En EU-medborgare som önskar stanna i Sverige längre tid än en månad ska då uppfylla vissa villkor. Han eller hon ska

- ? bedriva verksamhet som anställd eller som företagare eller delta i utbildning i landet
- ? ha stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel
- ? visa upp bevis som styrker innehav av sjukförsäkring som täcker alla de risker som normalt täcks för medborgare i Sverige.

Uppfylls inte villkor enligt ovan ska Sverige ha rätt att neka uppehållsrätt.

Det bör också förtydligas i Schengenavtalet att medlemsländer har rätt att införa viseringstvång gentemot andra medlemsländer, om invandringen från det medlemslandet inte kan sägas i tillräckligt hög utsträckning ha uppfyllt kriterierna enligt ovan. Detta skulle för svenskt vidkommande kunna bli relevant för exempelvis medlemsländer som Rumänien, Bulgarien och möjligen även Kroatien.

16.4 Ekonomi

Sverigedemokraterna är kritiska till att stora delar av makten över det finansiella livet kommit att hamna på federal nivå. Ett genuint frihandelsområde är inte beroende av överstatliga mekanismer för att kuva finansiella risker.

16.4.1 Avveckla bankunionen

Sverigedemokraterna vill helt avveckla den s.k. bankunionen, som bl.a. gör Europeiska centralbanken till övervakare av omkring 6 000 banker inom euroområdet. Tillståndsprövning och övervakning gällande exempelvis kapitaltäckningsregler bör framgent ligga på nationell nivå. På så vis kan också bästa praxis utvecklas; ett medlemsland med sunda regelverk och kontroller och sund uppföljning kommer i slutändan att kunna låna billigare på marknaden, vilket ger incitament åt andra medlemsländer att utvärdera och ompröva sina egna regelverk.

16.4.2 Skrota EU:s jordbruksstöd

Den s.k. gemensamma jordbrukspolitiken (CAP – Common Agricultural Policy) är det kanske mest ineffektiva och kostsamma inslaget i hela EU. Jordbruksstödet utgör ungefär en tredjedel av EU:s budget. Sverigedemokraterna vill helt skrota jordbruksstödet, vilket på det stora hela utgör en transferering från svenska skattebetalare till jordbrukare i länder som Polen och Frankrike, dvs. inte ens relativt fattiga länder.

I samband med det bör också medlemsavgifterna till EU sjunka i paritet med det avskaffade jordbruksstödet och den krympande EU-budgeten. För svenskt vidkommande kommer i stället det s.k. gårdsstödet att betalas ut direkt från den svenska staten.

16.4.3 Minska EU:s budget

EU:s budget för 2013 uppgår till hisnande 150,9 miljarder euro. Sverigedemokraterna vill kraftigt reducera denna budget. Som nämnts ovan bör jordbruksstödet helt avskaffas. På sikt bör även Sammanhållningsfonden och strukturfonderna avvecklas. Vi vill i stället satsa mer resurser på säkerhet och då i synnerhet på det yttre gränsskyddet, det s.k. Frontex. Totalt skulle detta minska EU:s budget med åtminstone två tredjedelar mot dagens nivåer.

Budgeten bör framgent finansieras genom andra lösningar, exempelvis genom importtariffer i stället för genom transfereringar från medlemsländerna. Redan i dag finansierar detta 14 procent av den totala budgeten, och med den föreslagna reduktionen av budgeten med omkring två tredjedelar genom ovan nämnda åtgärder skulle tarifferna behöva dubbleras för att helt finansiera EU-avgiften. För svenskt vidkommande hade detta medfört stora bruttobesparingar i statens utgifter.

16.4.4 Nej till stödmekanismer

Under den ekonomiska kris som utspelat sig i euroområdet de senaste åren har man sett sig tvungen att inrätta ett antal stödmekanismer och lånefaciliteter till förmån för medlemsländer som lider av labila statsfinanser. EFSM (Europeiska finansiella stabiliseringsmekanismen) och EFSF (Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten) permanentades under 2013 genom ESM (Europeiska stabilitetsmekanismen) och innefattar hisnande 500 miljarder euro. Det är orimligt att medlemsländer som tagit ansvar för sina statsfinanser ska betala för dem som misskött sig. I grunden är det heller inte misskötta statsfinanser som ligger bakom euroområdets kroniska problem; de länder som lider mest gör det som ett resultat av en – för deras del – felaktig penning- och valutapolitik. Med en egen valuta hade dessa länder, i huvudsak kring Medelhavsområdet, kunnat använda sin valutakurs som en krockkudde och devalvera för att på så vis stimulera sina ekonomier. Man hade också kunnat anpassa ränteläget utifrån sina egna förhållanden. En stabilitetsmekanism hade då inte varit nödvändig. Den politiska prestige som har investerats i det katastrofala europoprojektet omöjliggör dock, för stunden, en sådan lösning.

Sverigedemokraterna ser inte detta som rimligt och kommer att driva frågan om ESM:s avskaffande.

I det genuina europeiska frihandelsområde som är Sverigedemokraternas vision ska inte finansiellt stabila länder tvingas till solidaritet, lika lite som finansiellt instabila länder ska tvingas till drakoniska besparingsåtgärder. Där är varje deltagande part suverän och ensam ansvarig för sin finans- och penningpolitik.

16.4.5 Nationell skatterätt

För att utöka EU:s tillgång till egna medel – och i förlängningen, sin makt och befogenhet – har det föreslagits att EU ska få viss beskattningsrätt. Bland annat har ett flertal länder gått vidare i ett s.k. fördjupat samarbete för att införa en skatt på finansiella transaktioner. Sverigedemokraterna kommer att arbeta intensivt mot alla förslag i en sådan riktning. Skatterätten ska obönhörligen ligga på nationell nivå och vi kommer under inga som helst omständigheter att tillåta att svenska medborgare blir skattesubjekt till Bryssel.

EU:s egna medel ska inte öka utan tvärtom minska och de utgifter som krävs för att upprätthålla den inre marknaden ska tas ut exempelvis genom importtariffer.

16.4.6 Frihandelsområde i stället för EU

Sverigedemokraterna anser att det är viktigt att handla med vår omvärld, vilket såklart inkluderar länderna i EU. Därför vill vi i stället för ett överstatligt EU ha frihandelsavtal med Europa, i likhet med det som exempelvis Schweiz har. Det möjliggör att vårt exportberoende land kan fortsätta exportera och utvecklas. I dag klarar sig Norge, Schweiz och Island utmärkt utanför EU och det skulle även Sverige kunna göra.

16.5 Djurskydd och livsmedel

Sverige var fram till mitten på 1990-talet i hög grad självförsörjande på basala livsmedel och hade en skyddad produktion av livsmedel. I och med att svenska bönder inte behövde konkurrera med övriga världen kunde ett starkt djurskydd utvecklas. När medlemskapet i EU öppnade upp den svenska marknaden för konkurrens med övriga EU, och så småningom resten av världen, fick de svenska bönderna problem i att det svenska djurskyddet ledde till ökade kostnader. I en konkurrensutsatt livsmedelsproduktion får de som behandlar djuren sällan störst marginaler. Sverigedemokraterna motsätter sig detta cyniska förhållningssätt och ämnar stärka den svenska livsmedelproduktionen med ett ännu starkare djurskydd.

Sverigedemokraterna anser att konsumenternas förtroende för kvaliteten på livsmedlen förutsätter ett starkt djurskydd i Sverige och flexibla kontroller utifrån varje EU-medlemsstats specifika behov. Ett starkt djurskydd har även ett egenvärde då det besparar djuren det lidande som uppstår vid långa transporter och plågsamma slaktmetoder. Det bästa sättet att uppnå ett starkt djurskydd inom EU är att verka för höga nivåer på gemensamma regler vid transporter samt att gemensamt motverka undantag för plågsamma slaktmetoder. Krav på ett starkt djurskydd i Sverige får inte leda till att svenskt jordbruk konkurreras ut av jordbruk i andra EU-länder. Den svaga positionen på marknaden för svenska livsmedel kan inte ses som något annat än ett marknadsmisslyckande, varför Sverigedemokraterna anser att ingripanden bör göras för att stärka konkurrenskraften hos svenska bönder. För att bibehålla ett starkt djurskydd inom Sverige anser Sverigedemokraterna att de gemensamma reglerna på den inre marknaden bör tillåta nationella restriktioner vid import i de fall djuren avlivats på ett plågsamt sätt samt att möjlighet ges för medlemsstaterna att premiera bönder för det djurvälståndarbete de utför.

Inom ramen för EU vill Sverigedemokraterna även verka för att varje medlemsstat får införa de sjukdoms- och smittokontroller som anses nödvändiga. Sverigedemokraterna vill därför minska kommissionens inflytande över hur, när och varför kontroller utförs i alla led i produktionskedjan samt vid import av livsmedel. Sverige har tidigare genom starkt gränsskydd, vårt klimat och glest befolkade djurbestånd haft ett mycket gott djurhälsoläge. Sverigedemokraterna avser att arbeta för att Sverige ska kunna behålla de kontroller som vi anser nödvändiga för att även fortsättningsvis kunna känna trygghet i att smitt-riskerna är låga och att kvaliteten är hög på svenska livsmedel.

För att undvika fler fall liknande kalabaliken kring ”klorkycklingen” 2008, där kommissionen utgick mer från globala livsmedelsföretags intressen än europeiska konsumenters, kommer Sverigedemokraterna att verka för att kommissionens möjlighet att på egen hand besluta om regler kring hantering av livsmedel och djur kraftigt beskärs.

Det bästa sättet att tillse att livsmedel håller hög kvalitet är att djuren inte plågas under uppfödning, transport eller slakt. Det är även viktigt att svenska konsumenter har förtroende för produkterna i affärerna. För att uppnå detta måste svenska bönders konkurrenssituation förbättras och särarten hos svenska djurbestånd bestå. Viktigt är också att stärka lokala och regionala värde- och

produktionskedjor, vilket leder till en mindre import av livsmedel. Man kan utan vidare slå fast att livsmedel inte är en produkt som vilken annan och att livsmedelsproduktionen inom ett land har en särställning. Här har den offentliga upphandlingen en viktig roll att spela. Därför bör EU:s regelverk bli mer tillåtande för att stärka konkurrenskraften hos närproducerade livsmedel.

Sverigedemokraterna anser att två utgångspunkter ska vara vägledande för all kemikaliepolitik inom EU: försiktighetsprincipen och harmonisering genom minimireglering. Kombinationen av dessa ger Sverige utrymme att ha ett högre nationellt skydd i de fall vi anser att det finns anledning att misstänka att det finns risk för miljö eller hälsa. Även i de fall då det inte är fastställt att en viss kemikalie eller ett material är riskfritt bör det finnas utrymme för nationella regleringar.

Nuvarande system med EU:s kemikalielagstiftning är problematiskt utifrån flera aspekter, varav den kanske mest akuta är frågan om hormonstörande ämnen. Principer för godkännande av ämnen bör ske utifrån hur och i vilken utsträckning människor kommer i kontakt med dem och inte utifrån vilken produkt de använder. Om man använder dessa utgångspunkter bör även framtida regler om t.ex. nanomaterial inlemmas i EU:s befintliga ramverk.

Frågan om kemikalier är även intimt förknippad med tillsatser i livsmedel och foder. Varje land ska ovillkorligen kunna reglera användningen av specifika tillsatser i livsmedel som saluförs inom dess territorium. Även frågan om ämnen som kommer i kontakt med livsmedel vid behandling eller paketering bör kunna regleras nationellt utifrån en bas av harmoniserade minimiregler.

16.6 Klimat

EU och Sverige är redan i dag climateffektiva ekonomier sett till utsläpp i förhållande till BNP. Det finns därför anledning att ifrågasätta behovet av att EU och Sverige ensidigt skulle göra åtaganden om utsläppsminskningar. Störst klimatnytta per investerad krona uppnås genom åtgärder i utvecklingsländer. Även tillväxtländerna bör ta sitt ansvar. Investeringar i klimatanpassningar av produktion och energiframställningar bör som tidigare påpekats företrädesvis ske i de länder som är de största klimatbovarna. Sverige ska dock fortsatt verka för ekonomiskt försvarbara klimatsatsningar inom EU.

Liksom när det gäller kemikalier och andra områden har kommissionen och EU fått för stort inflytande över medlemsstaternas klimatpolitik. Sverige, och andra EU-länder, har en skyldighet att uppnå bindande globala klimatmål. Åtgärderna för att uppnå målen bör dock bestämmas nationellt. Sverige bör stå fritt att självt göra avvägningar gällande styrmedel, konkurrenskraft, sektorer och effektivitet.

Stockholm den 29 april 2014

Jimmie Åkesson (SD)

Sven-Olof Sällström (SD)

Björn Söder (SD)

Thoralf Alfsson (SD)

Kent Ekeröth (SD)

Anna Hagwall (SD)

Mikael Jansson (SD)

Margareta Larsson (SD)

Per Ramhorn (SD)

Markus Wiechel (SD)

Jonas Åkerlund (SD)

Mattias Karlsson (SD)

Richard Jomshof (SD)

Stellan Bojerud (SD)

Josef Fransson (SD)

Carina Herrstedt (SD)

Julia Kronlid (SD)

David Lång (SD)

Johnny Skalin (SD)

Tony Wiklander (SD)